

Rödlistade kärlväxter i Blekinge

LÄNSSTYRELSEN
BLEKINGE LÄN

ISBN 91-86810-64-2

Projekt inom den regionala miljöövervakningen 1998

<i>Titel</i>	Rödlistade kärlväxter i Blekinge
<i>Författare</i>	Lotta Johansson
<i>Uppdragsgivare</i>	Miljöövervakningen, Länsstyrelsen i Blekinge län
<i>Kontaktperson</i>	Maria Kilnäs/Åke Widgren
<i>Beställningsadress</i>	Länsstyrelsen i Blekinge län Miljö/Plan 371 86 Karlskrona Tel 0455 - 871 40 Fax 0455 - 875 41
<i>ISBN</i>	91-86810-64-2
<i>Upplaga</i>	100 ex
<i>Tryckeri</i>	Länsstyrelsen i Blekinge län.
<i>Omslag</i>	TRYCKcentrum, Karlskrona.
<i>Teckningar</i>	Lotta Johansson
<i>Omslag</i>	Foto av Bengt Nilsson Luddfingerört (<i>Potentilla heptaphylla</i>) är sällsynt och förekommer i Sverige endast i Blekinge och Skåne. Arten växer på öppna, kalkrika torrängar, en biotop som ofta hyser en mycket artrik och skyddsvärd flora.

FÖRORD

1999-05-10

Länsstyrelsen har ansvaret för den regionala miljöövervakningen i länet. Denna rapport ingår som en del i arbetet med att bygga upp en övervakning av den biologiska mångfalden i länet.

I Föreningen Blekinges Flora's regi pågår en omfattande inventering av rödlistade (hotade och sällsynta) växter i länet. Förutom kärlväxter, inventeras också svampar, lavar, mossor och kransalger. Detta arbete sker ideellt och resultaten redovisas årligen till Artdatabanken som svarar för den nationella sammanställningen och i förekommande fall den internationella rapporteringen (bl.a. till EU).

Rapporten har sammanställts av Lotta Johansson, som också har datalagt uppgifterna från Föreningen Blekinges Flora (Excel-format). Detta gör att dataunderlaget enkelt kan läggas in i en miljödatabas på länsstyrelsen.

I länsstyrelsens arbete med att bygga upp en miljödatabas med uppgifter om bl.a. förekomst av rödlistade djur och växter i länet, är detta ett värdefullt tillskott.

Författaren svarar själv för de bedömningar och slutsatser som framförs i rapporten och dessa kan inte åberopas som länsstyrelsens ställningstagande.

Arbetet har finansierats med medel för regional miljöövervakning, Naturvårdsverket.

Tack vare alla inblandade personers engagerade arbete har denna värdefulla sammanställning kunnat göras.

Ett varmt tack riktas därför till samtliga inblandade, såväl nämnda som onämnda, inom och utom länsstyrelsen.

Tack!

Lars Bengtsson

avdelningsdirektör

INLEDNING

Bakgrund

De svenska listorna över hotade och sällsynta växter och djur benämns rödlistor. Arterna grupperas här, enligt ett internationellt system, i fem kategorier vilka betecknar grad av sällsynthet och risk för utdöende. Rödlistorna tas fram av ArtDatabanken och fastställs av Naturvårdsverket. Syftet med hotkategorierna är att ge en översiktlig och objektiv bild över arternas status, systemet anger inte någon prioriteringsordning över bevarandeinsatser. ArtDatabanken hämtar framför allt sina uppgifter om arternas härkomst från ett brett kontaktnät, exempelvis intresserade amatörer och botaniska föreningar

Sedan 1987 har ett floraväkeri byggts upp i landet på initiativ av ArtDatabanken och Världsnaturfonden. Floraväkeriet innebär en regelbunden uppföljning av populationsstorlekarna för de rödlistade arterna på deras kända växtplatser. Uppföljningen sköts i huvudsak av de regionala eller lokala botaniska föreningarna och resultaten rapporteras till ArtDatabanken. Av resursskäl har arbetet inriktats på arterna i de två främsta hotkategorierna. I Blekinge har Föreningen Blekinges Flora tagit på sig ansvaret för floraväkeriet och en samverkan sker också med länsstyrelsen. Arbetet inleddes i slutet av 1980-talet som bevakning av s.k. fadderväxter, men nådde en större omfattning först 1996. Målet är att samtliga kända lokaler för arter i hotkategorierna 1 och 2 ska kontrolleras årligen.

<u>Hotkategorier:</u>		
Hk	benämning	innebörd
0	försvunnen	Arter som försvunnit eller betraktas som försvunna som reproducerade populationer. Endast arter som försvunnit sedan 1850 har behandlats.
1	akut hotade	Arter som löper risk att försvinna som reproducerande populationer inom en nära framtid, om hotfaktorena inte snarast undanröjs.
2	sårbara	Arter vars överlevnad inte är säkerställd på längre sikt. Innefattar bl.a. arter med allvarlig tillbakagång i numerär eller i geografisk utbredning och som möjligen snart kan behöva föras till kategorin akut hotade.
3	sällsynta	Arter som för närvarande inte är hotade eller sårbara, men som ändå är i riskzonen p.g.a. en population som har en liten totalstorlek eller har en utbredning som endera är mycket lokalt begränsad eller utglesad.
4	hänsynskrävande	Arter som inte tillhör kategorin 1-3, men som ändå kräver artvis utformad hänsyn.

Syfte

Syftet med projektet "Rödlistade kärlväxter i Blekinge" har varit att registrera kända lokaler i Blekinge där fynd gjorts av rödlistade kärlväxter fram t.o.m. 1997. I hotklass 3 och 4 kan vissa brister förekomma. Uppgifterna om lokaler har främst erhållits från Föreningen Blekinge Flora. Uppgifterna har samlats i databasen DBN (DataBasNatur) och skall användas i länsstyrelsens arbete med miljöövervakning och naturvård. Lokalangivelserna i registret är angivna med Rikets Nät-koordinater. Ett antal kärlväxter i hotklass 3 och 4 har sedan valts ut för återbesök, dels för att finna eventuella återfynd, dels för att konstatera lokalens nuvarande kvalitet. Samtliga återfynd noterades för varje lokal samt eventuella hot mot artens existens på lokalen, se bilaga 1. Fakta om Blekinges rödlistade kärlväxter och de kända lokalerna i länet har slutligen sammanställts i bild och text.

Genomförande

Utgångspunkten för arbetet var de fynd som fanns registrerade hos Föreningen Blekinges Flora 1998. Från länsstyrelsen har ytterligare ett fåtal lokaler för bl.a. lavar erhållits och tagits med i databasregistret. Samtliga uppgifter är registrerade i excel-format för att senare föras över till databasen DBN. I registret finns 1257 lokalangivelser för Blekinge län. Återbesök har gjorts på 62 lokaler. Enbart kärlväxter i hotklass 3 och 4 har valts ut då Föreningen Blekinges Flora övervakar lokalerna som hyser arter i hotkategori 1 och 2. Resultatet av återbesöken har gett 24 stycken återfynd, 4 nyfynd av arten (närliggandes de tidigare rapporterade lokalerna) samt ett fynd av en ny rödlistad art för lokalen. I upp till åtta fall kan lokalen ha förbisetts och det är inte uteslutet att återfynd kunde ha gjorts. Det främsta hoten för arternas överlevnad visade sig vara igenväxning av lokalen samt i vissa fall exploatering av platsen, exempelvis kalhuggning.

TACK!

Föreningen Blekinges Flora för lokaluppgifterna om Blekinges hotade kärlväxter,
Bengt Nilsson för hjälp vid fältarbete och vackra fotografier
och alla Ni som hjälp till med uppgifter om återfynd och bistått med expertiskunskaper.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

AKUT HOTADE: HOTKLASS 1

<i>Aethusa cynapium</i> ssp <i>segetalis</i>	Liten vildpersilja	1
<i>Conopodium majus</i>	Nötkörvel	2
<i>Euphrasia rostkoviana</i> ssp <i>rostkoviana</i>	Stor ögontröst	3
<i>Leontodon taraxoides</i>	Strimfibbla	4
<i>Mentha x gentilis</i>	Ädelmynta	5
<i>Nepeta cataria</i>	Kattmynta	6
<i>Oenanthe lachenalii</i>	Smalstäkra	7
<i>Rosa pimpinellifolia</i>	Pimpinellros	8
<i>Tragopogon dubius</i>	Stor haverrot	9

SÅRBARA: HOTKLASS 2

<i>Agrostemma githago</i>	Klätt	10
<i>Anthericum liliago</i>	Stor sandlilja	11
<i>Anthriscus caucalis</i>	Taggkörvel	12
<i>Apium inundatum</i>	Krypfloka	13
<i>Arnoseris minima</i>	Klubbfibbla	14
<i>Baldellia repens</i>	Revsvalting	15
<i>Botrychium matricariifolium</i>	Rutlåsbräken	16
<i>Bromus secalinus</i>	Råglosta	17
<i>Chaerophyllum bulbosum</i>	Rotkörvel	18
<i>Centaurium erythraea</i> var. <i>erythraea</i>	Flockarun	19
<i>Cuscuta epihymum</i>	Ljungs närja	20
<i>Dianthus armeria</i>	Knippnejlika	21
<i>Gysophila muralis</i>	Grusnejlika	22
<i>Holosteum umbellatum</i>	Fågelarv	23
<i>Hypericum humifusum</i>	Dvärgjohannesört	24
<i>Juncus capitatus</i>	Huvudtåg	25
<i>Lathyrus tuberosus</i>	Knölvial	26
<i>Malva pusilla</i>	Vit kattost	27
<i>Montia arvensis</i>	Vårkällört	28
<i>Ononis campestris</i>	Busktörne	29
<i>Ornithopus perpusillus</i>	Dvärgseradella	30
<i>Petrorhagia saxifaga</i>	Klippnejlika	31
<i>Pilularia globulifera</i>	Klotgräs	32
<i>Verbascum lychnitis</i>	Grenigt kungsljus	33
<i>Vicia villosa</i>	Luddvicker	34
<i>Viola uliginosa</i>	Sumpviol	35
<i>Vulpia bromoides</i>	Ekorrsvingel	36

SÄLLSYNTA: HOTKLASS 3

<i>Ajuga reptans</i>	Revsuga	37
<i>Alchemilla xanthochlora</i>	Kustdagglåpa	38
<i>Carduus nutans</i>	Nicktistel	39
<i>Carex ligetica</i>	Ölandsstarr	40
<i>Cochlearia officinalis</i> ssp <i>anglica</i>	Engelsk skörbjuggsört	41
<i>Dactylorhiza majalis</i>	Majnycklar	42
<i>Digitaria ischaemum</i>	Fingerhirs	43
<i>Epipactis phyllanthes</i>	Kal knipprot	44
<i>Genista tinctoria</i>	Färgginst	45
<i>Leersia oryzoides</i>	Vildris	46
<i>Myosotis laxa</i> ssp <i>baltica</i>	Strandförgätmigej	47
<i>Oreopteris limbosperma</i>	Bergbräken	48
<i>Phyteuma nigrum</i>	Blårapunkel	49

Phyteuma spicatum	Vitrapunkel	50
Potentilla heptaphylla	Luddfingerört	51
Rumex conglomeratus	Dikesskräppa	52
Scrophularia vernalis	Vårflenört	53
Trifolium striatum	Strimklöver	54

HÄNSYNSKRÄVANDE: HOTKLASS 4

Agrimonia procera	Luktsmåborre	55
Aira caryophylla	Vittåtel	56
Anagallis minima	Knutört	57
Aphanes inexpectata	Småfruktig jungfrukam	58
Asperugo procumbens	Paddfot	59
Camelina microcarpa	Sanddådra	60
Campanula cervicaria	Skogsklocka	61
Carex hartmannii	Hartmansstarr	62
Chimaphila umbellata	Ryl	63
Circaea x intermedia	Mellanhäxört	64
Conium maculatum	Odört	65
Cuscuta europaea	Nässelsnärja	66
Deschampsia setacea	Sjötåtel	67
Dryopteris cristata	Granbräken	68
Euphrasia micrantha	Ljungögontröst	69
Galium suecicum	Backmåra	70
Gentianella campestris ssp baltica	Kustgentiana	71
Geum hispidum	Sträv nejlikrot	72
Helichrysum arenarium	Hedblomster	73
Leonurus cardiaca	Hjärtstilla	74
Lepidium campestre	Fältkrassing	75
Lithospermum arvense ssp arvense	Sminkrot	76
Lunaria rediviva	Månviol	77
Melampyrum arvense	Pukvete	78
Neslia paniculata	Korndådra	79
Onopordum acanthium	Ulltistel	80
Papaver argemone	Spikvallmo	81
Pedicularis sylvatica	Granspira	82
Peucedanum oreoselinum	Backsilja	83
Ranunculus sardous	Sydsömblomma	84
Rosa obtusifolia	Flikros	85
Rubus scissus	Nålbjörnbär	86
Sherardia arvensis	Åkermadd	87
Silene conica	Sandglim	88
Stachys arvensis	Åkersyska	89
Taxus baccata	Idegran	90
Thesium alpinum	Spindelört	91
Thymus pulegioides	Stortimjan	92
Veronica catenata	Dikesveronika	93
Veronica triphyllos	Klibbveronika	94

REGISTER

Artregister	Latinska namn	95
Artregister	Svenska namn	97

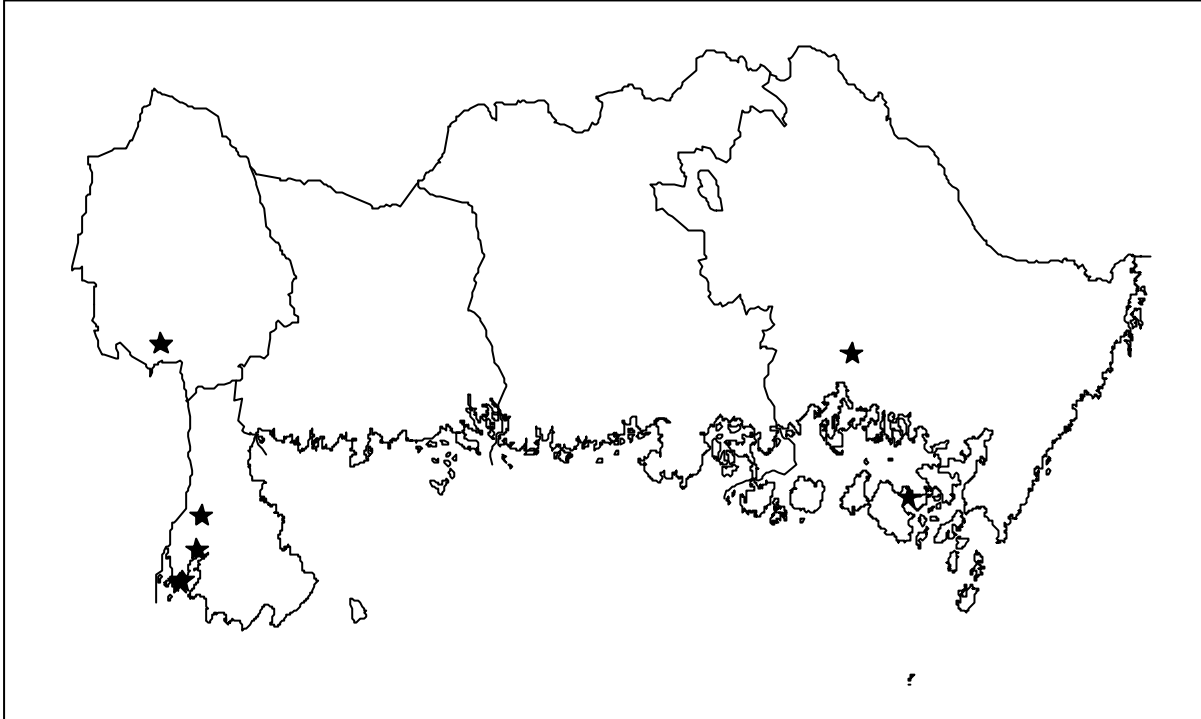
BILAGOR

Bilaga 1	Resultat från inventering av kärlväxter (hk 3 och 4) 1998
----------	---

Aethusa cynapium* ssp *segetalis

liten vildpersilja

HOTKLASS: 1

Ekologi: Liten vildpersilja är en ettårig, flockblomstrig växt som huvudsakligen förekommer på odlad mark. Arten har även påträffats i trädgårdar och på ruderat mark. Den är troligen kalkgynnad.

Utbredning: Växten har främst förekommit i Blekinge, Skåne och Halland. De flesta sentida fynd finns i Blekinge. Tillfälliga fynd har även gjorts på Öland och i Skåne. I Norden har arten förekommit som sällsynt åkerogräs i Danmark. Arten är europeisk och utbredningen sträcker sig från Irland och Frankrike till västra Ryssland.

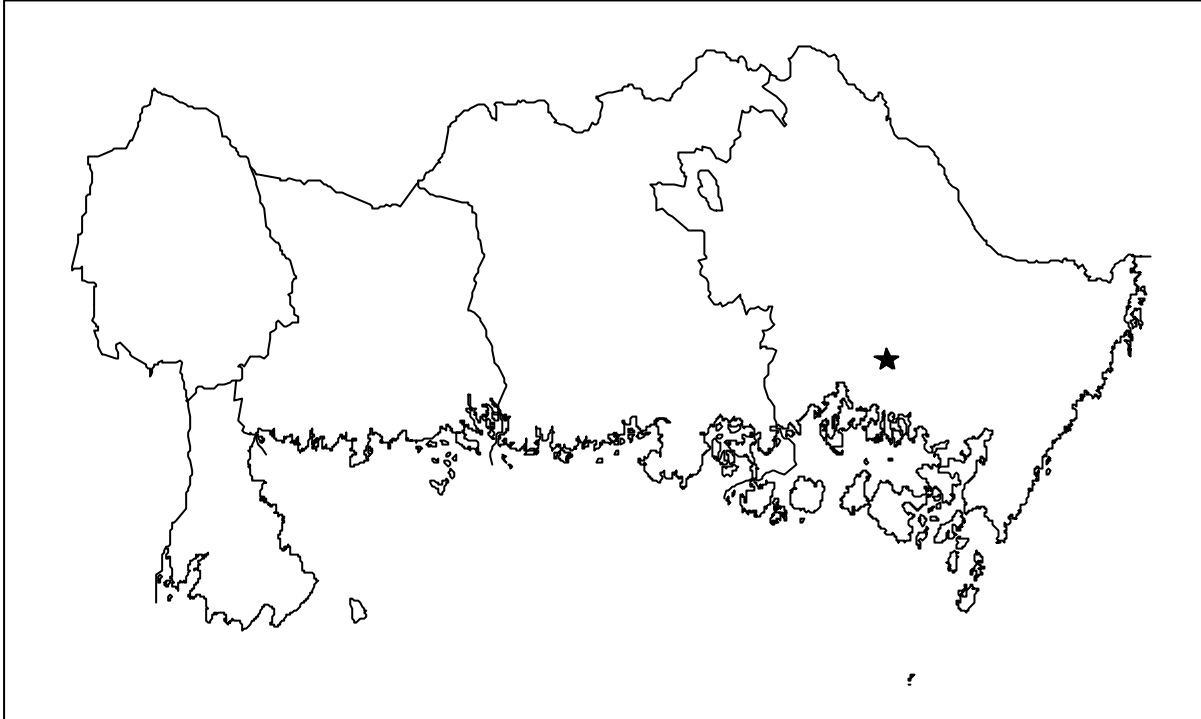
Hot: Arten hotas främst av det moderna jordbruket med ogräsbekämpning, gödning och tät gröda. Den reformation som skett inom jordbruket de senaste 50 åren har orsakat en stark tillbakagång av arten och i stort sett tagit bort alla förutsättningar för dess existens.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Aronsson, M. & Jonsell, L. 1996. Faktablad. ArtDatabanken.
Mossberg, B., Stenberg, L. & Ericsson, S. 1992. Den nordiska floran.
Blekinge Flora

Conopodium majus

nötkörvel

HOTKLASS: 1

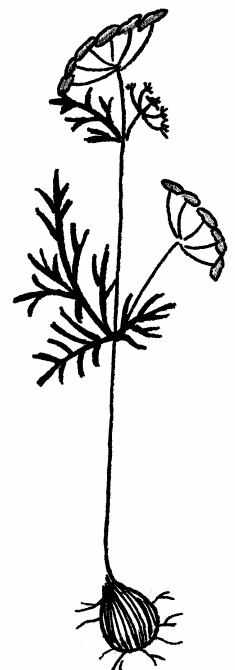

Ekologi: Nötkörvel är en flerårig, flockblomstrig art som växer i öppen till halvsluten ängs- och hagmark. Den förekommer även i lövskogar. Växten har en 2-3 cm stor rotnöl ca 1 dm under markytan.

Utbredning: Arten finns bara på en lokal i Sverige idag, i Augerum, en hagmark/lövskogsbacke. Den är naturaliserad men hur den kommit hit är inte känt. Den är troligen införd på senare tid. 1996 och 1997 påträffades mer än 500 exemplar. Växten har tidigare även funnits i Skåne. I Norden förekommer den i Norge, där den är tämligen allmän, och på enstaka lokaler i Danmark. Totalt finns arten i hela atlantiska Europa.

Hot: Orsaken till Nötkörvelns tillbakagång är främst igenväxning. Växtinsamling kan också vara en bidragande faktor. Inga hot föreligger på lokalen i Augerum. Marken, som tillhör Karlskrona kommun, är stängslad och betas.

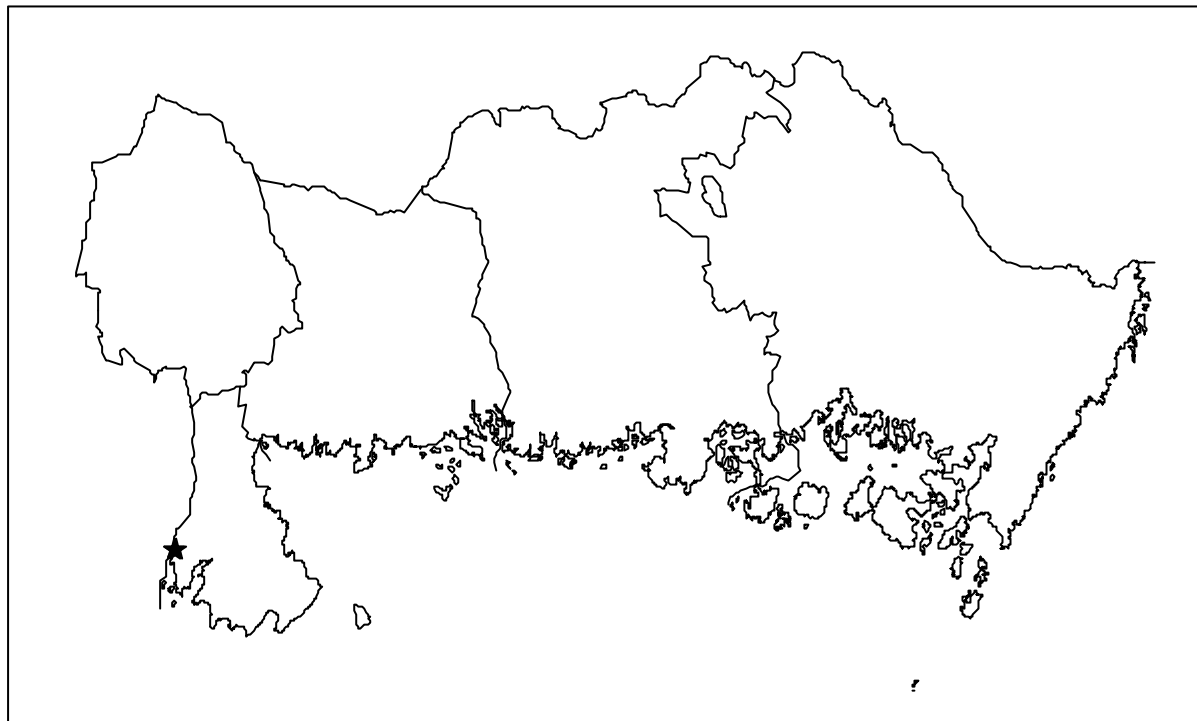
Källor: Aronsson, M. et al. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Fröberg, L. 1995. Faktablad. ArtDatabanken.
Mossberg, B., Stenberg, L. & Ericsson, S. 1992. Den nordiska floran.
Blekinge Flora

Euphrasia rostkoviana ssp rostkoviana

stor ögontröst

HOTKLASS: 1

Ekologi: Stor ögontröst är en ettårig halvparasit som växer i kalkrika kärr och på fuktängar. Den är hävdberoende och kvävs snabbt om hävden upphör eller om biotopen gödslas. Ögontröstar är mycket känsliga då deras fröreserv ej är uthållig, frön från stor ögontröst behåller grobarhet i högst två år. Arten är ej heller kapabel till vegetativ förökning. Detta innebär att arten inte återkommer efter ett par års vanhävd.

Utbredning: Stor ögontröst är känd från ett 50-tal lokaler. Idag finns den kvar på ett 20-tal av dessa, främst i Skåne och Västergötland. I Blekinge finns arten på en slätteräng och lokalen förefaller sig stabil. I Norden finns uppgifter om arten på sju lokaler i Danmark och på fyra lokaler i Finland, det är dock okänt om den fortfarande finns kvar. På kontinenten finns arten främst i Mellanuropa.

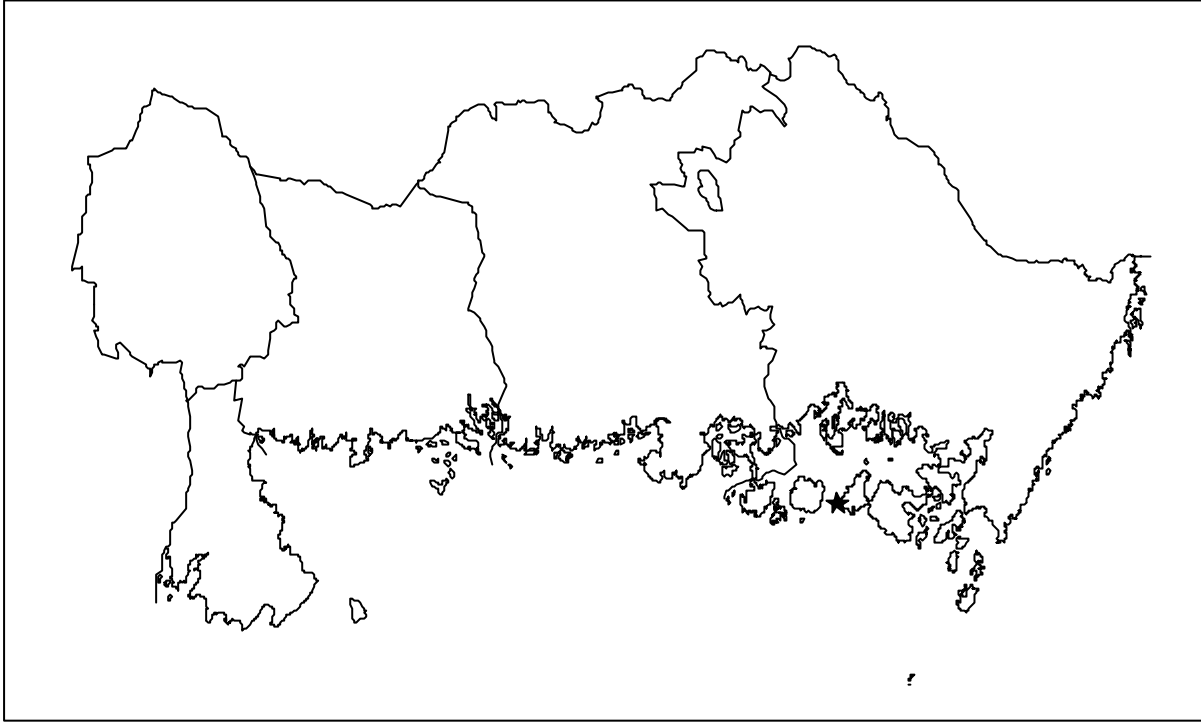
Hot: Arten hotas av igenväxning då hävden minskar, gödsling, skogsplantering och dikning. Den är även känslig för överbetning.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Karlsson, T. 1992. Faktablad. ArtDatabanken.
Mossberg, B., Stenberg, L. & Ericsson, S. 1992. Den nordiska floran.
Blekinge Flora

Leontodon taraxoides

strimfibbla

HOTKLASS: 1

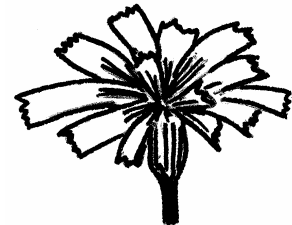

Ekologi: Strimfibbla är en två- till flerårig ört, med gula blommor, som växer på öppen, frisk, sandig lerjord. Arten är inkommen till Sverige med gräsfrö. Den finns främst i parker och gräsmattor men även sällsynt i naturlig gräsmark. Den är ljuskrävande och hävdberoende.

Utbredning: Arten är känd från ett 30-tal lokaler i Sverige, men finns idag bara kvar på lokaler i Skåne, Blekinge, Öland och Gotland. Flertalet förekomster är dock tillfälliga. Lokalen i Blekinge förefaller stabil. I Norden är arten främst känd från Danmark. Enstaka fynd har gjorts i Norge och Finland. Arten förekommer främst i Västeuropa. Adventiva* fynd är kända från Nordamerika och Nya Zeeland.

Hot: Främsta hotet är igenväxning och exploatering.

* *Adventiv: en i senare tid införd art med oregelbundna eller tillfälliga förekomster.*

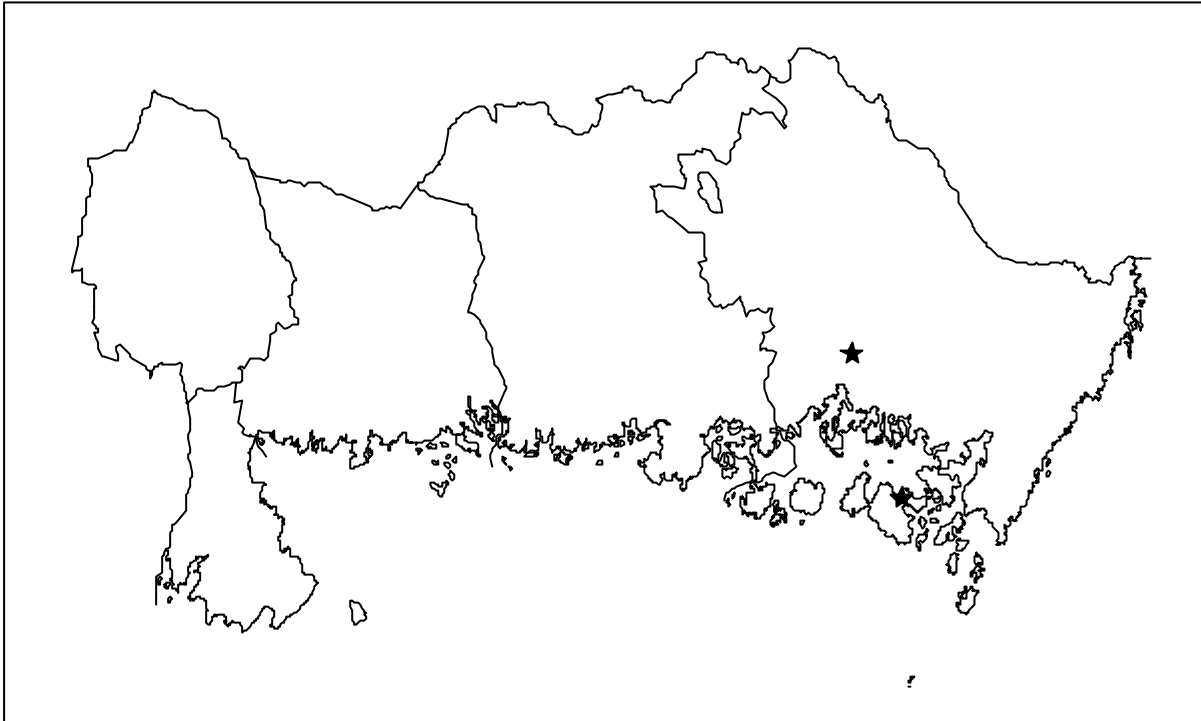

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Aronsson, M. 1996. Faktablad. ArtDatabanken.
Mossberg, B., Stenberg, L. & Ericsson, S. 1992. Den nordiska floran.
Blekinge Flora

Mentha x gentilis

ädelmynta

HOTKLASS: 1

Ekologi: Ädelmynta är en flerårig, mångformig och väldoftande ört som uppkommit genom hybridisering mellan åker- och grönmynta. Örtens växer i gårdsmiljöer och som trädgårdsogräs. Arten tros ha etablerats i landet genom odling, bl.a. i klosterträdgårdar. Upphörandet av odling kan vara en anledning till populationens minskning.

Utbredning: Ädelmyntan förekommer i stora delar av södra Sverige upp till Värmland, Dalarna och Hälsingland. Idag finns arten, förutom några tillfälliga fynd, bofast på en lokal vardera i Blekinge, Östergötland, Uppland och Dalarna. I Blekinge hittades 1996 ytterligare en lokal med ädelmynta. I Norden finns fynd ifrån Norge, Danmark och Finland. Artens utbredning sträcker sig över större delen av Europa.

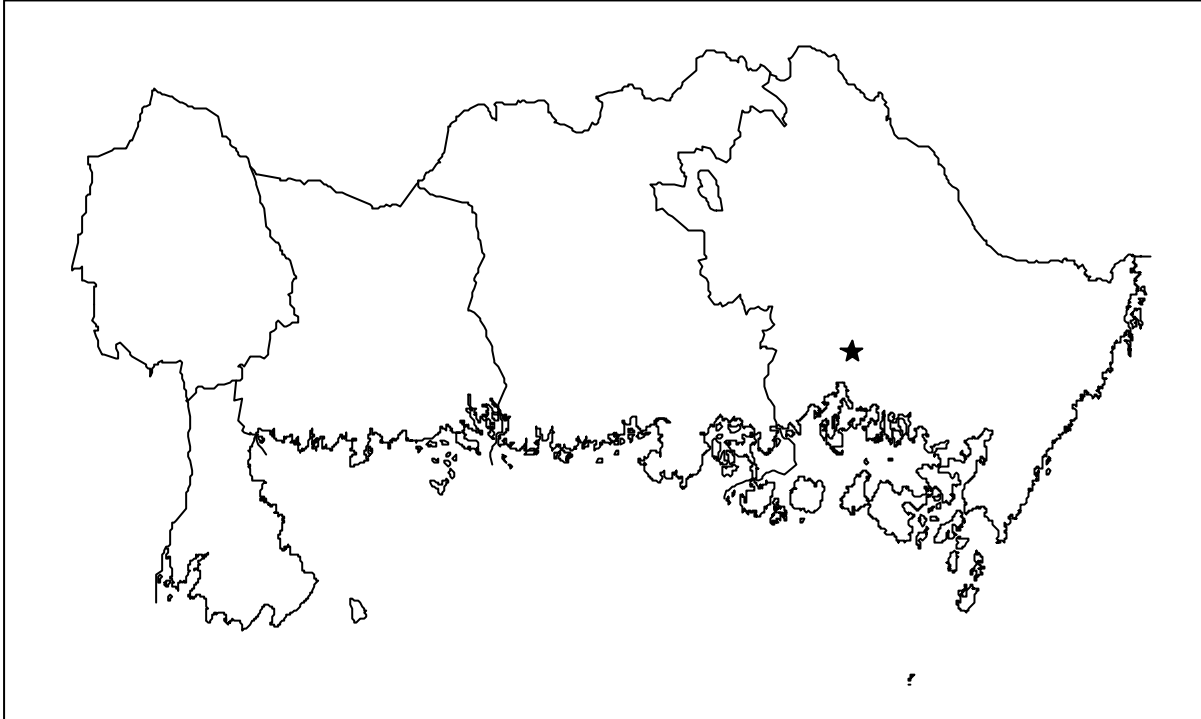
Hot: De främsta hoten mot denna kulturväxt är ogräsbekämpning av växtplatserna och igenväxning av ruderalmiljöer. För att bibehålla arten i landet måste riktad vård införas. Arten kan även hållas kvar genom odling i ex. allmogåkrar eller vid hembygdsgårdar.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Bratt, L. 1995. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Nepeta cataria

kattmynta

HOTKLASS: 1

Ekologi: Kattmynta är en flerårig ört som växer i gårdsmiljöer. I Danmark har även fynd gjorts på havsstränder. Kattmynta infördes av munkar på medeltiden då den användes som läkeväxt mot nervösa besvär och magproblem mm. Kattmyntans fröspridningsförmåga är begränsad och frukterna kan endast överleva några få år i jorden, därtill är grobarheten låg. Artens aromatiska doft utövar en stark lockelse på katter som gärna gnider sig mot den.

Utbredning: Kattmynta är tidigare känd från många lokaler främst i södra och mellersta Sverige. Idag återfinns arten på några få lokaler i bl.a. Skåne, Småland Östergötland och Uppland. I Blekinge finns arten på en lokal där den hittades 1996. I Norden finns kända lokaler från främst Danmark och Finland. Kattmynta är ursprunglig i södra och östra Europa. Den har dock introducerats som medicinalväxt på övriga kontinenter.

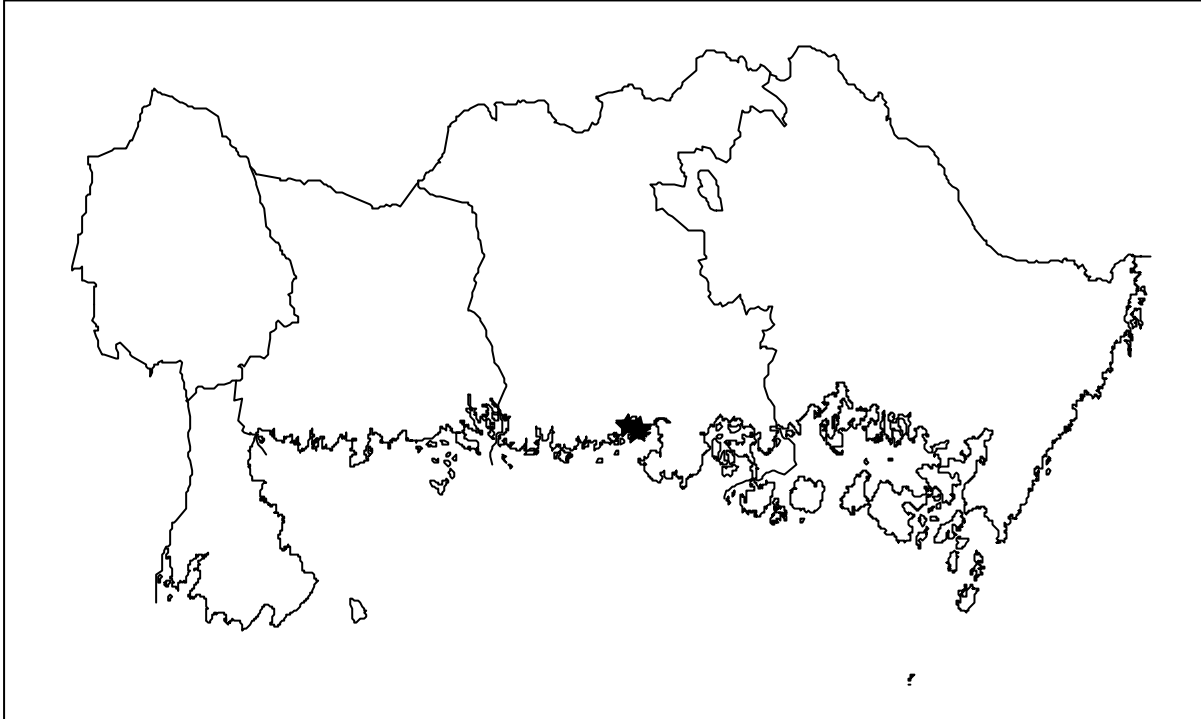
Hot: Arten är konkurrenskänslig och hotas av ändrad djurhållning och gödselhantering. Den är dessutom klimatkänslig. Flera av artens inneboende egenskaper hotar också dess överlevnad, såsom ex. frukternas korta livslängd.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Svensson, R. & Wigren-Svensson, M. 1992. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Oenanthe lachenalii

smalstäkra

HOTKLASS: 1

Ekologi: Smalstäkra är en flerårig, meterhög växt, som växer på blockrika havsstränder och i gles vassvegetation, ofta nedanför vattenlinjen.

Utbredning: Smalstäkra har sina enda svenska lokaler i Blekinge. Den hittades här först på fastlandet vid Ekenäs 1927, senare även på ett skär utanför. 1989 hittades ytterligare en lokal på fastlandet vid Rörholmen, Risanäs där den idag har sitt rikaste bestånd. Idag har 7 lokaler hittats nära varandra. I Norden är smalstäkra känd från Danmark. I övrigt förekommer den i sydvästra Europa.

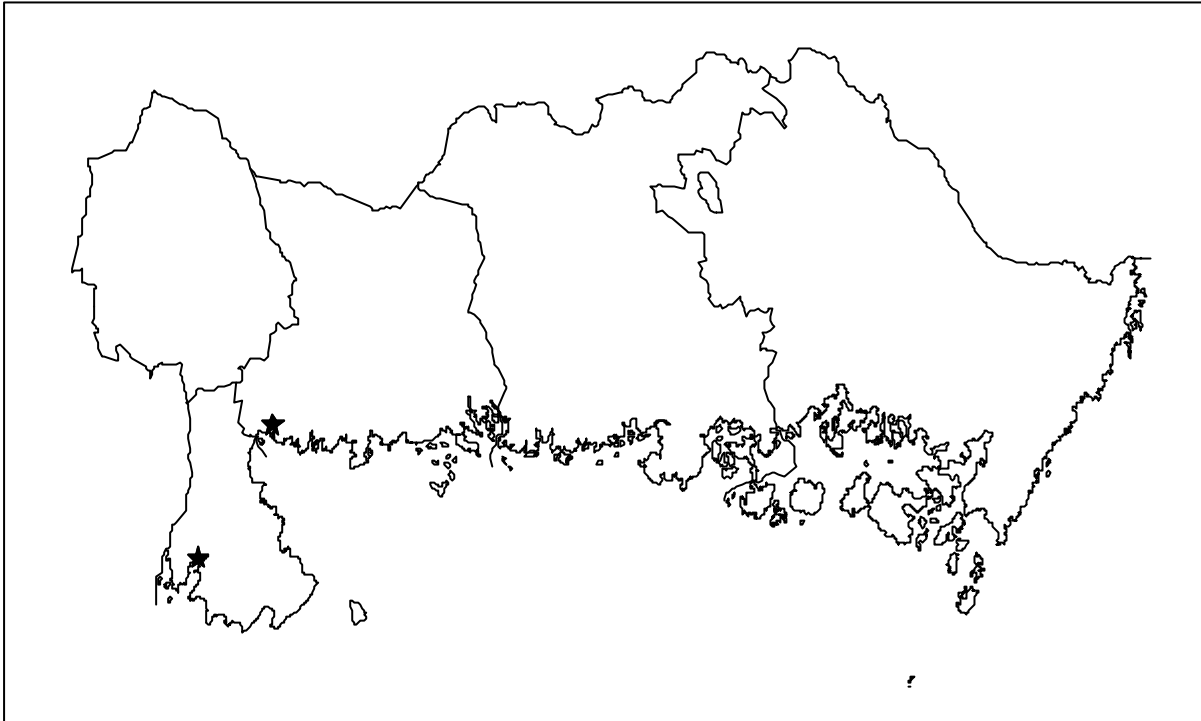
Hot: Risanäsloken ligger nära en småbåtshamn men bedöms inte hotas av en utbyggnad av denna. Även lokalen vid Ekenäs ligger nära en båthamn och en badplats. Förekomsten på skäret är dock mer isolerad och inga uppenbara hot finns. För att undanröja hot måste hänsyn till arten tas vid planering av utbyggnad eller nyanläggningar på Ekenäs och Risanäs. Vassvegetationen bör även hållas under uppsikt så den inte blir för tät och riskerar att kväva smalstäkran.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Fröberg, L. 1995. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Rosa pimpinellifolia

pimpinellros

HOTKLASS: 1

Ekologi: Pimpinellros är en lågväxande buske, tätt taggig och med nästan klotrunda nypon som svartnar när de mognar och får en purpurrod ton. Det finns flera avvikande former av pimpinellros som odlas i trädgårdar och som under stundom förvildas. Den växer på kustnära öppen mark, exempelvis på hedar, sanddynor och klippor. Pimpinellros sprider sig genom underjordiska rotskott.

Utbredning: Pimpinellros upptäcktes i Sverige 1860 i Bohuslän. Idag finns arten bara naturlig på en lokal i Bohuslän. Övriga växtplatser i landet är sannolikt naturaliserade, så även vad gäller Blekinge där den är funnen förvildad samt kvarstående vid en torpruin. I Norden återfinns pimpinellros relativt rikligt i Danmark, sällsynt i Norge och på Island. I övrigt finns arten på de Brittiska öarna och i Västeuropa. Utbredningen österut är idag oklar.

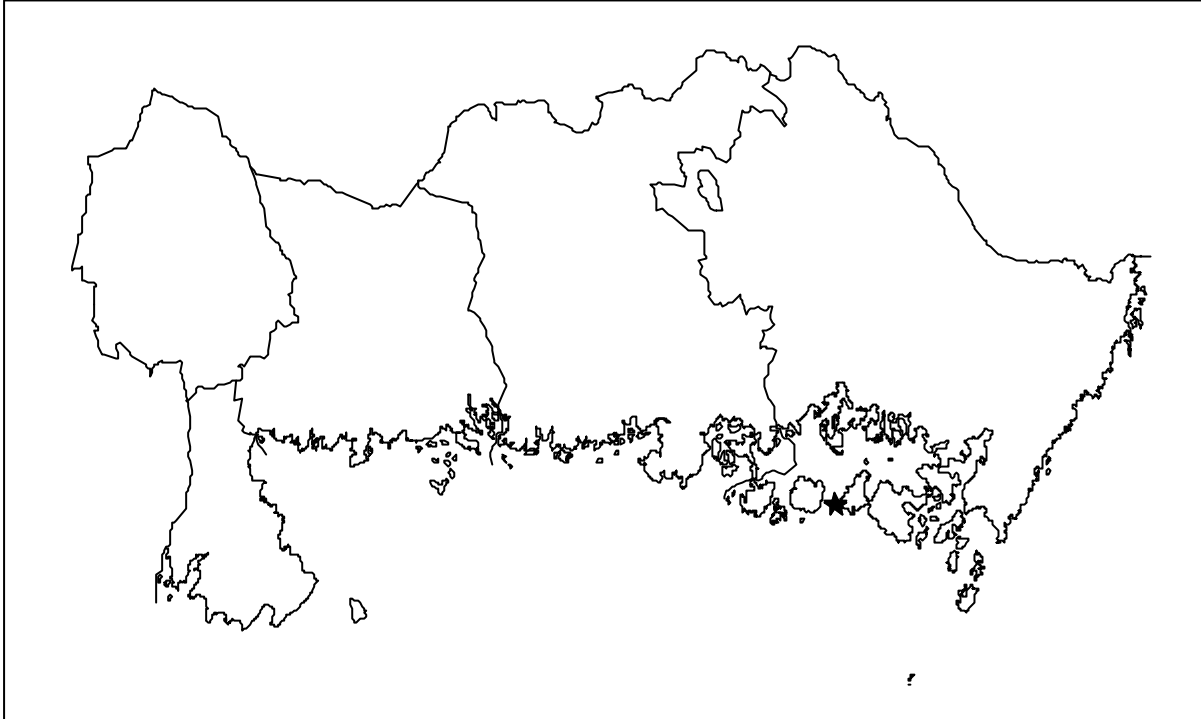
Hot: Pimpinellros är beroende av öppna lokaler och hotas av upphörd hävd.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Ljungstrand, E. 1995. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Tragopogon dubius

stor haverrot

HOTKLASS: 1

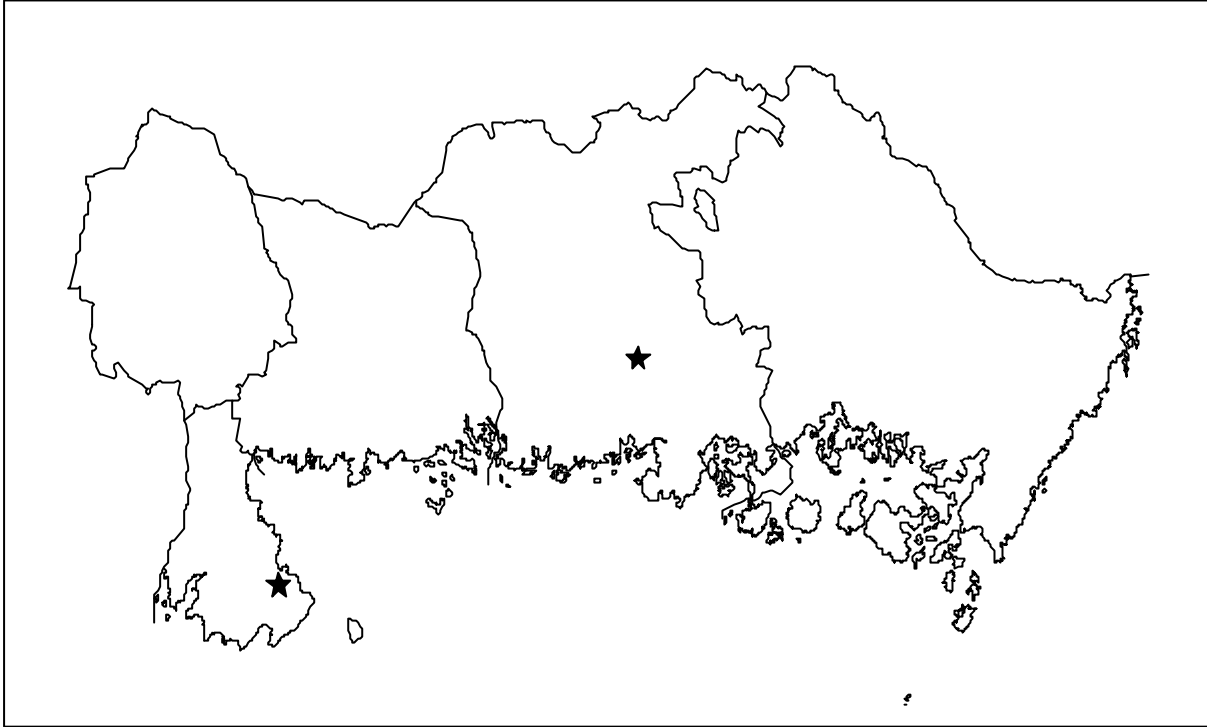
- Ekologi:** Stor haverrot är en tvåårig, korgblommig, växt med holkfjäll som är betydligt längre än de citrongula blommorna. Den växer främst på torr ängsmark och kulurpåverkade lokaler, främst väggenar. Arten är troligen inkommen till Sverige med gräsfrö från Frankrike.
- Utbredning:** Arten har åtta kända lokaler i Blekinge och på Gotland. I Blekinge är arten rapporterad första gången 1918. Den förefaller sig stabil på lokalen. Adventivfynd har även gjorts i Skåne, Göteborg, Skövde och Sundsvall. I övriga Norden finns endast enstaka osäkra fynd i Danmark. Arten har sitt huvudutbredningsområde i Syd- och Mellaneuropa, Mindre Asien samt Kaukasus. Den är även införd i Nordamerika.
- Hot:** Stor haverrot hotas främst av förändrad markanvändning, såsom bebyggelse och andra störningar. Inget direkt hot föreligger mot lokalen i Blekinge.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Aronsson, M., Jonsell, L. 1996. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Agrostemma githago

klätt

HOTKLASS: 2

Ekologi: Klätt är en ettårig, upp till meterhög, nejlikväxt som växer på alla slags jordar men föredrar basiska lerjordar. Klätt är ett åkerogräs som främst förekommer i höstråg men kan även tillfälligt spridas till ruderatmark. Under 1600-1800-talen ansågs arten vara ett besvärligt ogräs men har sedan 1930-talet minskat mycket kraftig.

Utbredning: Klätt ses idag med säkerhet bara i Skåne, på Gotland och i Småland. I övriga delar av Sverige och Norden ses den bara tillfälligt som adventivart*. I Blekinge upptäcktes klätt 1991, men den återfanns ej 1997. Däremot hittade en ny lokal i en vägkant i Kallinge 1997. I Europa har arten minskat kraftigt och är nu bara tämligen vanlig i Öst- och Sydeuropa.

Hot: Klätt saknar gröningsvila i jord och är helt förlitad till ständig frötillförsel. Arten har minskat kraftigt p.g.a. förbättrad sädesutrensning, för täta sädbestånd samt användning av ogräsmedel.

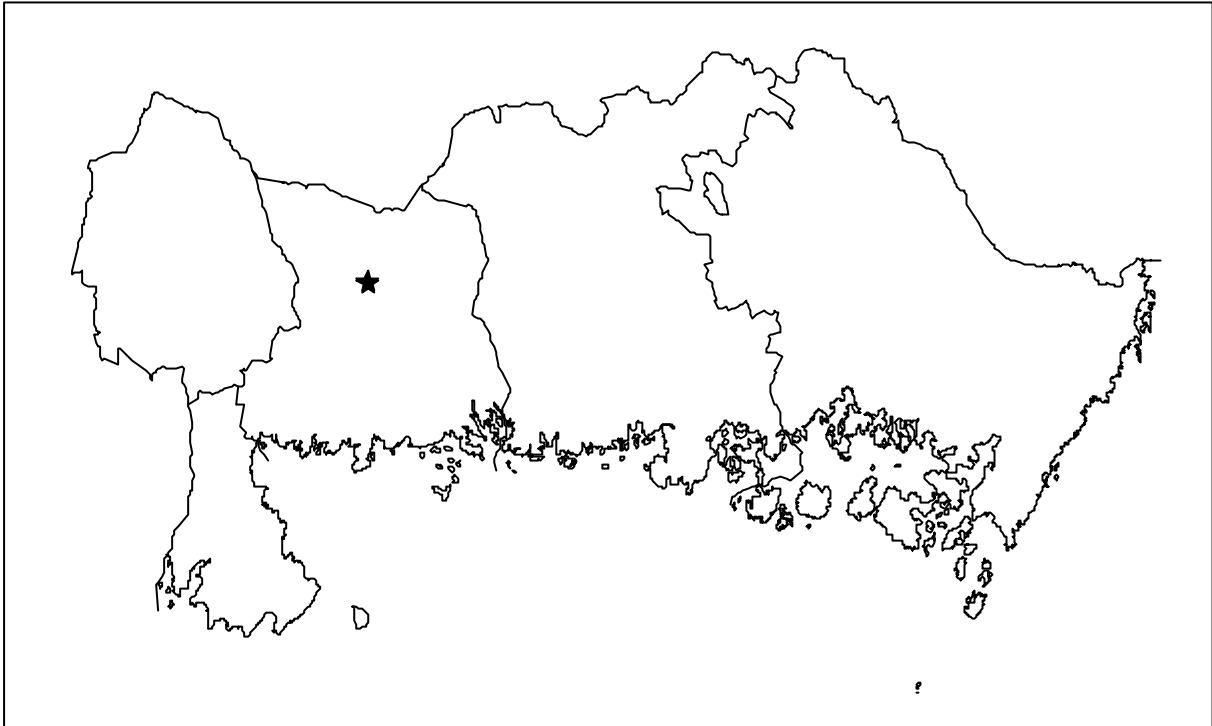
* *Adventiv: en i senare tid införd art med oregelbundna eller tillfälliga förekomster.*

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995. Wigren-Svensson, M & Svensson, R. 1992. Faktablad. ArtDatabanken. Blekinge Flora

Anthericum liliago

stor sandlilja

HOTKLASS: 2

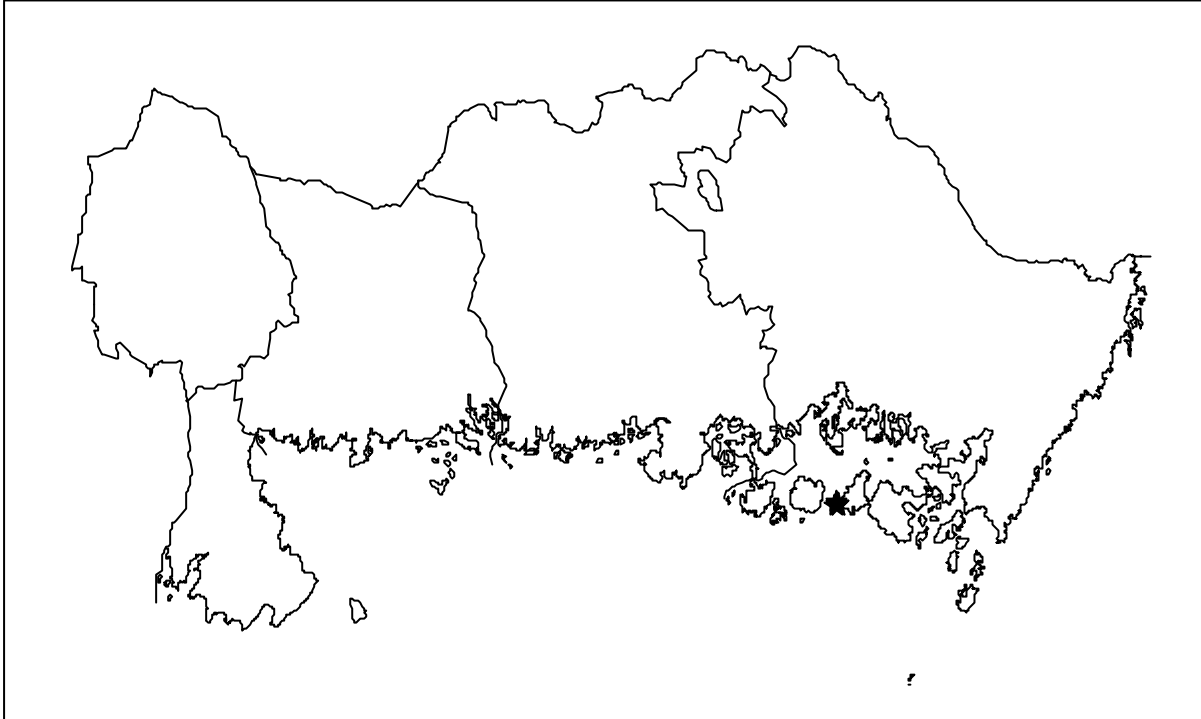
- Ekologi:** Stor sandlilja är en flerårig ört med väluktande vita blommor. Växten är 3-5 dm hög har ogrenad blomställning med 6-10 blommor. Den växer på solvarm, sandig mark som alvarmark, strandklippor, åsslutningar och sandstäpp.
- Utbredning:** Idag finns stor sandlilja i Skåne, på Öland och Öland, i Blekinge, Halland, Östergötland och Uppland. De främsta förekomsterna finns i östra Skåne och på Öland. I Blekinge har arten funnits i mer än ett sekel på en åsslutning i en näringsfattig ekskog. 1989 upptäckts en ny lokal strax intill den gamla. I Norden förekommer den sällsynt i Danmark. Artens huvudutbredningsområde är Medelhavsregionen och Sydvästeuropa. De skandinaviska förekomsterna är artens nordligaste.
- Hot:** Arten hotas av minskad hävd vilket leder till igenväxning men även utlakning av kalk ur det översta skiktet i marken. Blir jorden för sur försvinner sandnejlikan. Andra hot är igenplantering, uppodling eller exploatering av lokalerna.

- Källor:** Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Thor, G. 1992. Reviderad 1997. Faktablad. ArtDatabanken.
Mossberg, B., Stenberg, L. & Ericsson, S. 1992. Den nordiska floran.
Blekinge Flora

Anthriscus caucalis

taggkörvel

HOTKLASS: 2

Ekologi: Taggkörvel är en ettårig flockblomstrig ört som kan bli upp till 70 cm hög. Den är ofta slak och gänglig och därför mer eller mindre nedliggande. Den sprider sig med hjälp av frön vilka är försedda med krokborst. Taggkörveln är kalkgynnad och växer på torr, sandig, näringsrik och ofta kulturpåverkad mark, exempelvis åkrar, häckar, trädgårdsland, vägrenar och rudertplatser. Det är osäkert om växten är införd och sedan spridd till naturliga biotoper.

Utbredning: Arten är idag bofast i Skåne, Blekinge, Småland, Bohuslän samt på Öland och Gotland. Tillfälliga lokaler har förekommit så långt norr ut som i Norrbotten. I Norden finns taggkörveln i Danmark och på enstaka lokaler i Norge. Artens utbredningsområde utgörs av de västra, södra och centrala delarna av Europa. Förekomster finns även i Asien och Nordafrika. Den finns som införd i Nordamerika och på Nya Zeeland.

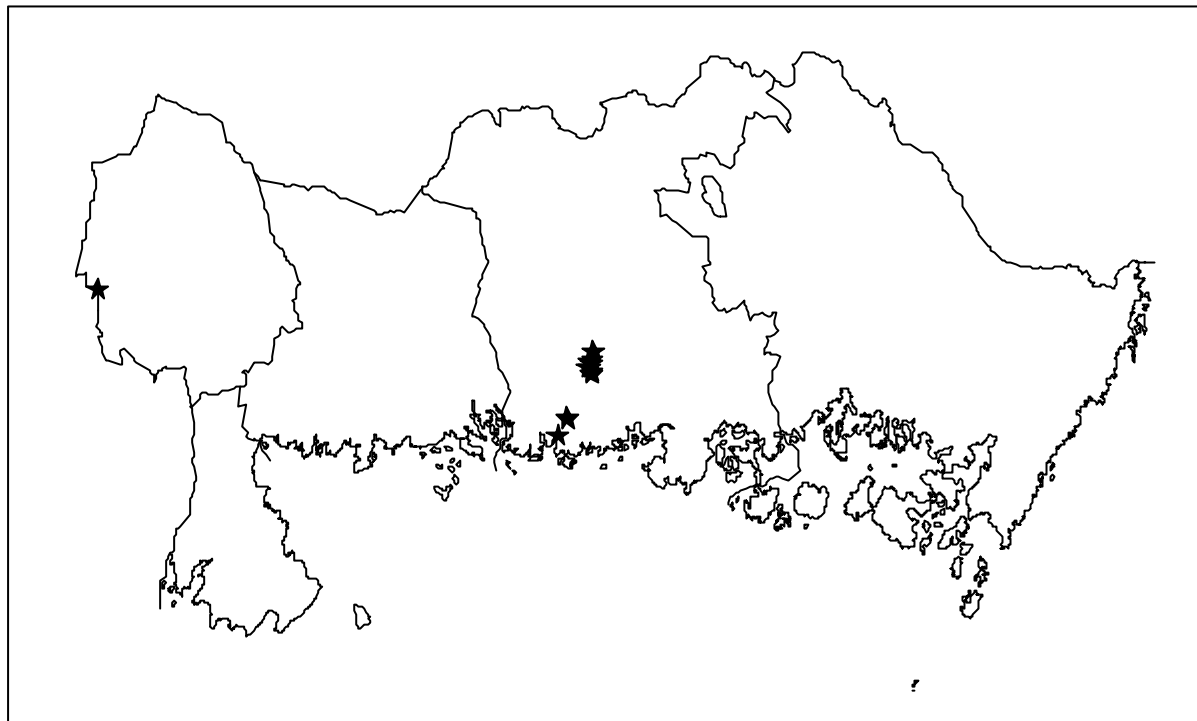
Hot: Ogräsbekämpning och gödsling påverkar arten negativt. Då arten ej är anpassad för vårt kalla klimat har den svårt att hävda och sprida sig.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Olsson, K-A. 1995. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Apium inundatum

krypfloka

HOTKLASS: 2

Ekologi: Krypfloka är en flerårig flockblomstrig vatten- och sumpväxt med 10-50 cm långa stammar som kryper på fuktig mark eller nedsänkt i vattnet. Arten förökar sig med frön och vegetativt genom lösrivna, rotslående skott. Arten finns ej i starkt sura vatten men tycks föredra svagt sura eller neutrala vatten. Den växer ofta vid mindre vattensamlingar men även på sjöstränder eller utmed vattendrag.

Utbredning: Krypfloka förekommer sällsynt i södra Sverige med flest förekomster i Skåne, Halland och södra Bohuslän. I Norden förekommer krypfloka bara i Danmark men är här desto vanligare. På Jylland anses den som allmän. Dess huvudsakliga förekomst är västra Europa, främst i milda oceaniska klimat. Den är även känd från Nordafrika.

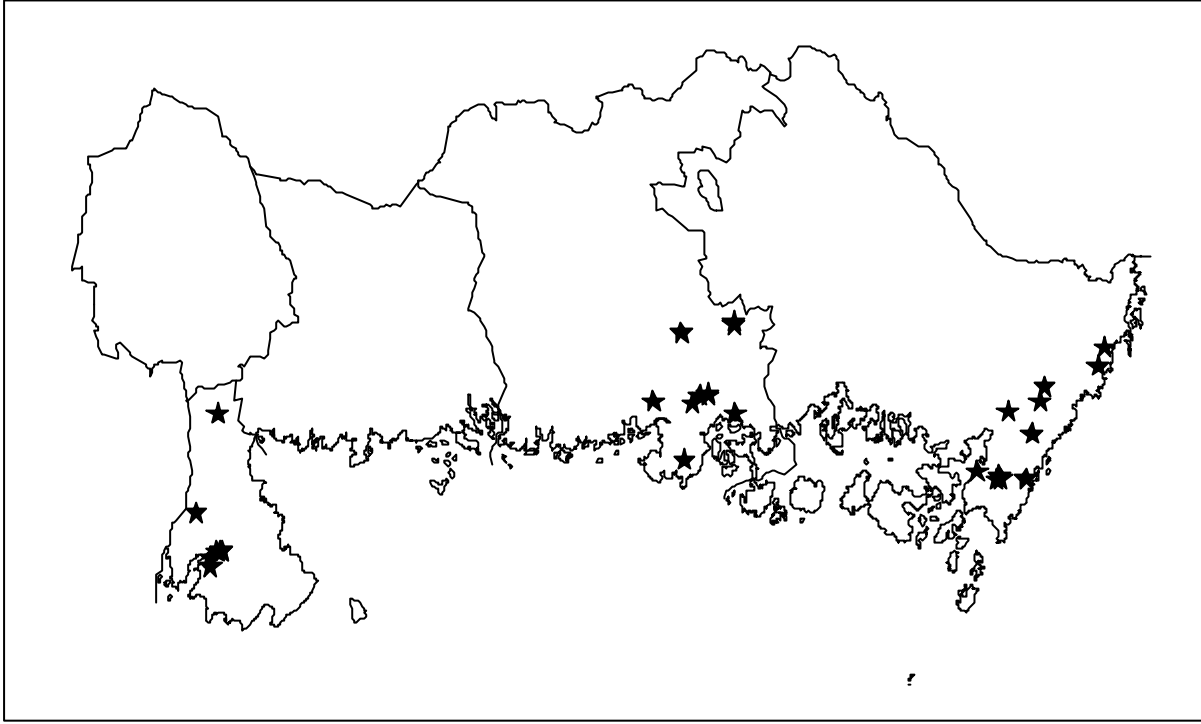
Hot: Torrläggning och eutrofiering hotar arten. Den växer företrädesvis på betesmarker där de grunda vattensamlingarna och stränderna hålls öppna. Växten skulle troligtvis snart försvinna om hävden minskar eller upphör.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Olsson, K-A. 1996. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Arnoseris minima

klubbfibbla

HOTKLASS: 2

Ekologi: Klubbfibbla är en ettårig korgblommig ört med små blekgula blommor. Under blomkorgen är stjälken klubblikt uppsväld och ihålig, vilket har gett arten dess svenska namn. Den växer vanligen i kalkfattiga, sandiga åkrar men även på sandiga torrbackar, grustag, jordhögar mm.

Utbredning: Arten är idag känd från Skåne, Blekinge, Småland, Halland, Öland och Västergötland. Den går tillbaka inom hela utbredningsområdet. Arten härstammar från Europa, i första hand Polen till Frankrike. Den är troligen införd till Norden under 1700-talet. Klubbfibblan är även införd i Nordamerika och Australien.

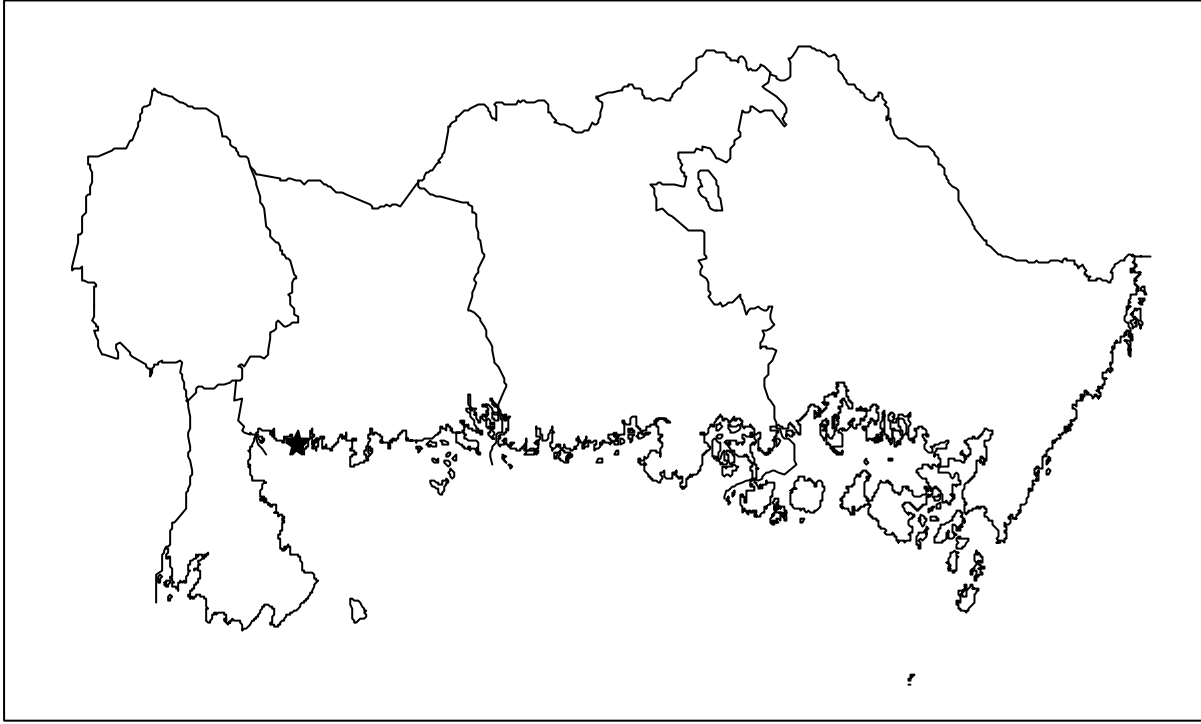
Hot: Stora hot mot arten är igenplantering av sandfält och upphörande trädesbruk. Klubbfibblan påverkas troligen även negativt av ogräsmedel och gödsling. För ett långsiktigt bevarande är odling i allmogeåkrar lämpligt. På de lokaler där arten förekommer på sandmark är en svag störning, så växttäcket ej sluter sig, en fördel.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Svensson, R. & Thor, G. 1994. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Baldellia repens

revsvalting

HOTKLASS: 2

Ekologi: Revsvalting är flerårig vattenväxt med vita blommor. Arten är decimeterhög och sprider sig främst med revor. Den blommar bara då botten torkar upp. I Sverige sker blomning mycket sällsynt men förekommer åtminstone i Blekinge och Västergötland vid extrema torra somrar. Fruktsättningen är dock ofta dålig. Revsaltningen växer vid sjö- och åstränder på sandig botten som endast torrläggs vid lågvatten.

Utbredning: Idag finns arten endast vid Mörrumsån i Blekinge, vid två sjöar i Småland och vid en sjö i Västergötland. I Blekinge har arten tidigare funnits i Ysane. I Norden finns arten bara vid några norska sjöar och på en lokal i Danmark. Artens övriga utbredningsområde är föga känt, främst p.g.a. sammanblandning med flocksvalting. Arten finns främst i Västeuropa och Nordafrika.

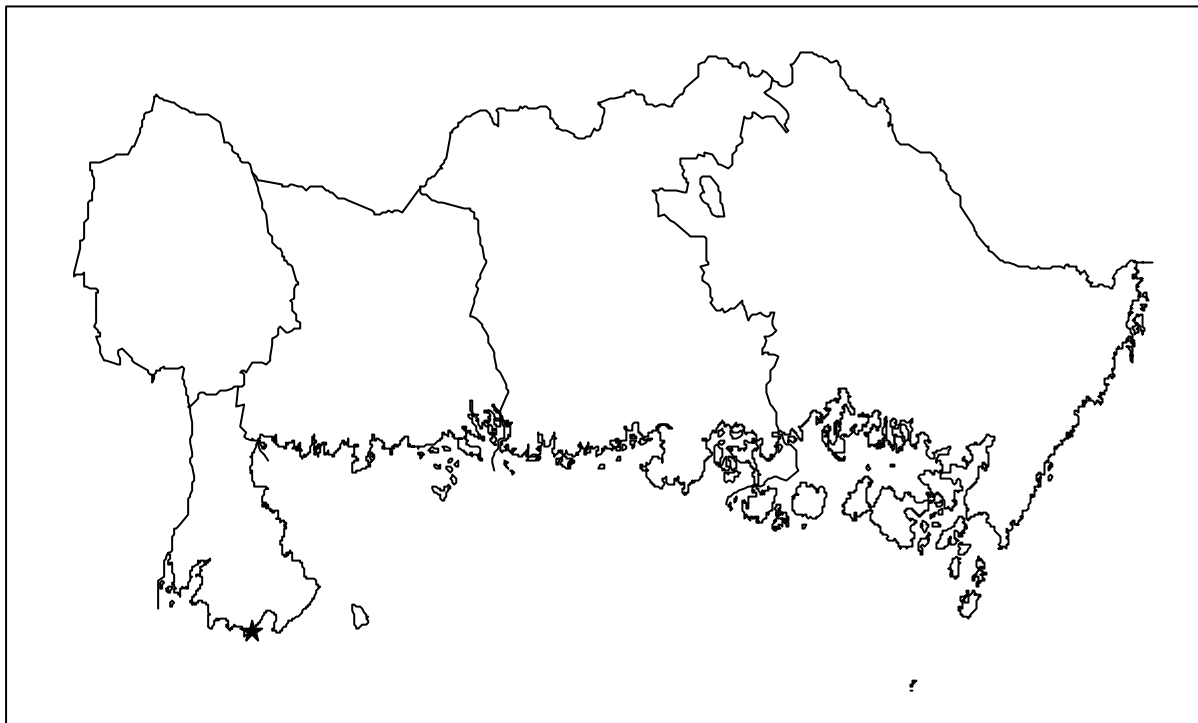
Hot: Artens främsta hot är eutrofiering och igenväxning av lokalerna. Givetvis innebär även ändrade vattenföringsförhållanden en fara för överlevnaden.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Ljungstrand, E. 1995. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Botrychium matricariifolium

rutlåsbräken

HOTKLASS: 2

Ekologi: Rutlåsbräken är en flerårig 5-20 cm hög ormbunke som växer bl.a. på torra kortvuxna betes- och slåttermarker, i lundar där konkurrensen ej är för stor och på klipphyllor och i skrevor. Arten förefaller sig kalkgynnad. Den har en långsam utveckling och visar sig från sitt underjordiska prothallium först efter flera år. Den är mycket känslig för torka under försommaren och uteblir till synes under torrår.

Utbredning: Rutlåsbräken förekommer från Skåne till Lule lappmark. Arten har, i hela Europa, gått tillbaka det senast halvsekllet och idag finns den på ca 50 lokaler (som till mesta del är nyupptäckta). Arten förekommer i ett stråk från Alperna till Skandinavien, i Amerika och Korea.

Hot: Arten hotas om hävden upphör på lokalerna eller om platsen omförs till åker eller skog. Den är känslig för kvävegödsling. På de lokaler som utgörs av lundmark eller lövskog ska avverkning eller omföring till barrskog undvikas.

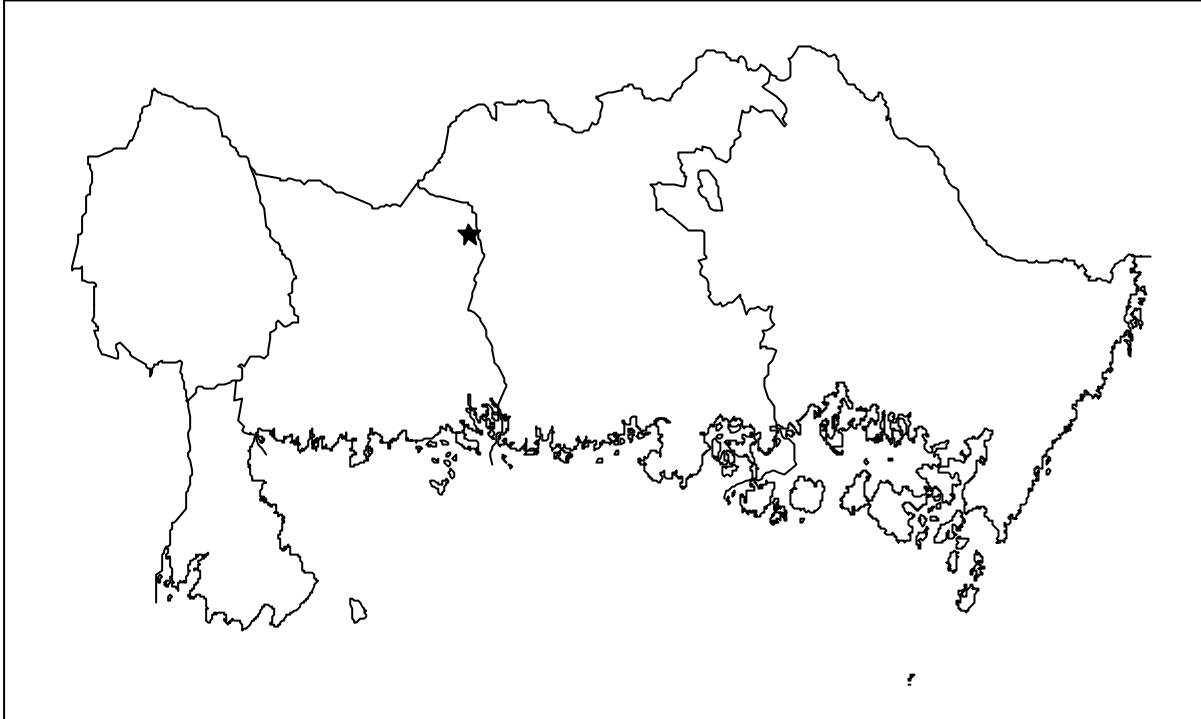

Källor: Aronsson, M. et al. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Ljung, T. 1996. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Bromus secalinus

råglosta

HOTKLASS: 2

Ekologi: Råglosta är ett ettårigt gräs som främst förekommer i höstråg. Den har tidigare förekommit som ett besvärligt åkerogräs i stort sett hela landet. Arten är vanligen självbefruktande. Den har ansetts gynnas av hög fuktighet men idag tror man det är en indirekt effekt, istället tror man att vätan gör att säden blir glesare och därmed lämnar mer utrymme till råglöstan. Råglöstan är nästan helt odlingsberoende och har följt, och tolererats, av människan i 1000-tals år. Den har tidigare använts till djurfoder och för framställning av svagdricka och mjöl till tunnbröd.

Utbredning: Råglöstan har gått tillbaka mycket från att på 1800-talet vara ett svårt ogräs till att idag endast förekomma på ett enstaka lokaler. Den förekommer i åkrar på Öland och Gotland samt på några lokaler i Dalsland, Sörmland och Dalarna. Den kan även dyka upp som ruderväxt i andra områden. I Blekinge är den kvarstående efter ett odlingsprojekt med gamla ogräsarter.

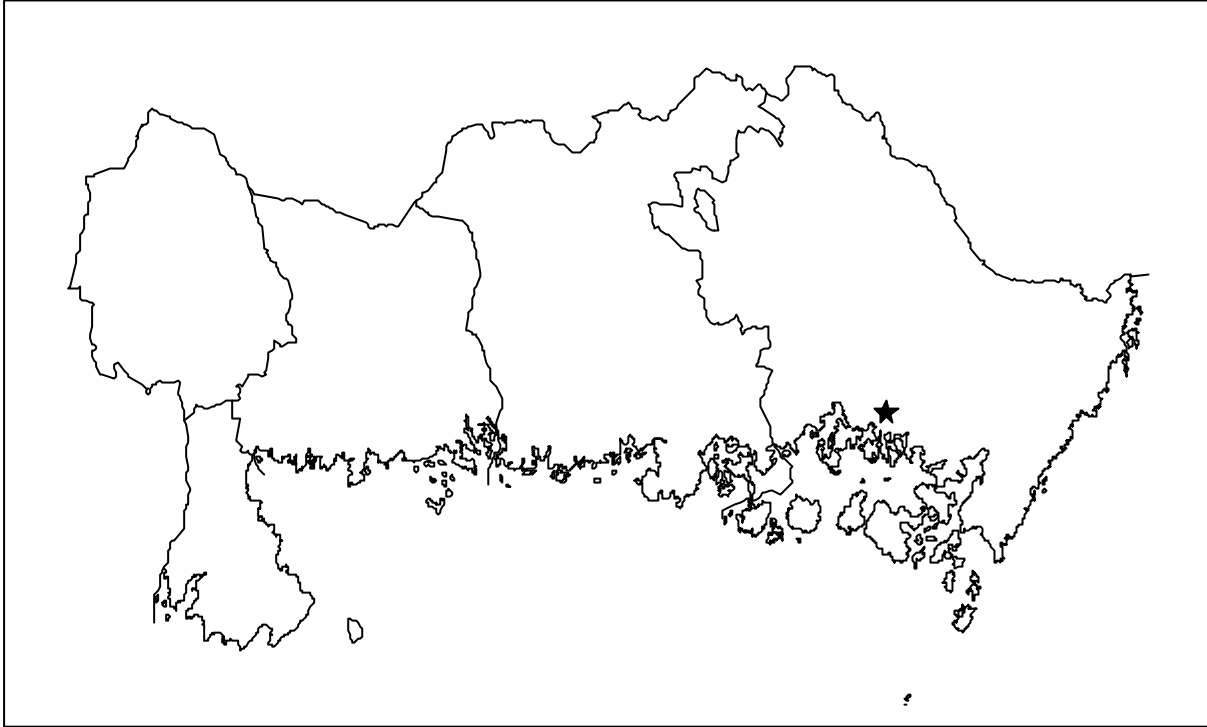
Hot: Arten saknar gröningsvila och kan därför inte bygga upp någon fröreserv. Den är därtill konkurrenssvag och klarar inte av för täta sädesbestånd. Ytterligare hot mot arten är effektiv utsädesrensning.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Ljung, T. 1996. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Chaerophyllum bulbosum

rotkörvel

HOTKLASS: 2

Ekologi: Rotkörvel är en tvåårig, illaluktande, flockblomstrig ört men en knölformad ätlig rot. Arten har inkommit till landet med fröblandningar. Den har även odlats och naturaliserats, ofta på starkt kulturpåverkad mark. Arten är tidigare även känd som åkerogräs. Idag kan man finna arten på störd mark, vägdiken, åkerkanter, jordhögar mm. Arten är konkurrenssvag.

Utbredning: Det finns många uppgifter om rotkörvel från slutet av 1800-talet fram till 1930. Den fanns då i södra Sverige upp till Uppland. Idag finns bara ett 10-tal aktuella lokaler i landet. I Blekinge finns den i en gammal trädgård som numera är betesmark. Tillfälliga fynd har gjorts i Danmark, Norge och Finland. Arten har sitt huvudutbredningsområde i centrala och sydöstra Europa. Artens utbredning österut är osäker men den förekommer troligen i den asiatiska delarna av Ryssland.

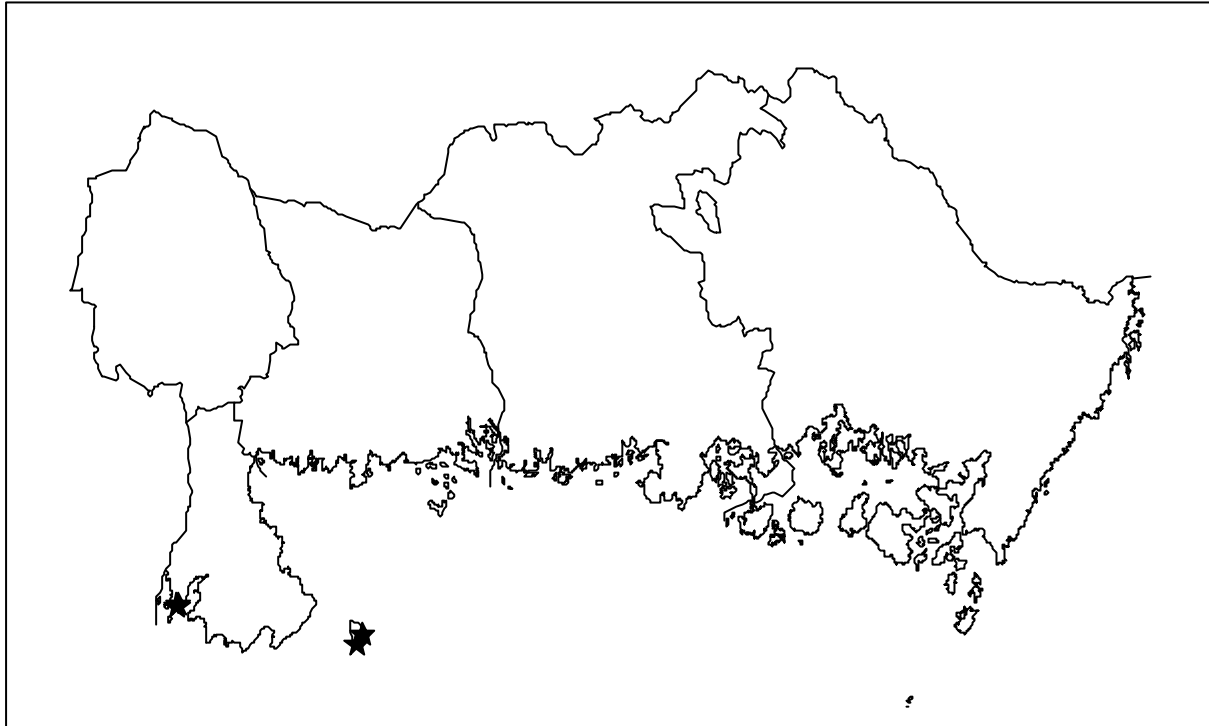
Hot: Hot mot arten är igenväxning, ökad renhållning kring gårdarna samt exploatering av de lokaler som finns kvar.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995. Ljung, T. 1996. Faktablad. ArtDatabanken. Blekinge Flora

Centaurium erythraea* var. *erythraea

flockarun

HOTKLASS: 2

Ekologi: Flockarun är en ettårig ört med röda, flocklik anhopade, blommor. Arten växer på magra, ogödslade, ängsmarker och naturbeten och är beroende av yttligt grundvatten. Då hydrologin skiftar kan antal individer på en lokal variera kraftigt. Ofta finns den på sand över kalkhällar. Tidigare kunde arten hittas på slåttermarker, idag ser vi den i exempelvis vägrenar, dikeskanter, grustag eller på marker som rörts om så grundvattnet trängt upp.

Utbredning: Idag finns flockarun främst i Skåne och på Öland och Gotland. Enstaka lokaler finns i övriga södra Sverige. I Blekinge har ett mindre antal lokaler rapporterats in under det tidiga 80-talet samt någon från 1995. På ett par av lokalerna har arten inte kunnat återfinnas 1997. I Norden finns arten bara i Danmark. Arten breder i övrigt ut sig över hela Europa, västra Asien och Nordamerika. Den är även införd i bl.a. Nordamerika och Australien.

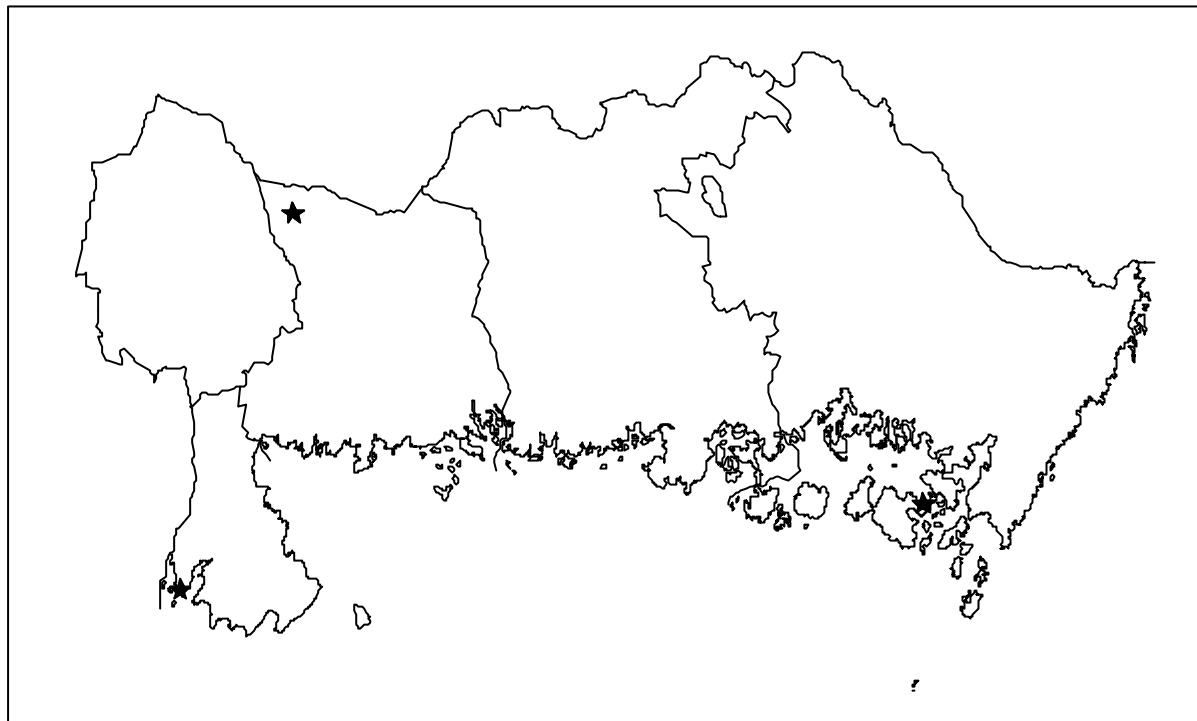
Hot: Igenväxning och möjligen gödsling utgör hot för arten.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995. Thor, G. 1992. Faktablad. ArtDatabanken. Blekinge Flora

Cuscuta epihymum

ljungsnärja

HOTKLASS: 2

Ekologi: Ljungsnärja är en ettårig, slingrande blekgul, parasitisk ört som saknar klorofyll och rötter. Arten slingrar sig runt och parasiterar på flera olika växer, exempelvis ljung, backtimjan, gulmåra och skogsklöver. Den kan förväxlas med klöversnärja. Ljungsnärja växer på torrängar och naturbetesmarker ibland förekommer den på väg- och åkerrenar, trädesåkrar och dikeskanter.

Utbredning: Arten förekommer från Skåne till Uppland och dess huvudsakliga lokaler är på Öland och Gotland. På fastlandet minskar arten. I Blekinge finns arten rapporterad på tre lokaler. På Sturkö kunde den ej återfinnas 1997 men på de andra finns arten kvar på 1 m² respektive 0.3 m². Arten finns i Norge och Danmark och har sitt utbredningsområde i stort sett hela Europa, västra Asien och Nordafrika. Den är även införd i bl.a. Amerika, Australien, Kina och Sydafrika.

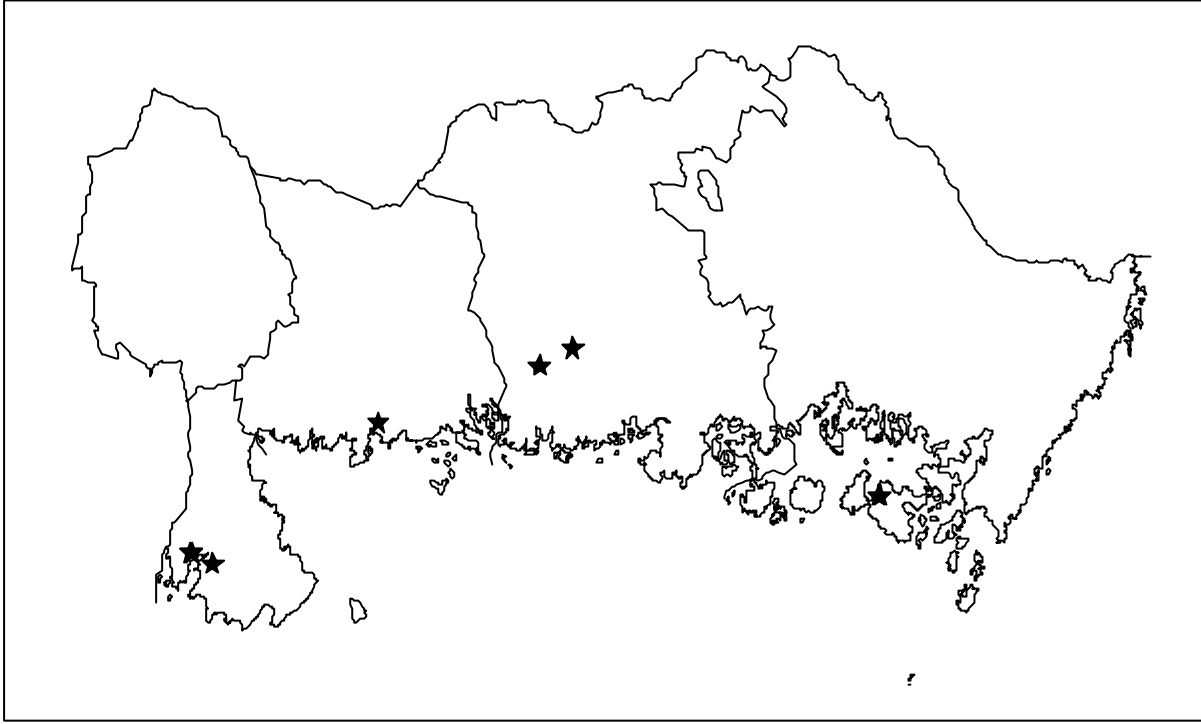
Hot: Hot mot arten är igenväxning p.g.a. upphört bete, gödsling och skogsplantering.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Thor, G. 1992. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Dianthus armeria

knippnejlika

HOTKLASS: 2

Ekologi: Knippnejlika är en ettårig ört med mörkröda blommor som främst förekommer i kusttrakter. Den växer på torr gräsmark, gräshedar eller i skogsbryn vanligen vid havsstränder men även i mer kulturpräglade marker som vägrenar och dikeskanter. Den är sannolikt beroende av en lång frostfri vegetationssäsong och gynnas troligen av bete. Arten kan vara inhemsk på västkusten men förmodas i övrigt vara inkommen med gräsfrö. Knippnejlika kan hybridisera med backnejlikan, men hybriderna är sterila.

Utbredning: Arten är idag känd från ett 50-tal lokaler spridda från Bohuskusten till Uppland och Hälsingland. Ett par inlandslokaler finns i Skåne och Mälardalen. I Norden förekommer den främst i Danmark och har sin huvudutbredning i Europa. Den är därtill införd i Nordamerika och Nya Zeeland.

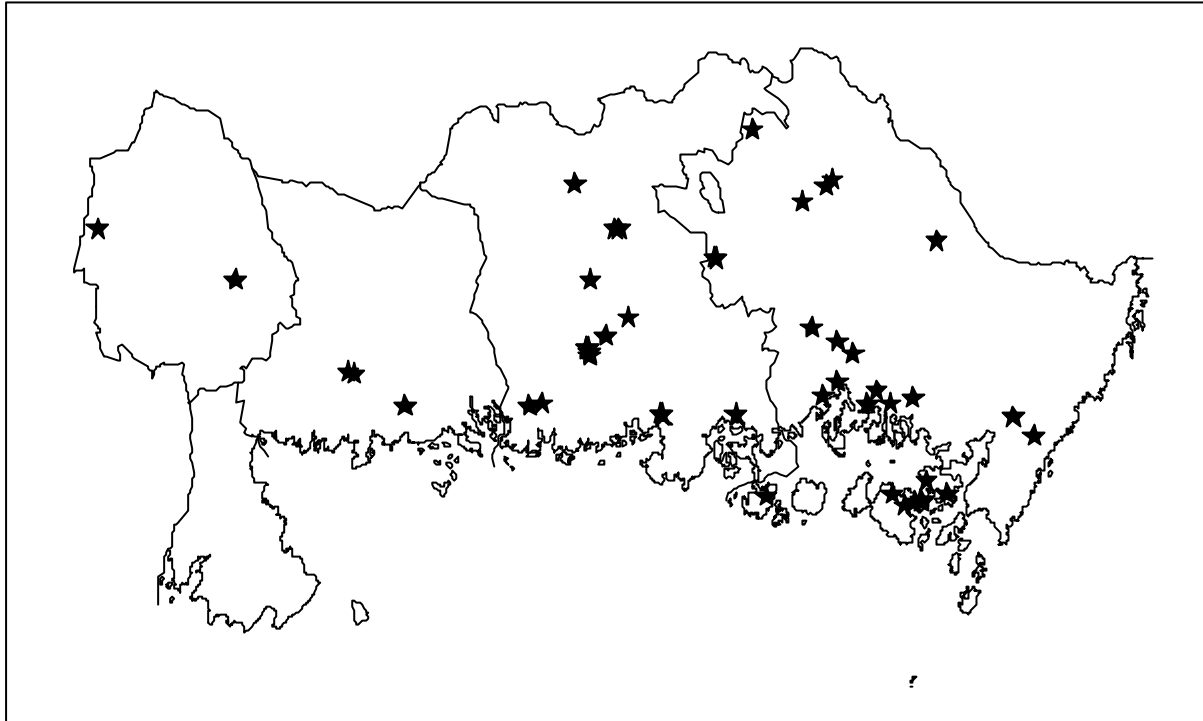
Hot: Igenväxning p.g.a. minskad eller upphörd hävd utgör hot för arten. Arten missgynnas av den kraftiga förändring som idag ofta sker på de öppna kustnära miljöerna.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Aronsson, M & Jonsell, L. 1996. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Gysophila muralis

grusnejlika

HOTKLASS: 2

Ekologi: Grusnejlika är en ettårig rikt förgrenad ört med ljusröda blommor som växer på grusiga eller sandiga marker företrädesvis i fuktiga miljöer. Den uppträder ofta i kulturopåverkade miljöer som åkrar, grustag och ruderatmark. Arten är kalkskyende.

Utbredning: Grusnejlikan är känd från södra och östra Sverige och har även tillfälliga lokaler upp till Norrbotten. Arten är på kraftigt tillbakagående och har idag sin huvudsakliga förekomst i Blekinge. Här bedöms den ha bofasta populationer på två lokaler, i Nätraby och Torhamn. I Norden finns den i södra Finland och tillfälligt i Norge och Danmark. Dess totala utbredning omfattar centrala och östra Europa samt västa Asien.

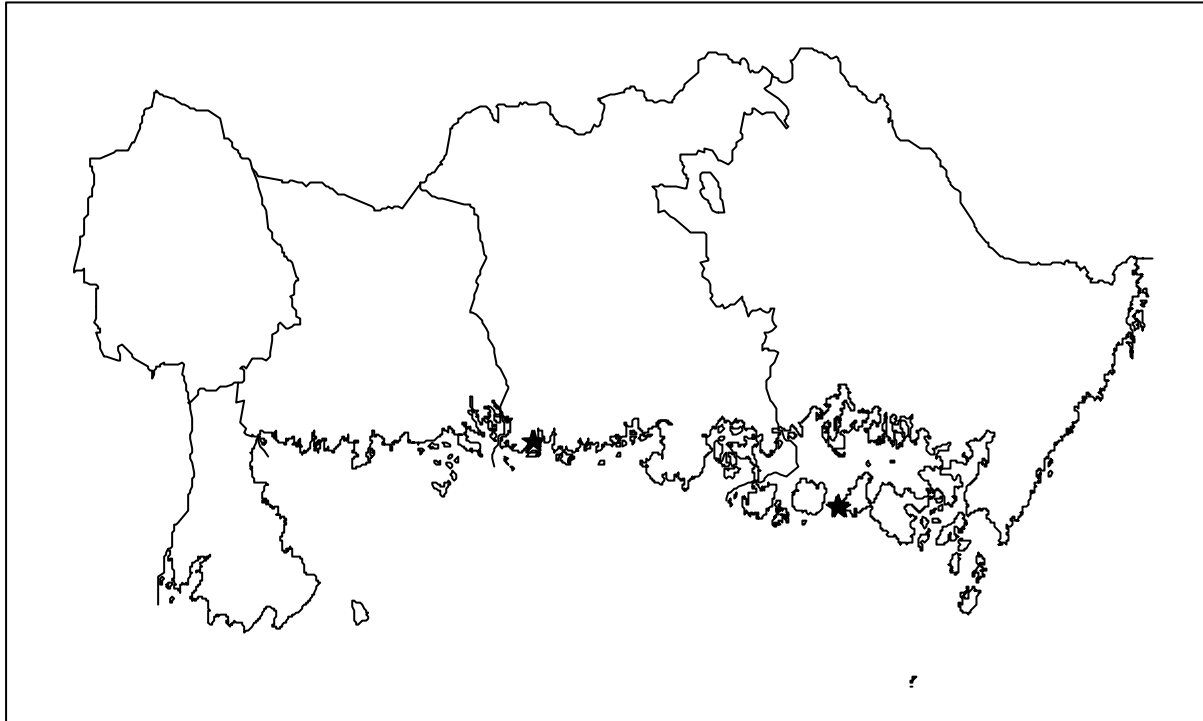
Hot: Igenväxning, eutrofiering, gödsling och ogräsbekämpning hotar arten. Den är också konkurrenssvag och kräver mer eller mindre vegetationsfria ytor. Lämpliga biotoper försvinner genom nedläggning av mager, sandig åkermark.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Fröberg, L. 1995. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Holosteum umbellatum

fågellarv

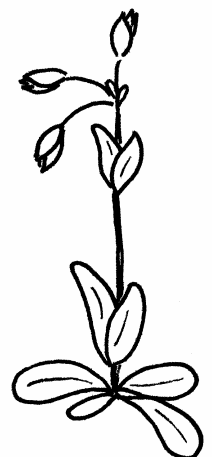
HOTKLASS: 2

Ekologi: Fågellarv är en ettårig, blågrön ört med vita blommor i knippen. Den växer på torr, öppen sandjord som alvarmark, havsstränder, åkrar, vägrenar och sandslänter. Den växer där vegetationen är gles ibland där marken påverkats genom bete och omrörning. Arten varierar starkt i frekvens från år till år.

Utbredning: Arten finns i Skåne, Blekinge, på Öland och Gotland samt i Småland. På lokalen i Karlskrona skärgård finns tre lokaler liggandes mycket nära varandra. Arten har rapporterats in härifrån under hela 90-talet. På lokalen i Bräkne-Hoby påträffades arten ej 1997. Fågellarv förekommer sällsynt i Danmark. Dess totala utbredningsområde omfattar i stort sett hela Europa, utom de västra delarna, Nordafrika och Västra Asien.

Hot: Igenväxning som följd av upphörd eller minskad betesdrift, igenplantering samt upphörande av trädesbruket hotar arten. Användning av ogräsmiddel och gödsling missgynnar arten.

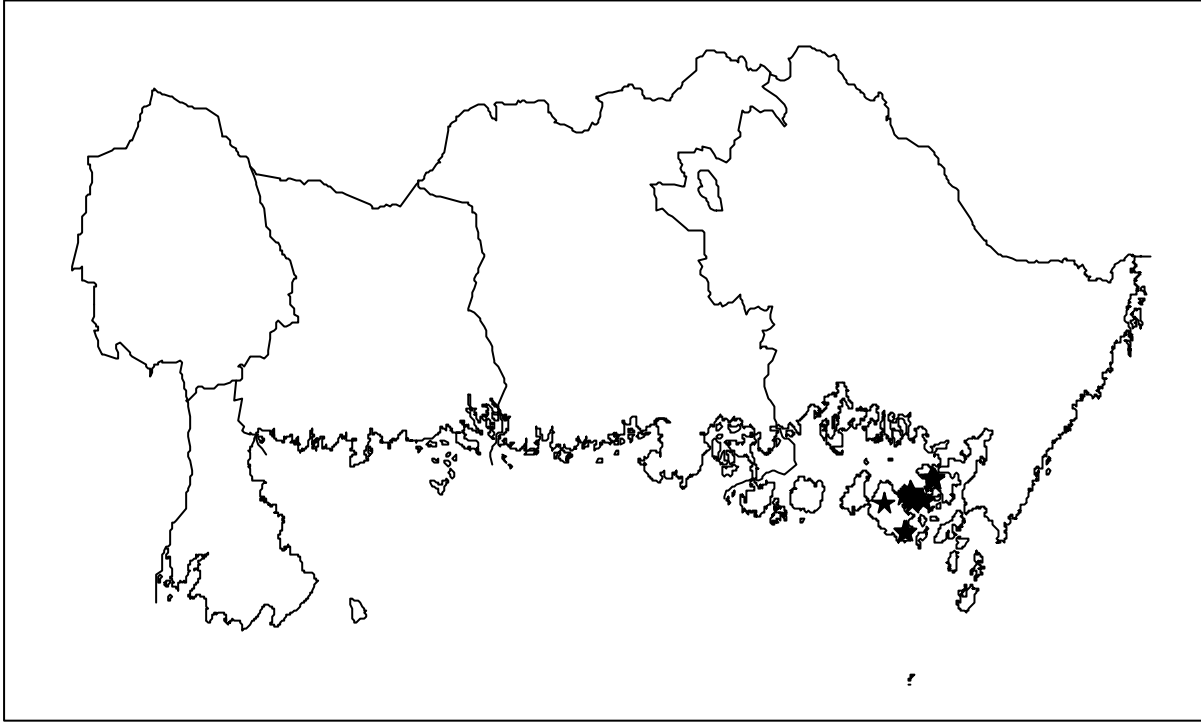

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Thor, G. 1992. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Hypericum humifusum

dvärgjohannesört

HOTKLASS: 2

Ekologi: Dvärgjohannesört är en flerårig, späd, ofta nedliggande ört med ljusgula blommor. Arten växer ofta på fuktig, sandig eller grusig kalkfattig mark. Den finns vanligen i starkt kulturopåverkade marker där vegetationstäcket är stort, exempelvis i väg- och åkerrenar, grustag, trädor och ruderatmarker. Den uppträder ofta som pionjärväxt. Arten förökar sig med frön som förefaller sig kunna bibehålla sin grobarhet i marken under lång tid.

Utbredning: Arten är känd från södra Sveriges kusttrakter, från Bohuslän till norra Kalmar län. Antal aktuella lokaler 1995 var drygt 25 fördelade i Skåne, Blekinge, Kalmar län, Bohuslän och Västergötland. I Blekinge finns lokalerna samlade inom ett litet geografiskt område i Karlskrona skärgård. Arten förekommer frekvent i Danmark och anses ej här som hotad. Den har sitt huvudutbredningsområde i västra och centrala Europa.

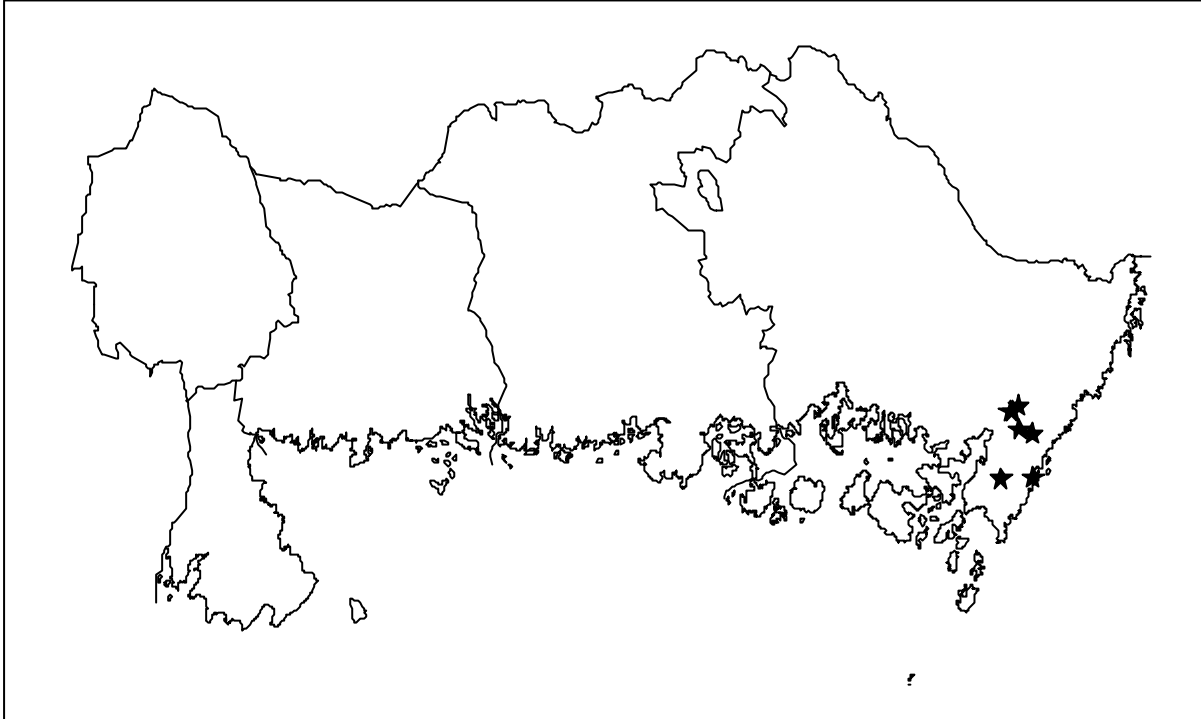
Hot: Trädesjordbrukets upphörande, skogsplantering, gödsling och igenväxning p.g.a. upphörd hävd eller minskad störning genom mänsklig aktivitet utgör hot mot arten, som är liten och konkurrenssvag.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Olsson, K-A. 1995. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Juncus capitatus

huvudtåg

HOTKLASS: 2

Ekologi: Huvudtåg är en ettårig, mycket liten (0.3 – 1 dm hög) tågväxt som är lätt att förbise. Arten, som är konkurrenssvag, växer ofta på öppen, sandig jord där växttäcket ej är slutet. Dess lokaler är vanligen fuktiga och starkt kulturlandskapspåverkade som stationsområden, brädupplag, grustag och åkrar. Den har mer sällsynt påträffats i mer naturliga miljöer som bäckkanter och fuktstråk. Arten har ansetts som kalkskyende men i Norden finns ingen klar indikation på detta. Dess frön verkar kunna ligga i jorden i lång tid och groor då den blöta sanden blottläggs.

Utbredning: Huvudtåg förekommer, ofta tillfälligt, i kustnära områden från Halland till Gotland. Arten är varmtempererad till subtropisk och Skandinavien utgör dess nordligast utpost. Den förefaller sig ej gå tillbaka för närvarande.

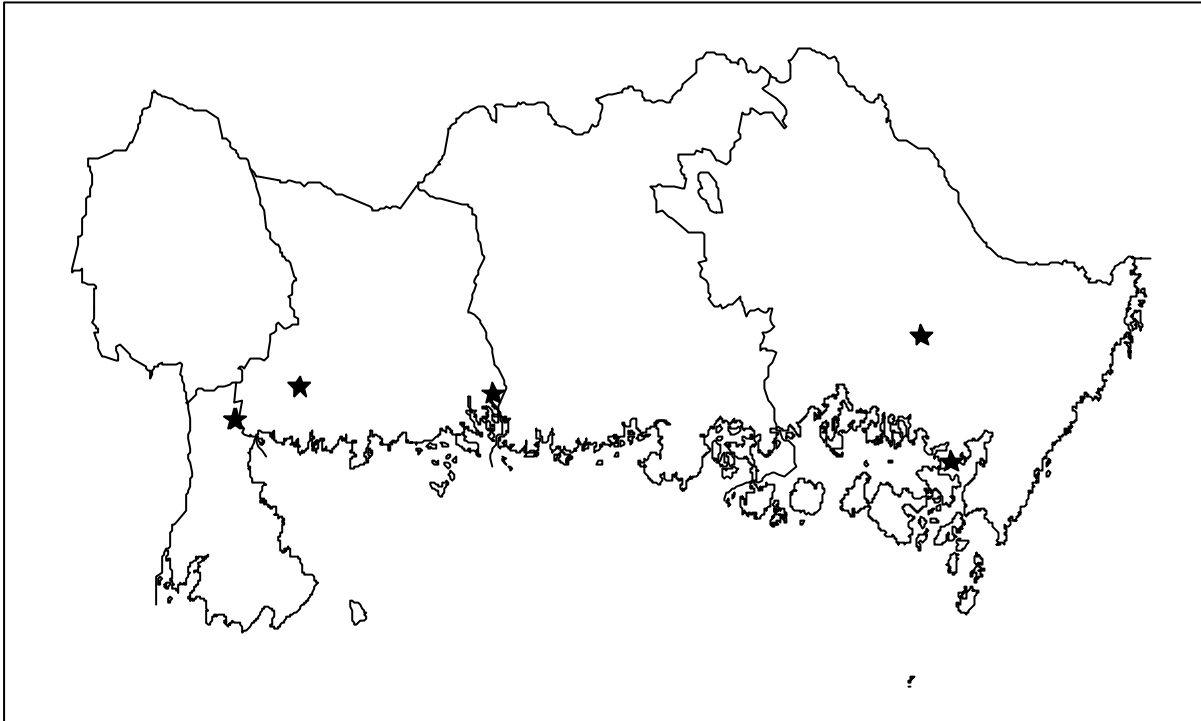
Hot: Arten är beroende av att nya öppna fläckar uppkommer på de sandiga lokaler där den förekommer idag. På längre sikt kan upphörande bete med följd av igenväxning utgöra ett hot mot populationerna. De kan även missgynnas av igenläggning av öppna diken och ogräsbekämpning.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Snogerup, S. 1995. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Lathyrus tuberosus

knölvial

HOTKLASS: 2

Ekologi: Knölvial är en flerårig, nedliggande eller klättrande, ärtväxt med röda blommor. Den har tidigare odlats för sina ätliga rotknölar, vilka har gett arten dess svenska namn. Knölvial växer gärna på näringsrik lerjord, i kulturpåverkade miljöer som väg- och åkerrenar, trädgårdar och rudertmark. Ofta är arten kvarstående efter tidigare odling.

Utbredning: Knölvial är en värmeälskande stäppväxt och förekommer främst i Centraleuropa och Västasien. I Sverige har den rapporterats från Skåne upp till Jämtland. Den betraktas ofta som tillfällig men kan ofta vara bofast i flera år på en lokal. I Blekinge har den, på ett par lokaler, funnits som bofast i runt 10 år. I landet har den inte gått tillbaka utan snarare ökat något som en följd av minskad hävd.

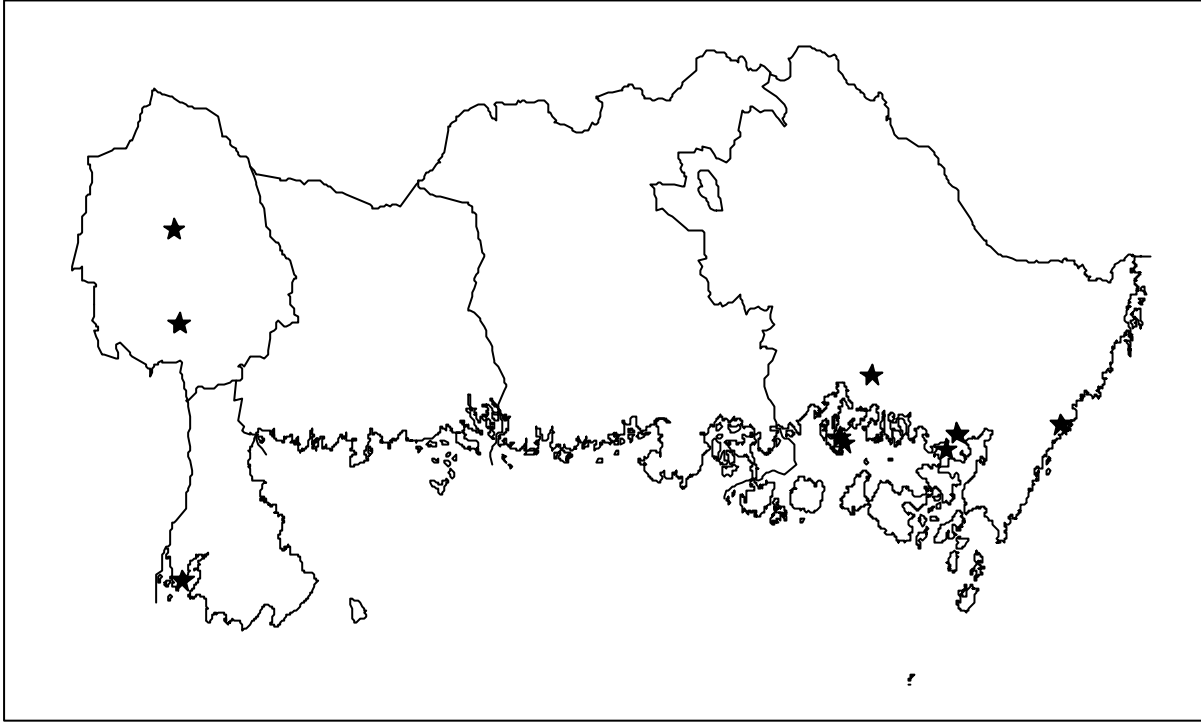
Hot: Kraftigt bete, slåtter, ändrad markanvändning samt igenväxning av busk- och trädskiktet utgör hot. Då den inte odlas längre är förutsättningarna små att nya bestånd ska kunna etablera sig.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Jonsell, L. 1992. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Malva pusilla

vit kattost

HOTKLASS: 2

Ekologi: Vit kattost är en ettårig malva som växer i näringsrika, kulturpåverkade miljöer, främst i anslutning till bondgårdar med djur, men kan även växa i betad gräsmark. Fram till mitten på 1800-talet var växten vanlig i stadsmiljön men är idag i stort sett försvunnen härifrån. Arten är trampgynnad.

Utbredning: Arten är känd från Skåne till Torne lappmark, men förekommer främst i södra och mellersta Sverige. Till skillnad från andra gårdsväxter har dess tillbakagång ej varit drastisk och det beror på dess förmåga att växa på gräsmark. Vit kattost kommer ursprungligen ifrån Östeuropa och Västasien. Den är kulturspridd i bl.a. Nordeuropa, Sydafrika och Nordamerika.

Hot: Största hotet är brist på biotoper p.g.a. minskad djurhållning. Arten föredrar gårdsmiljöer där djur går och gödsel förvaras öppet, vilket sällan sker idag.

Namnet kommer av att frukten ser ut som en uppklyftad ost. Katt anses vara nedsättande och syftar på att den är oanvändbar, men tvärtom har den odlats för användning mot bölder, bistick mm.

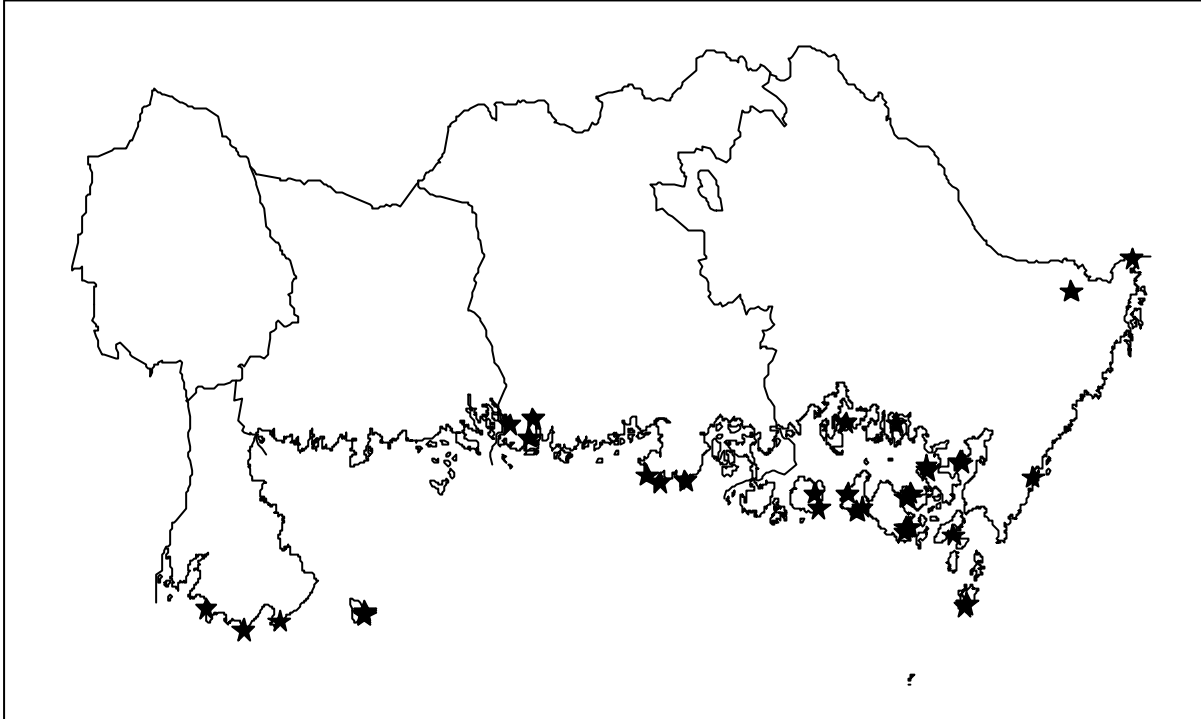

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995. Wigren-Svensson, M. & Svensson, R. 1992. Faktablad. ArtDatabanken. Blekinge Flora

Montia arvensis

vårkällört

HOTKLASS: 2

Ekologi: Vårkällört är en liten ettårig kal, gulgrön ört med oansenliga vita blommor. Den växer främst på fuktig, blottad och kustnära mark som exempelvis vid diken, vattenhål, på hållar med tunt jordlager eller på stigar i betesmarker. Arten är konkurrenssvag och kräver öppen, gärna trampad mark. Den har en god fröeserv och antalet individer varierar från år till år.

Utbredning: Arten är känd från Skåne, Blekinge, Kalmar län och Öland. De allra flesta lokaler finns i Skåne respektive Blekinge. Den har inte gått tillbaka nämnvärt de senaste decennierna utan antas vara en art som alltid varit ovanlig i Sverige. I Danmark anses arten inte vara hotad. Den är inte känd från Norge eller Finland. Artens utbredningsområde sträcker sig över de västra, centrala och sydöstra delarna av Europa, Nordafrika och Mindre Asien.

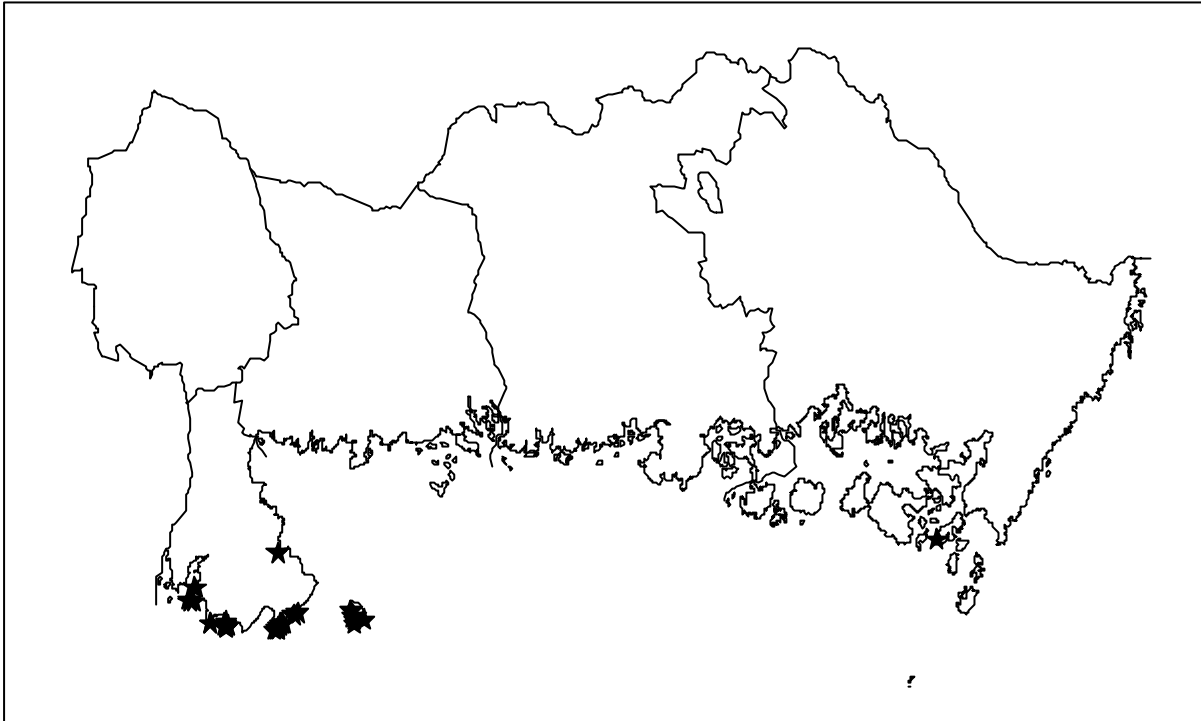
Hot: Arten försvinner snabbt då vegetationen sluts som följd av minskad eller upphörd betesdrift.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Olsson, K-A. 1995. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Ononis campestris

busktörne

HOTKLASS: 2

Ekologi: Busktörne är en flerårig, starkt tornig, buskartad ärtväxt med rosenröda blommor. Den växer på frisk till fuktig ängsmark på kalkhaltig jord vid havsstränder. Den föredrar de övre, lite torrare strandängarna. Arten ratas av betande djur p.g.a. på dess tornighet.

Utbredning: Arten är förekommer endast i Skåne och Blekinge, den är försvunnen från Gotland, och den är tillfälligt sedd i Västerbotten. I Blekinge finns den ganska rikligt på Listerlandet och är också sedd på en lokal i Karlskrona skärgård 1990. Busktörne förekommer sällsynt i stora delar av Danmark samt på enstaka lokaler i Norge och Finland. Den finns för övrigt i största delarna av Europa, västra Asien samt Nordafrika. Den är även införd till Nordamerika.

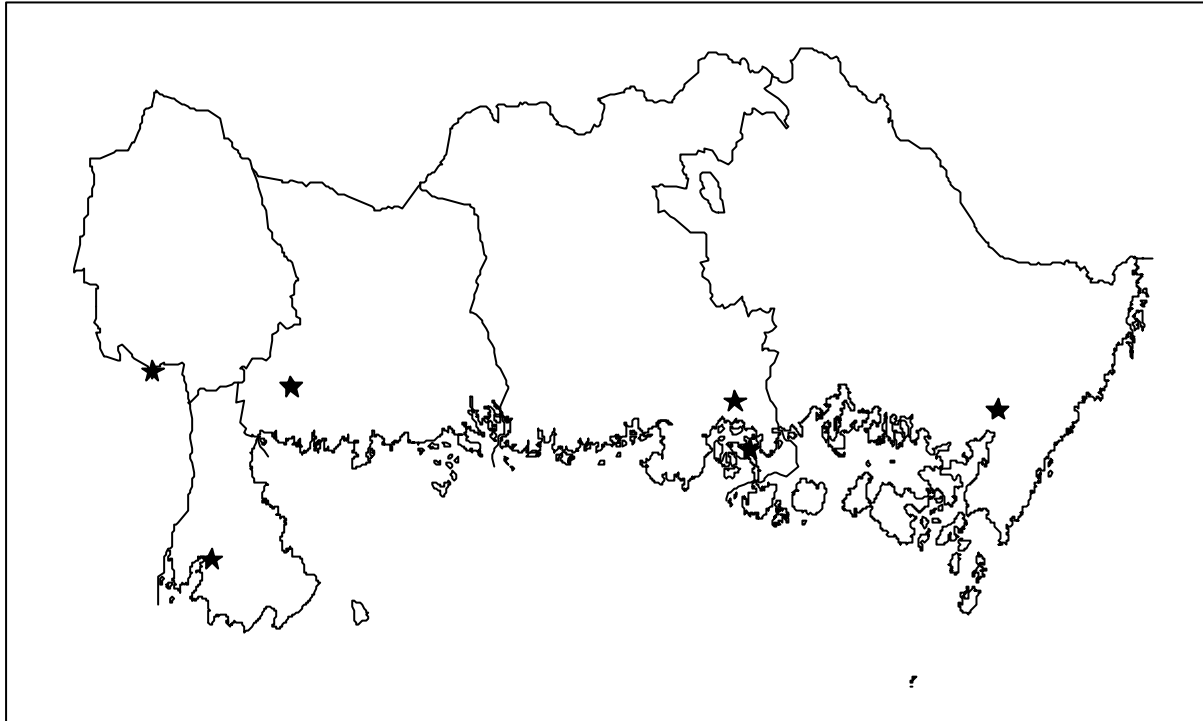
Hot: Arten tål inte igenväxning utan behöver hävd. Den missgynnas även av gödsling och ogräsmedel. Bebyggelse kan utgöra ett hot för dess biotoper.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Thor, G. 1992. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Ornithopus perpusillus

dvärgseradella

HOTKLASS: 2

Ekologi: Dvärgseradella är en nedliggande, ettårig ört vars vita blommor har röda ådror. Arten växer på närings-, humus och kalkfattiga sandhedar och dyner. Mer sällan kan den påträffas på ruderatmark, väggenar, trädgårdar mm. Arten är konkurrenssvag och föredrar sparsam växtlighet på fläckvis obevuxen mark där ett visst slitage förekommer. Dvärgseradella är troligen, i alla fall delvis, inkommen med gräsfrö från Tyskland.

Utbredning: Dvärgseradella förekommer i Skåne, Blekinge, på Öland, i östra Småland och Halland. Tillfälliga lokaler uppträder längre norrut. I Blekinge finns arten på 6 lokaler varav den återfunnits på samtliga utom en vid återbesök 1995 respektive 1997. I övriga Norden finns dvärgseradella enbart i Danmark. Dess utbredning sträcker sig över Europa, Nordafrika och Kanarieöarna.

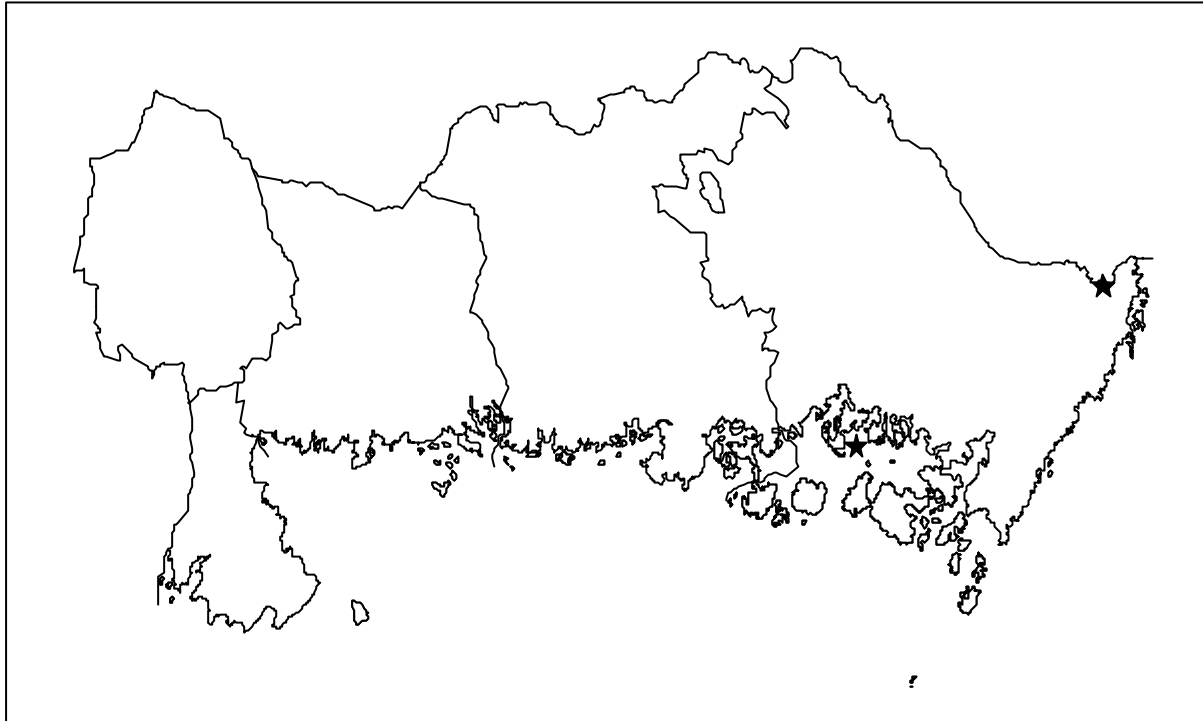
Hot: Arten hotas av skogsplantering, gödsling, igenväxning som följd av minskad hävd samt uppodling. I betesmarker kan arten missgynnas om grässvålen blir för jämn och sluten.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Thor, G. 1992. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora.

Petrorhagia saxifaga

klippnejlika

HOTKLASS: 2

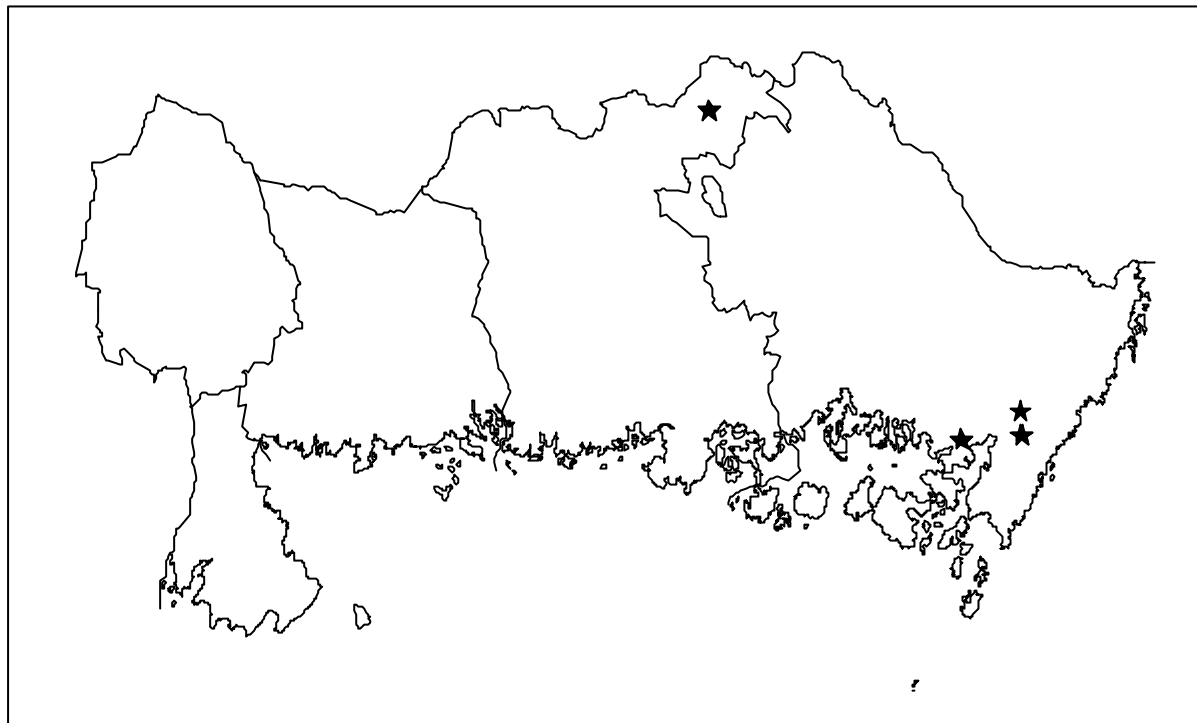
- Ekologi:** Klippnejlikan är en flerårig, gracil nejlikväxt med ljusröda, mörkådrade blommor. Den växer på basiska klippor och på torr, sandig gräshed. Den är tålig mot torka och exponering men är känslig för överskuggning och igenväxning. Troligen är den från början odlad i Sverige och sedan naturaliserad.
- Utbredning:** Klippnejlikan förekommer i Södra Sverige upp till Uppland. Troligen är flera av lokalerna tillfälliga. I Blekinge förekommer den idag på en lokal norra Karlskrona kommun. Arten är även tidigare känd från skärgården men inga sena fynd från denna lokal finns rapporterade. Klippnejlikan är inte känd från övriga Norden. Den kommer ursprungligen från Sydeuropa och är med människans hjälp spridd till Tyskland, Polen, Baltikum och Storbritannien.
- Hot:** Arten hotas av skogsplantering och exploatering av växtplatserna. På flertalet av växtplatserna är troligen inte hävdberoende.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Aronsson, M & Jonsell, L. 1996. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora.

Pilularia globulifera

klotgräs

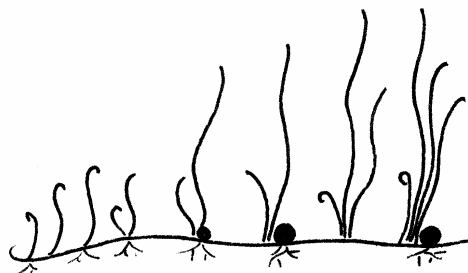
HOTKLASS: 2

Ekologi: Klotgräs är en flerårig, krypande ormbunke med trådsmla blad och långa jordstammar på vilka brunsvarta, ärtliknande sporkapslar bildas. Den växer på grunda stränder till näringsfattiga sjöar, gölar och vattendrag. Den finns ofta på finkorniga sediment med ett tunt lerlager. Arten gynnas av bete, även gåsbete, och andra störningar som håller högre vegetation nere.

Utbredning: Klotgräset har en sydvästlig utbredning i Sverige och finns upp till Dalarna och Hälsingland. I Blekinge finns den på fyra lokaler varav den på tre lokaler ej är sedd sedan början av 90-talet. På de andra två har även senare fynd gjorts. I Norden finns klotgräset sällsynt i Norge och Danmark och Finland. Dess totala utbredning utgörs av Väst- och Centraleuropa.

Hot: De främsta hoten mot arten är den ökade eutrofieringen av våra sjöar och vattendrag samt det minskande betet av stränderna.

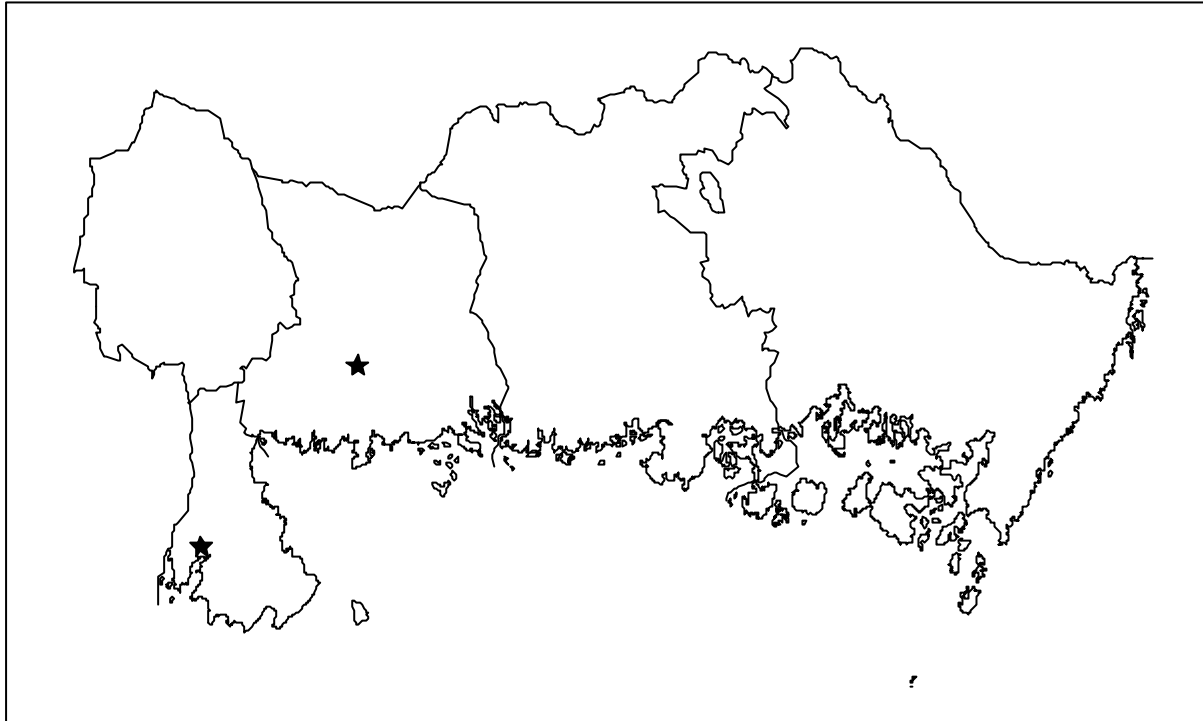

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Bertilsson, A. 1995. Faktablad. ArtDatabanken. Blekinge Flora.

Verbascum lychnitis

grenigt kungsljus

HOTKLASS: 2

Ekologi: Grenigt kungsljus är en högväxt, tvåårig ört med grening blomställning. Den växer främst på störd mark, som väg- och åkerkanter, skogsbryn och betesmarker. Många av dess tillfälliga fynd är rapporterade från ruderatmark bl.a. hamnar och bangårdar. För att arten ska kunna etablera fler individer krävs en viss störning. Den har svårt att hävda sig om vegetationen blir för tät.

Utbredning: Grenigt kungsljus är känd från de flesta landskap i Götaland och Svealand. Idag finns den bara kvar på ett fåtal lokaler, varav flera förekomster varit tillfälliga. I Blekinge finns grenigt kungsljus rapporterad från två lokaler (1994). Arten, som ursprungligen är mellan- och sydeuropeisk, finns sällsynt i Danmark, Norge och Finland.

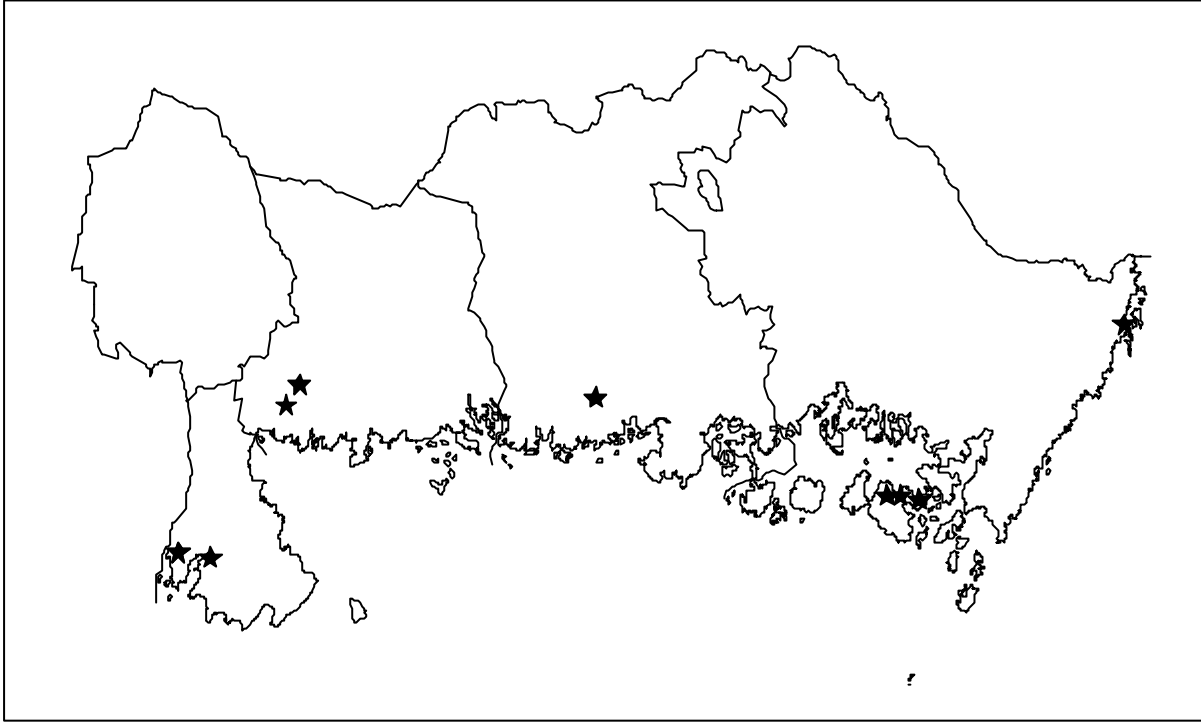
Hot: De största hoten mot arten är igenväxning p.g.a. minskad störning. Dess växtplaster (i vägkanter, nära bostadsområden mm) löper också stor risk att exploateras.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Aronsson, M. & Jonsell, L. 1996. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora.

Vicia villosa

luddvicker

HOTKLASS: 2

Ekologi: Luddvicker är en ettårig, storväxt (ofta meterhög) ärtväxt som klänger i annan vegetation. Den växer på lätt, näringsrik jord gärna i åker- och vägkanter och på rudatmark. Luddvicker har tidigare förekommit som åkerogräs. Arten förekom i landet redan under 1700-talet men infördes i större omfattning först under mitten av 1800-talet då den odlas som foderväxt.

Utbredning: Luddvicker är känd från södra och mellersta Sverige upp till Ångermanland, och med tillfälliga fynd ännu längre norrut. Den har i senare tid minskat gradvis och är nu borta i de norra delarna av utbredningsområdet. Idag finns den främst i kustlandskapen. I Blekinge finns den rapporterad på 9 lokaler varav den är återfunnen på 4 under 90-talet. Arten finns även representerad i Danmark, Norge och Finland. Dess totala utbredningsområde är Europa, Västasien och Nordafrika. Den är även införd i Nordamerika och Japan.

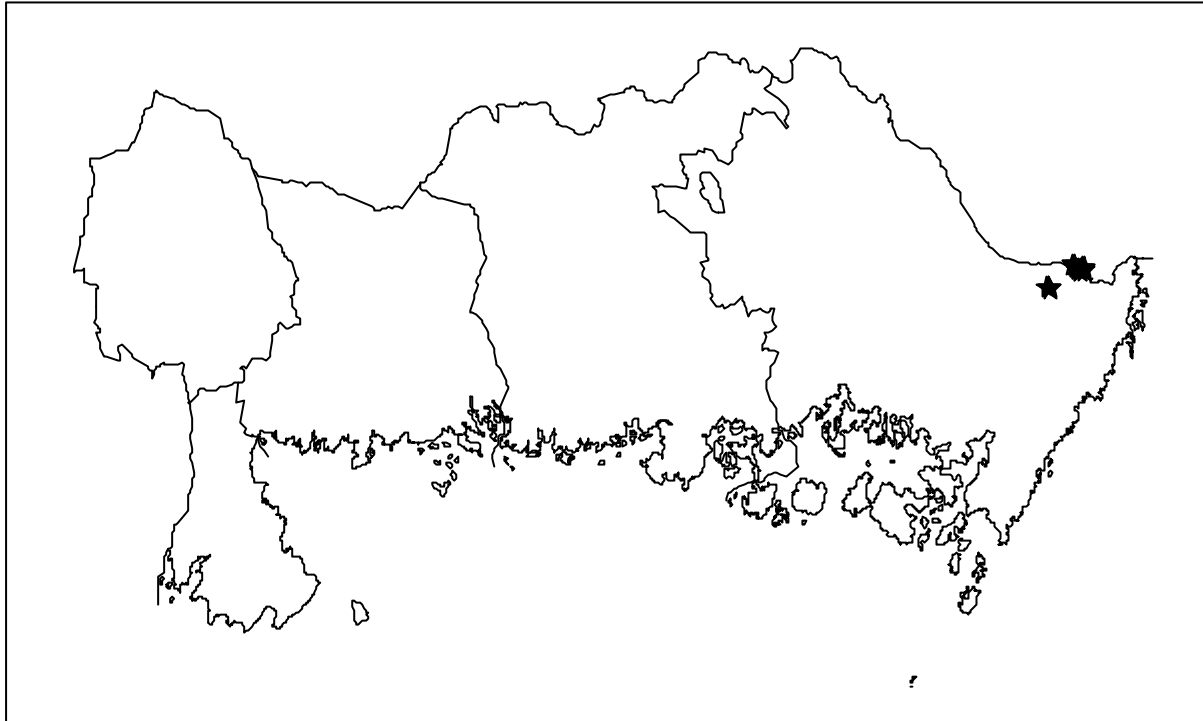
Hot: Hot mot arten är dagens frörensningssmetoder och användning av ogräsmedel. Arten hotas även av den endast är höstgroende och därför ej kan utvecklas i så många grödor under växtföljden.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995. Wigren-Svensson, M & Svensson, R. 1992. Faktablad. ArtDatabanken. Blekinge Flora.

Viola uliginosa

sumpviol

HOTKLASS: 2

Ekologi: Sumpviol är en flerårig ört med djupviolettera blommor som växer på tidvis översvämmade stränder, ofta med ett beskuggande träd- eller buskskikt. Den finns vanligen utmed lugnt flytande vattendrag, på fuktängar och strandskogar. Näringskraven tycks ha högre betydelse än kalkhalten.

Utbredning: Sumpviolen har sin svenska huvudutbredning i Nedre Dalälvsområdet och i sydöstra Småland (Ljungbyån, Hagbyån och Halltorpsån). Mycket rikliga förekomster har även nyligen upptäckts i de nordligaste delarna av Karlskrona kommun. I övriga delar av landet finns endast enstaka förekomster. Sumpviolen finns för övrigt i Danmark och Östersjöländerna, men anses som akut hotad i flera av länderna. Arten finns i Centaleuropa och Östeuropa men dess tyngdpunkt ligger runt Östersjön. Sveriges förhållandevis rika förekomster gör arten särskilt viktig i det svenska floraarbetet.

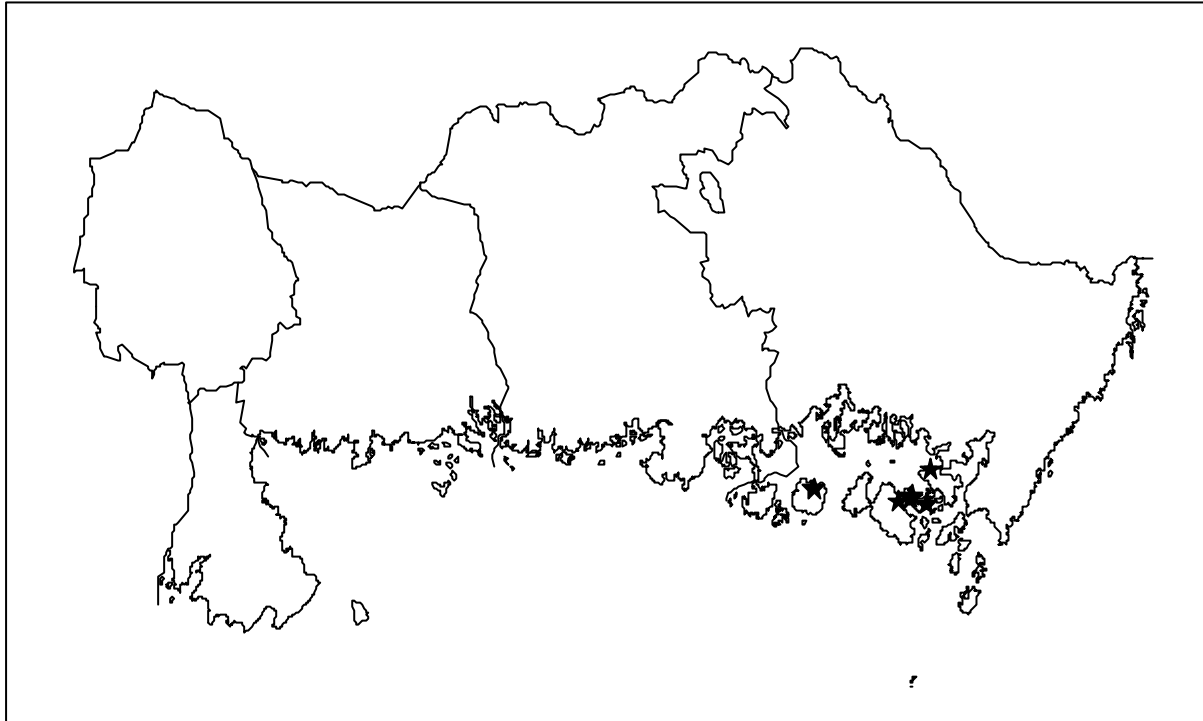
Hot: Det främsta hotet mot arten är utdikning, kanalisering och vattenreglering. Kalavverkning och omfattande röjning kan missgynna arten.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Ståhl, P. 1995. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora.

Vulpia bromoides

ekorrsvingel

HOTKLASS: 2

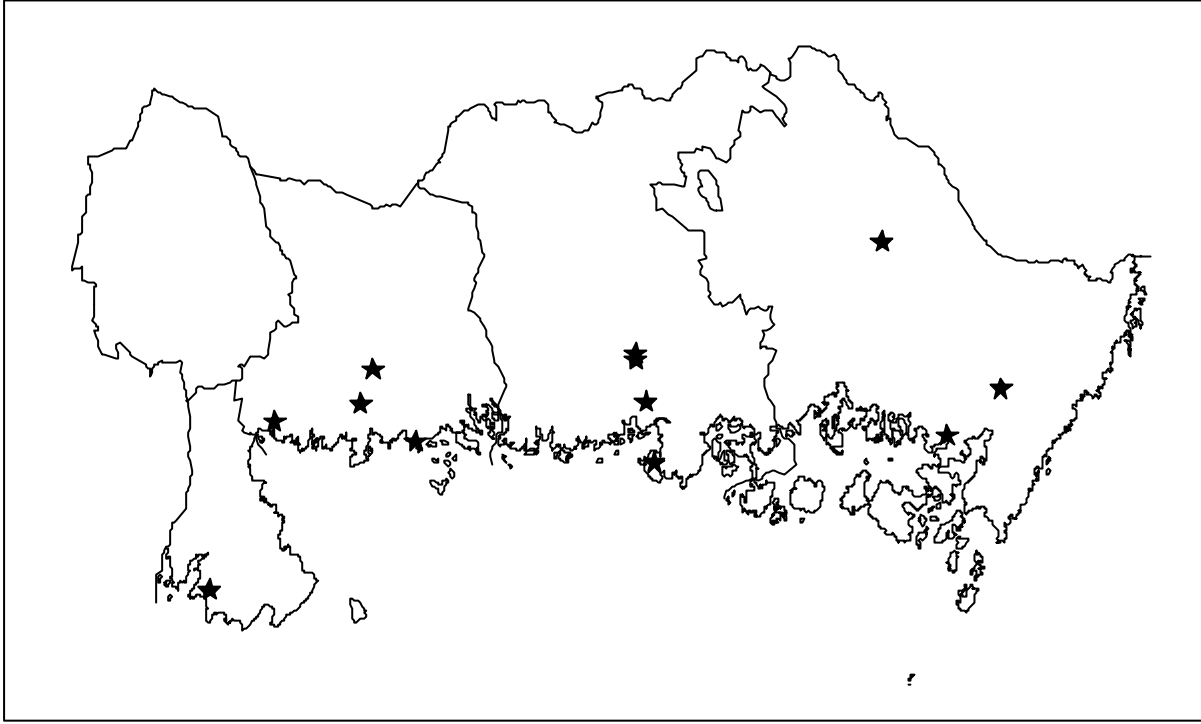
- Ekologi:** Ekorrsvingel är ett ettårigt, smalbladigt, mattgrönt gräs. Den växer på öppen, torr, sandig mark som exempelvis torrbackar, banvallar, vägkanter och ruderatmark. Arten förökar sig genom självbefruktning och blommorna öppnas aldrig vid blomningen.
- Utbredning:** Ekorrsvingel finns bofast i Skåne, Blekinge och på Gotland. Tillfälliga lokaler har funnits på ruderatmark, exempelvis hamnar, upp till Hälsingland. I Norden förekommer den sällsynt i Danmark och Norge, samt tillfälligt i Finland. Ekorrsvingeln härstammar från västra, centrala och södra Europa samt angränsande områden i Afrika och Asien. Den är senare spridd till bl.a. södra Afrika, Amerika, Australien och Nya Zeeland.
- Hot:** Arten hotas av igenväxning, gödsling samt städning av ruderatmark.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Svensson, R & Thor, G. 1994. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora.

Ajuga reptans

revsuga

HOTKLASS: 3

Ekologi: Revsuga är en flerårig ört med långa utlöpare och blå blommor. Den växer i parker och trädgårdar och sällsynt i näringsrika ängsartade lövskogar. Den föredrar mull- och näringsrika biotoper.

Utbredning: Revsuga har förekommit från Skåne i söder till Västerbotten i norr. Idag finns arten bofast i de flera län i södra Sverige, flest lokaler finns i Skåne, Blekinge och Halland. Arten är troligen ej inhemsk, utan införd med gräsfrö eller förvildas från odling. Till de nordliga lokalerna har arten införts via barlast. Utbredningen i Norden omfattar Norge och Finland där den är sällsynt, och Danmark där den är något mer allmän. Artens totala utbredning sträcker sig över Europa, delar av Asien samt Nordafrika. Den är även införd i Nordamerika.

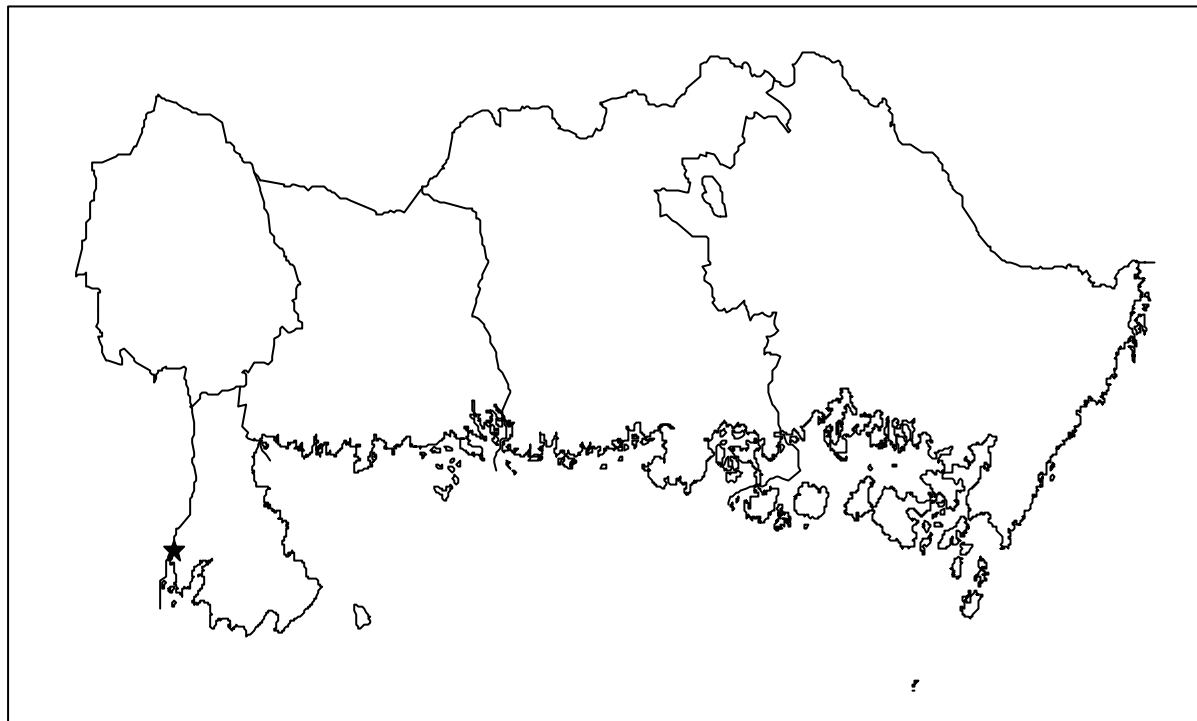
Hot: Arten hotas av ogräsbekämpning, gödning samt för stark hävd såsom allt för täta klippningar av gräsytor. Arten kan även kvävas om hävden upphör helt. På de lokaler som utgör skogsbiotoper missgynnas arten av slutavverkning eller omföring till barrskog.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Thor, G. 1992. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Alchemilla xanthochlora

kustdaggkåpa

HOTKLASS: 3

Ekologi: Kustdaggkåpa är en flerårig ört som växer på fuktiga ängs- och betesmarker samt i rikkärr. Den kan även förekomma på t.ex. vägrenar och dikeskanter. Arten saknar förmåga att sprida sig vegetativt. Arten är apomiktisk* och sprider sig med millimeterstora frukter. Därför uppkommer samlingar med genetiskt identiska individer.

Utbredning: Kustdaggkåpa har kända lokaler i Skåne, Blekinge och Småland. I Blekinge finns fynd i Nätraby från 1899 samt, nulevande, i Sölvesborg. Arten finns även i Danmark, Norge och Finland. Dess totala utbredning är västra Europa fram till Baltikum.

Hot: Arten är känslig mot igenväxning samt gödsling eller skogsplantering av tidigare hävdad naturbetesmark. Utdikning eller överdämning hotar även livsbetingelserna.

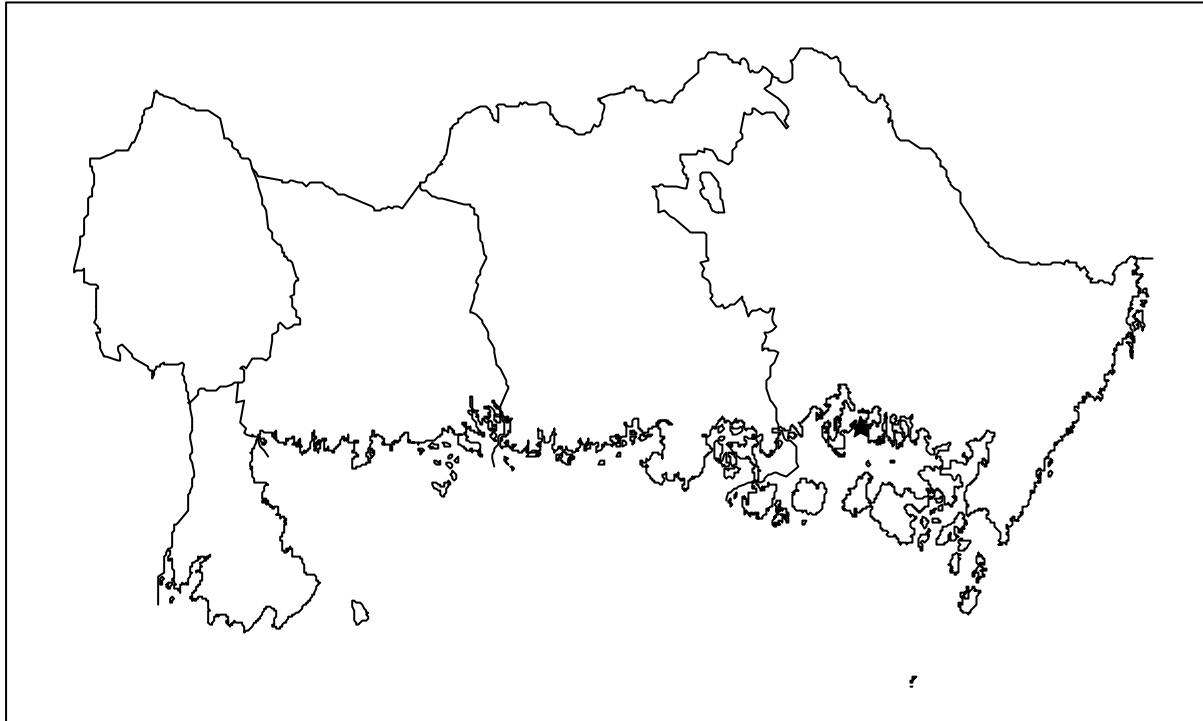
* *Apomiktisk: När reproduktion sker med de vanliga könsorganen, men utan omkombination med arvsanlag från en annan individ. Avkomman blir därför identiskt lik moderplantan.*

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Karlsson, T. & Ericsson, S. 1997. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Carduus nutans

nicktistel

HOTKLASS: 3

Ekologi: Nicktistel är en tvåårig tistel med en ofta nickande blomkorg. Tisteln återfinns främst på torr, starkt kulturpåverkad mark utan tätslutande växttäcke, såsom exempelvis väggenar, hamnar och ruderatmarker. Den gynnas av kväve och kalk. Vid markomröring kan nicktistel, tack vare sin relativt långlivade fröbank, slå upp och bilda stora bestånd som dock snart minskar i omfattning.

Utbredning: Nicktistel har lokaler spridda över hela landet, men förekommer främst på Öland, Gotland och i Skåne. På fastlandet är arten oftast tillfällig. Lokalen i Blekinge utgörs av ett standområde där arten rapporterades 1981. Arten sprids bl.a. med barlast och återfinns på flera ruderatplatser i Nordens hamnar. Dess totala utbredning omfattar Europa, Asien samt Nordafrika. Den är även införd i bl.a. Nordamerika och Australien.

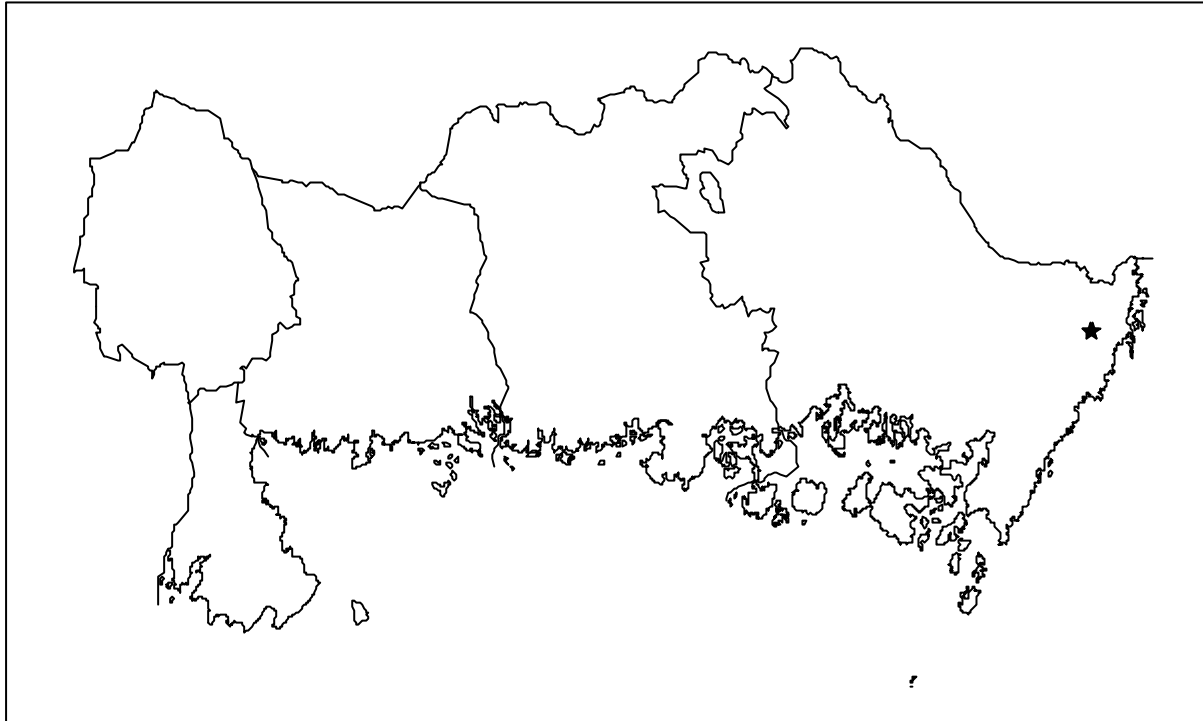
Hot: Arten är främst hotad av igenväxning eftersom den är starkt konkurrenskänslig. Den kan dock komma igen då betingelserna ändras.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Thor, G & Ericsson, S. 1997. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Carex ligerica

ölandsstarr

HOTKLASS: 3

Ekologi: Ölandsstarr är ett halvgräs som vanligen ses på näringsfattiga grus- och sandmarker nära kusten. Den har även påträffats i bl.a. tallplanteringar och vägrenar. Ölandsstarr förekommer dock främst där marken har rörts om genom exempelvis markberedning eller tramp av djur. Arten sprider sig främst genom vegetativ förökning. Den hybridiserar ibland med sandstarr.

Utbredning: Ölandsstarr har sin huvudsakliga förekomst på Öland. Lokaler finns även i Skåne, Blekinge (två lokaler nära varandra) och på Gotland. Från övriga Norden finns uppgifter om sällsynt förekomst i Danmark. I övrigt finns den bara i Europa och här främst utmed Nordsjöns och Östersjöns kuster.

Hot: Artens främsta hot är upphörande betesdrift. Vissa lokaler kan även hotas av sand- och grustäkt.

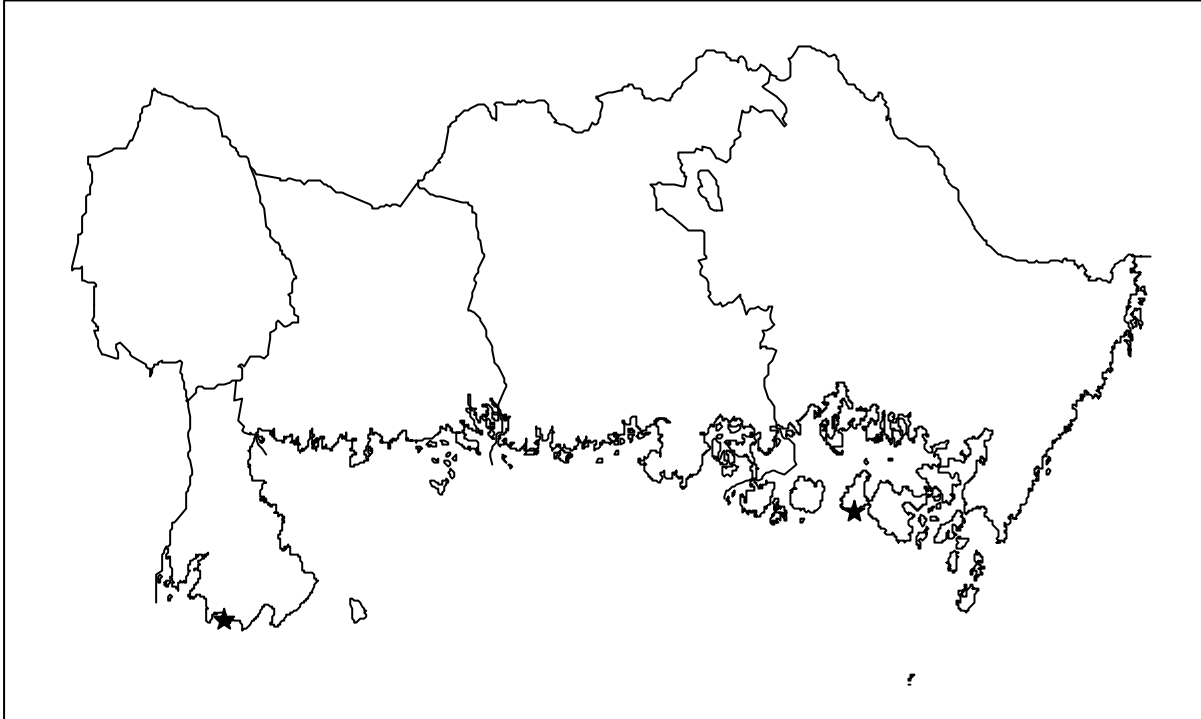
Källor: Aronsson, M et al. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Johansson, O. 1992. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Cochlearia officinalis ssp anglica

engelsk skörbjuggsört

HOTKLASS: 3

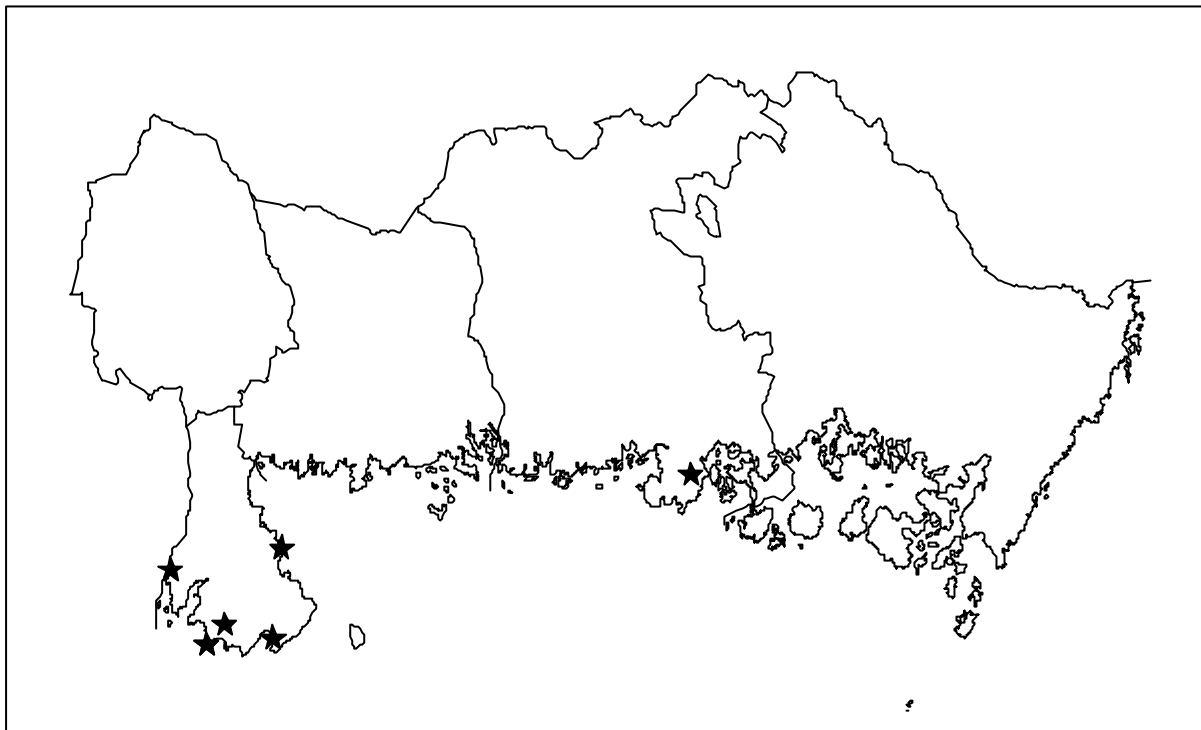
- Ekologi:** Engelsk skörbjuggsört är en ettårig ört som växer på våt, lerig mark, ffa. större saltängar som regelbundet översvämmas av havsvatten. Den gynnas av ansamlingar av sand och tång, och kräver varaktiga driftvallar. Frukterna är äggformade till skillnad från vanlig skörbjuggsört. De två underarterna växer ofta i samma biotoper och en viss hybridisering mellan de två kan ske.
- Utbredning:** Arten finns i Skåne och i Blekinge, tidigare fanns den även på den Öländska Kalmarsundskusten. I Danmark är den vanligare, men saknas i övriga Norden. Huvudförekomsten finns i Storbritannien.
- Hot:** De största hoten mot arten är upphörande betesdrift och igenväxning. Ytterligare hot kan ligga i borttagande av driftvallar, dock utnyttjas strandängar sällan i dag och detta torde snarare gynna arten.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Jonsell, B. 1992. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Dactylorhiza majalis

majnycklar

HOTKLASS: 3

Ekologi: Majnycklar är en flerårig orkidé som växer på fuktig, gärna kalkrik, mark ffa. på fuktängar och i rikkärr. Den kan även kolonisera nedlagda åkrar och grustag. Arten är konkurrenssvag och kräver fortsatt hävd på växtplatsen. Majnycklar liknar jungfru Marie nycklar och dessa kan hybridisera.

Utbredning: I Sverige förekommer majnycklar främst i Skåne, enstaka lokaler finns även i Småland, Blekinge och Halland. Arten finns spridd i hela Danmark men saknas i övriga Norden. Den är spridd över större delar av Europa och har även enstaka lokaler i Nordafrika och Asien.

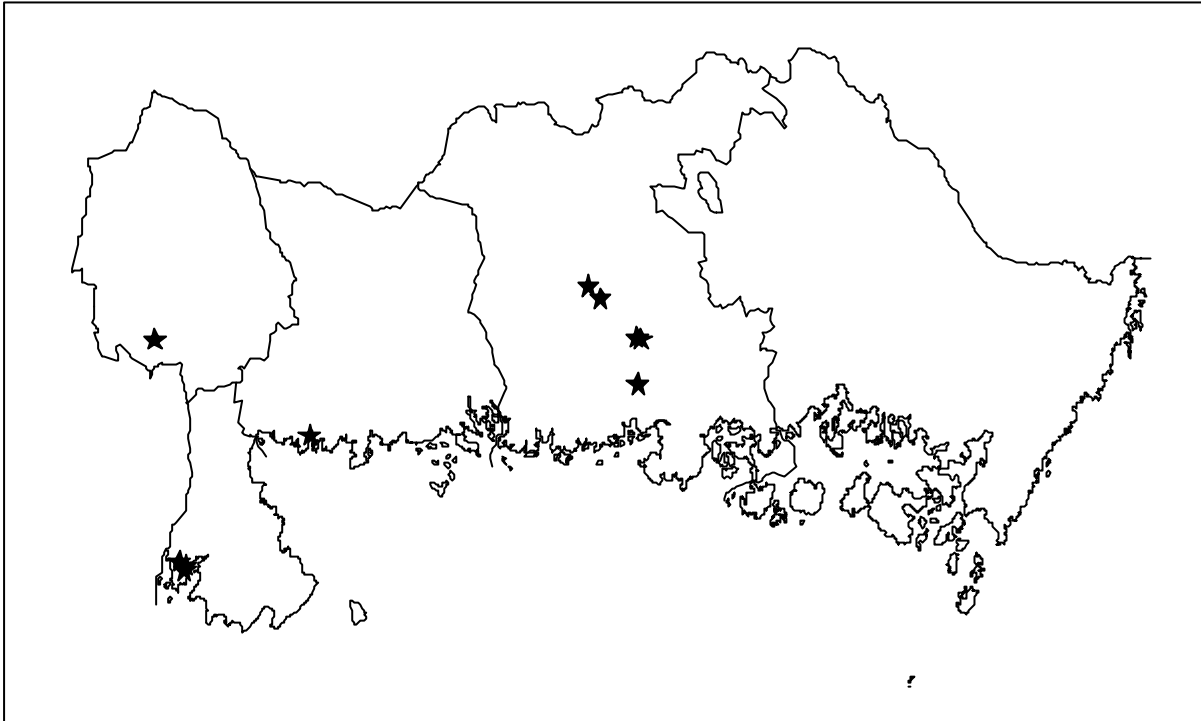
Hot: De främsta hoten är upphörande betesdrift eller slätter samt utdikning.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Thor, G. 1992. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Digitaria ischaemum

fingerhirs

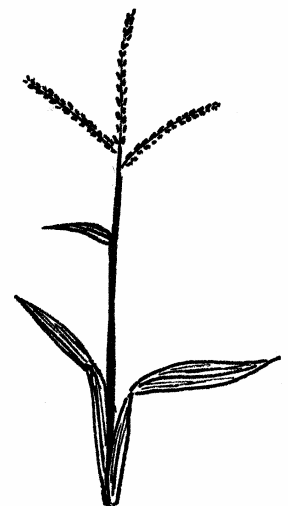
HOTKLASS: 3

Ekologi: Fingerhirs är ett ettårigt, vårgroende, gräs som växer i torra sandiga miljöer, främst åkermark, men även i sandiga backar och på kulturpåverkade lokaler såsom vägrenar, järnvägsbanker och gårdsplaner där växttäcket är glest.

Utbredning: Arten är känd från Skåne, Halland, Blekinge, Göteborg och Östergötland. Tidigare kända lokaler finns även i Stockholm och Medelpad. Förekomsten i Skåne och Halland tycks stabil medan den börjat gå tillbaka i Blekinge. Arten förekommer i Danmark och har även visat sig tillfälligt i Norge och Finland. Den härstammar från Sydosteuropa och Centralasien och är vida spridd som ogräs i varma länder.

Hot: Då arten gärna växer på kulturmark utgör ett presumtvt hot kemisk ogräsbekämpning. Ytterligare ett hot är igenväxning eller exploatering.

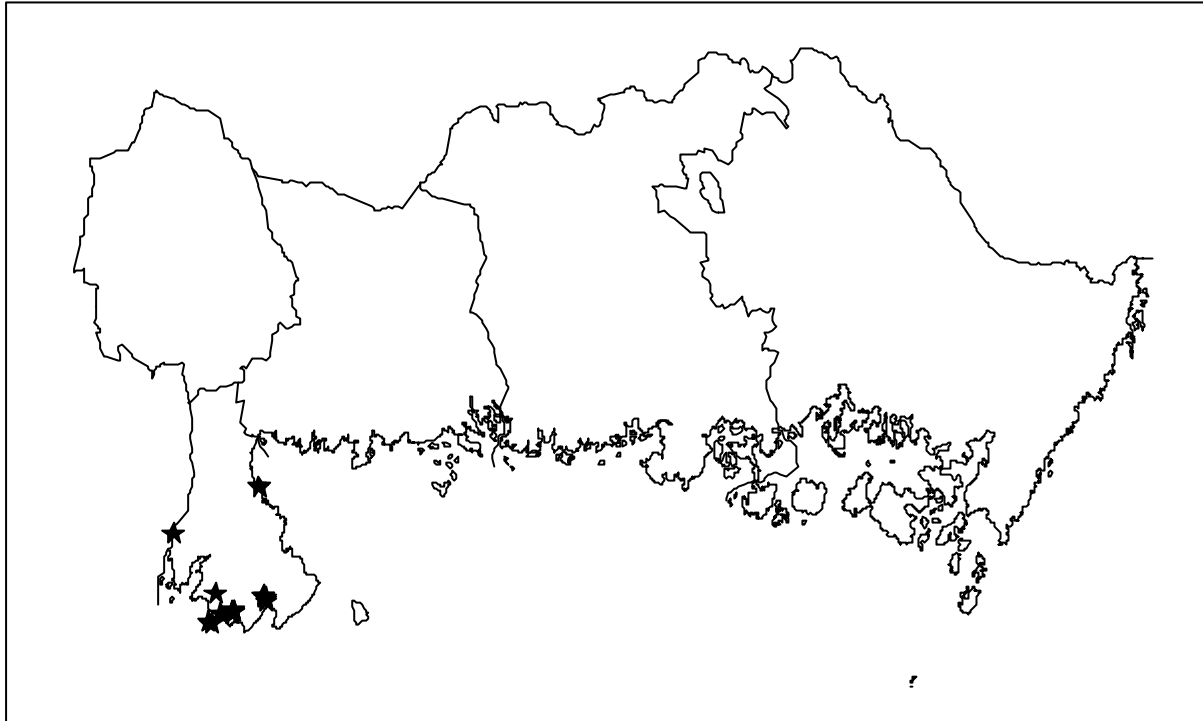

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Bremer, K. 1992. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Epipactis phyllanthus

kal knipprot

HOTKLASS: 3

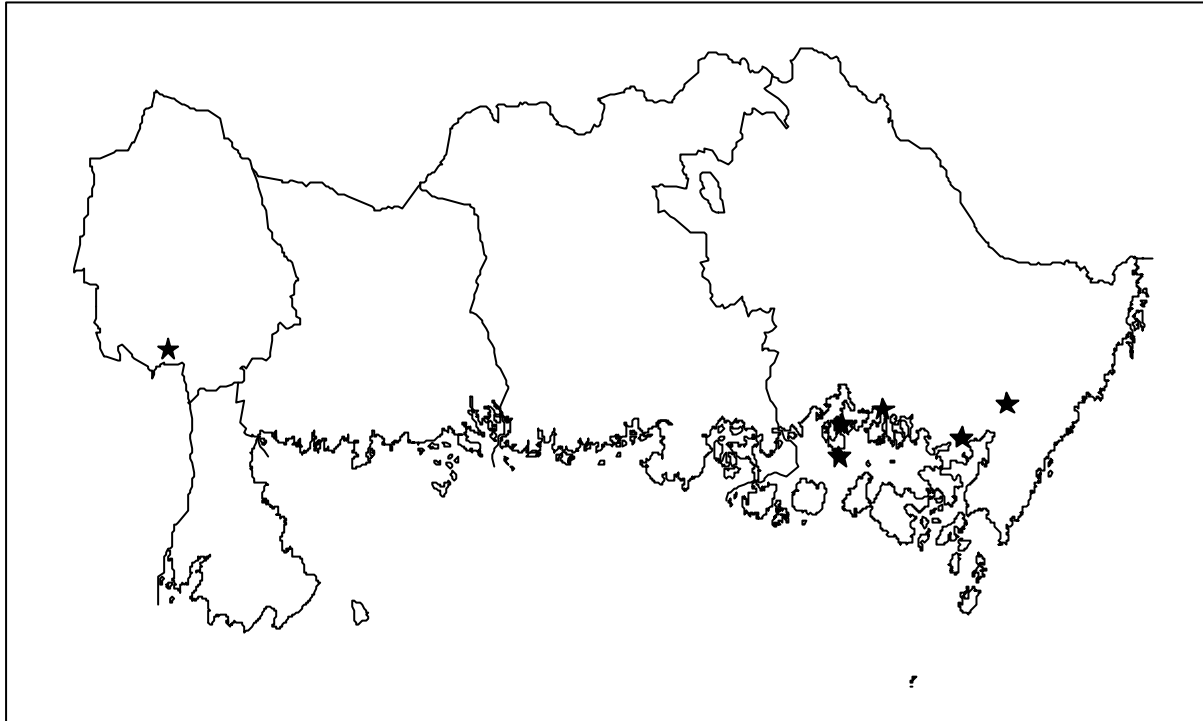
- Ekologi:** Kal knipprot är en flerårig, späd orkidé som är nära besläktad med skogsknipprot. Den växer på fuktig, gärna sandig mark och den står ofta mörkt. Orkidén påträffas främst i bokskogar men även i löv- och barrskogar samt hassellundar. Arten är känslig för bete och har gynnats på platser med upphört bete.
- Utbredning:** I Sverige förekommer kal knipprot främst på Öland och i Skåne. Lokaler finns även i Blekinge, Halland, Östergötland och på Gotland. Arten har även tidigare funnits i Småland. I övriga världen är arten endast känd från Danmark och norra Tyskland.
- Hot:** Arten hotas främst av skogsavverkning som påverkar mikroklimat och markförhållanden. Den är också känslig för kraftigt betetryck.

- Källor:** Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995. Gustafsson, L. & Ingelög, T. 1984. Faktablad. ArtDatabanken. Mossberg, B., Stenberg, L. & Ericsson, S. 1992. Den nordiska floran. Statens Naturvårdsverk. 1993. Miniflora över Sveriges orkidéer. Blekinge Flora

Genista tinctoria

färgginst

HOTKLASS: 3

Ekologi: Färgginst är en tornlös buske med gula blommor i klasar. Den växer på grusiga vägrenar, grustag mm samt på naturliga, ogödslade hedar. Arten är konkurrenskänslig och gynnas av kulturingrepp.

Utbredning: Färgginst är känd som inhemsk fram till början av 1900-talet i Halland, men försvann p.g.a. anläggningsverksamhet och igenväxning. Idag är dess naturliga svenska utbredning begränsad till nordöstra Västergötland. Det har diskuterats om dess förekomst här är av ursprunglig eller sekundär natur. Inget har dock framkommit. I övrigt finns färgginst som förvildad och naturaliserad i södra och mellersta Sverige. I Danmark är förekomsten ganska allmän och inte hotad. Den finns även spridd över Europa och Asien och är införd i Nordamerika.

Hot: Den hotas av ogräsbekämpning och slåtter av vägrenar före blomning. Arten är dessutom konkurrenskänslig och igenväxning missgynnar arten.

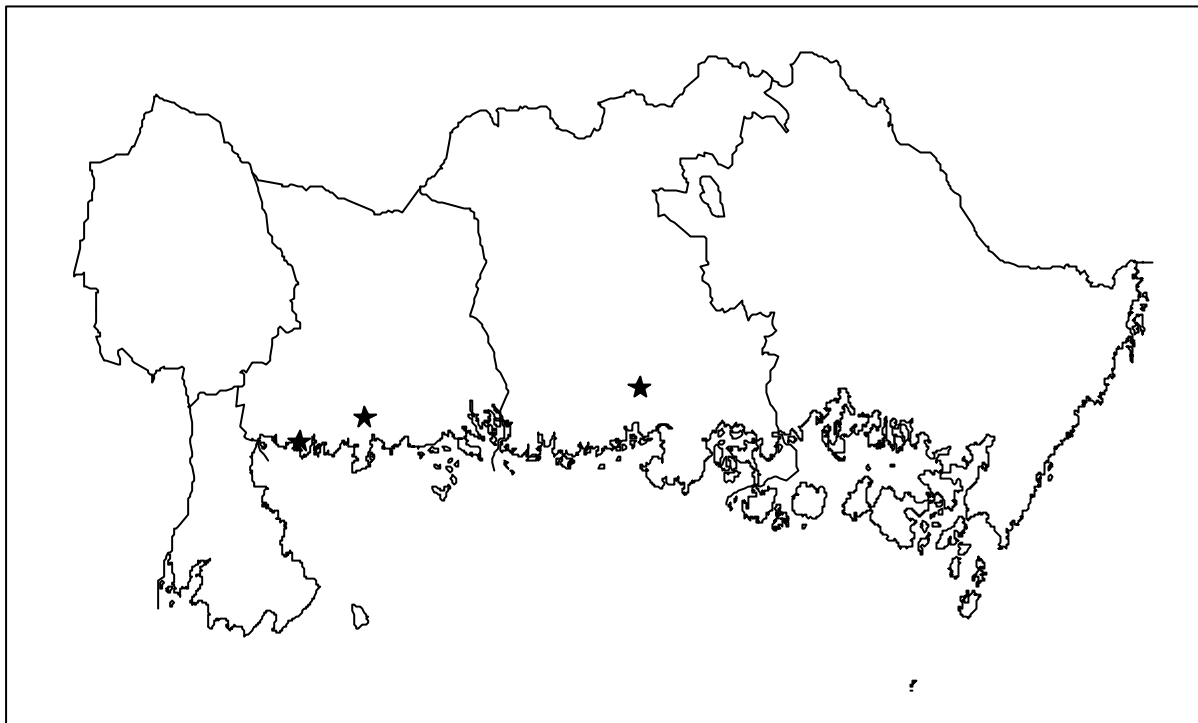

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Nilsson, Ö. 1992. Faktablad. ArtDatabanken.
Länsstyrelsen i Jönköpings län. 1996. Övervakning av hotade kärlväxter.
Blekinge Flora

Leersia oryzoides

vildris

HOTKLASS: 3

Ekologi: Vildris är ett flerårigt, ofta meterhøgt gräs som växer i gulgrønt lysande bestånd. Endast under varma somrar bildas toppställda vippor men det är osäkert om dess frukter hinner mogna. Arten förökar sig främst vegetativt men kan även sätta frukt från självbefruktade blommor. Den växer på finsediment i och vid sjöar och vattendrag och trivs i ganska näringsrikt vatten.

Utbredning: Arten förekommer i Skåne, Blekinge, Småland och Halland. Den har även tidigare funnits i Västergötland. Arten förefaller sig gå tillbaka i Skåne och möjligen även i Blekinge. Den finns för övrigt på ett fåtal lokaler i Danmark och Finland. Vildris har en stor utbredning i Europa, Asien och Nordamerika. Skandinavien bildar artens nordliga utbredningsgräns.

Hot: Vattenreglering eller annat som påverkar de hydrologiska förhållandena utgör ett hot mot arten. Även igenväxning av mer konkurrenskraftigt gräs, som en följd av eutrofiering, kan missgynna arten.

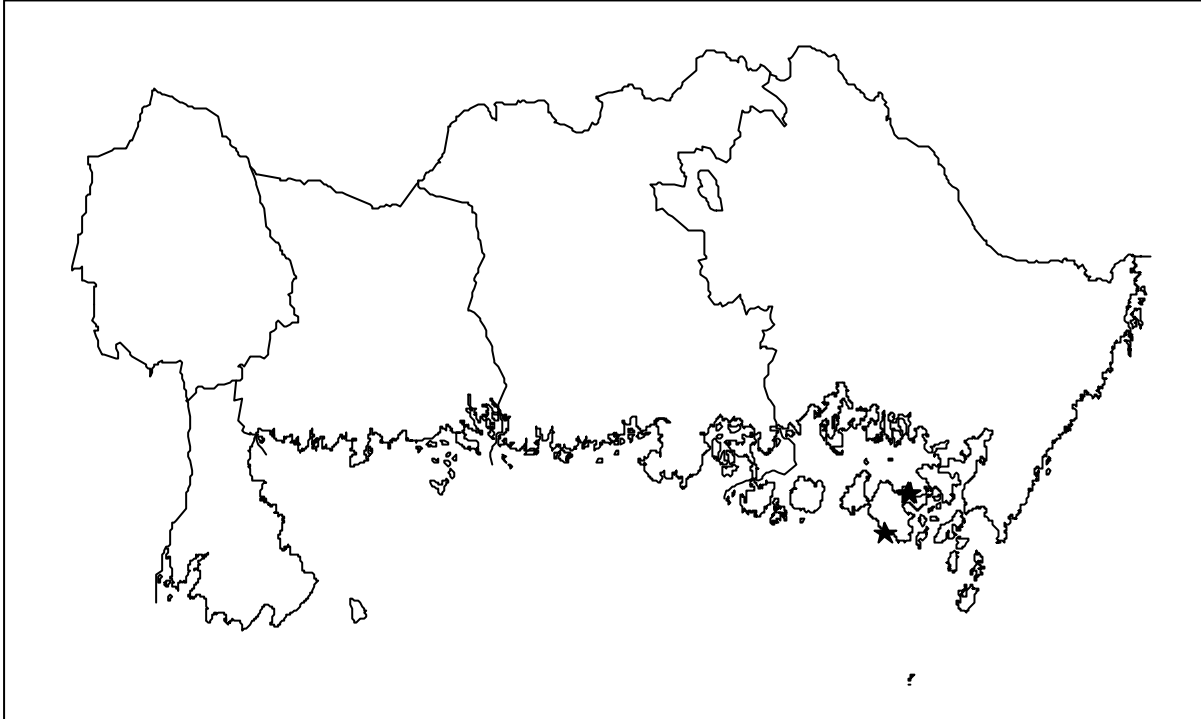
Källor: Aronsson, M et al. 1995. Rødlistade växter i Sverige 1995.
Mossberg, B., Stenberg, L. & Ericsson, S. 1992. Den nordiska floran.
Olsson, K-A. 1996. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Myosotis laxa ssp baltica

strandförgätmigej

HOTKLASS: 3

Ekologi: Strandförgätmigej är en flerårig ört som växer längs Östersjöns stränder, gärna på driftvallar, i täta bladvassbestånd eller i kväverika miljöer som exempelvis runt hållkar. Den föredrar inte lågortsvegetation eller stenig mark. Strandförgätmigejen är en underart av sumpförgätmigej.

Utbredning: Strandförgätmigej är en endemisk art för Baltikum. I Sverige finns lokaler spridda från Blekinge till Västerbotten, inklusive Gotland. Arten är utgången i Skåne och på Öland. Enligt ArtDatabankens artfaktablad kan en stor del av de tidigare rapporterade lokalerna från Östersjön utgöras av *M. laxa* var. *laxa* vilken tidigare ansetts vara inskränkt till Nordamerika. Avgränsningen mellan var. *baltica* och var. *laxa* är ej känd idag och brukligt i svenska floror är en bredare avgränsning för var. *baltica*.

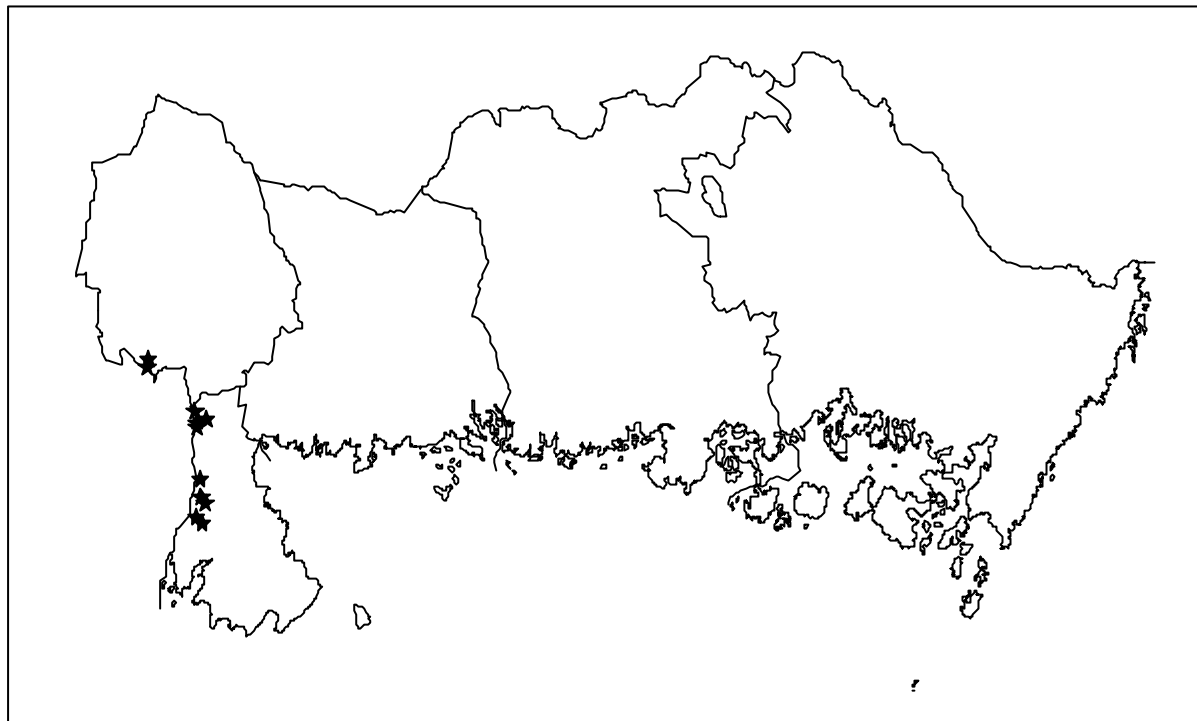
Hot: Arten är tämligen konkurrenskänslig och hotas av igenväxning p.g.a. minskat betetryck. Även slitage av växtplatsen, genom exempelvis bad- och friluftsliv utgör ett presumtvt hot.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995. Mossberg, B., Stenberg, L. & Ericsson, S. 1992. Den nordiska floran. Jonsell, L. 1996. Faktablad. ArtDatabanken. Blekinge Flora

Oreopteris limbosperma

bergbräken

HOTKLASS: 3

Ekologi: Bergbräken är en tuvbildande, meterhög ormbunke som förekommer på halvskuggig och fuktig, gärna översilad, mark. Ofta hittar man den i al- och björkskog, många gånger i närheten av bäckdalar och vitmosskärr. Den förekommer även i öppen blandskog. Bergbräken är kulturgynnad och flera nyfunna bkalen utgörs av vägdiken, skogsvägar etc. Arten är troligen beroende av relativt hög luftfuktighet.

Utbredning: Arten finns i Skåne, Blekinge, Halland, Småland (Visingsö) och Jämtland. Den är inte ovanlig i Väst- och Sydnorge. Enstaka lokaler finns i Danmark. Utbredningen i Europa är huvudsakligen västlig. Den förekommer även i Ryssland, Asien och Nordamerika.

Hot: Åtgärder som leder till sänkt luftfuktighet, såsom avverkning, hotar arten. Ytterligare hotfaktorer är utdikning av mark samt plantering av tät granskog som ger stark beskuggning.

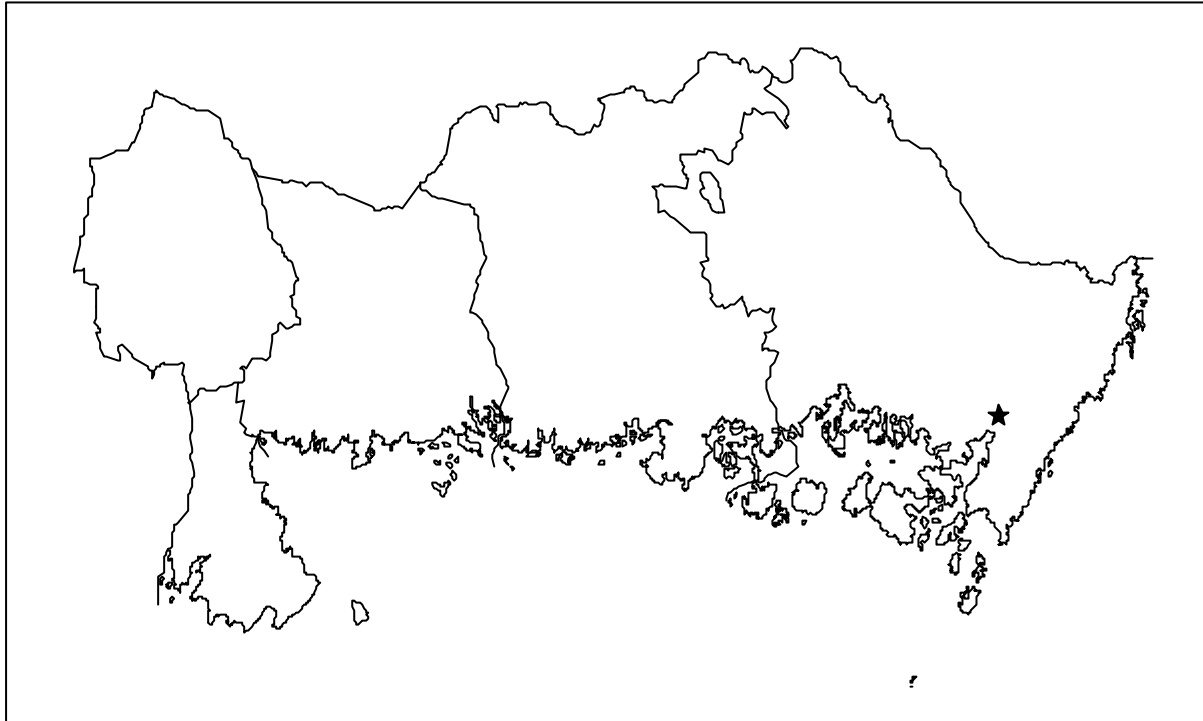

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1991. Mossberg, B., Stenberg, L. & Ericsson, S. 1992. Den nordiska floran. Johansson, Y. 1984. Faktablad. ArtDatabanken. Blekinge Flora

Phyteuma nigrum

blårapunkel

HOTKLASS: 3

Ekologi: Blårapunkel är en ört som tros vara en gräsfröinkomling från mellaneuropa. Den växer i skuggiga parker eller gräsmarker. Gräsfröet, med vilken den inkom, såddes för att skapa ängsvegetation i parker, inte gräsmattor, och således finner man ofta denna art på herrgårdssäten och slottsträdgårdar mm.

Utbredning: Blårapunkel är känd från Skåne till Torne lappmark på ett 40-tal lokaler. Ca 25 tidigare kända lokaler är idag utgångna. Aktuella lokaler finns i Skåne, Småland, Bohuslän, Västergötland, Värmland, Uppland och Medelpad. I Blekinge är arten införd och naturaliserad i en liehävdat äng. Arten är även införd till Danmark, Norge och Finland. Blårapunkel härstammar från ett begränsat område i Centraleuropa.

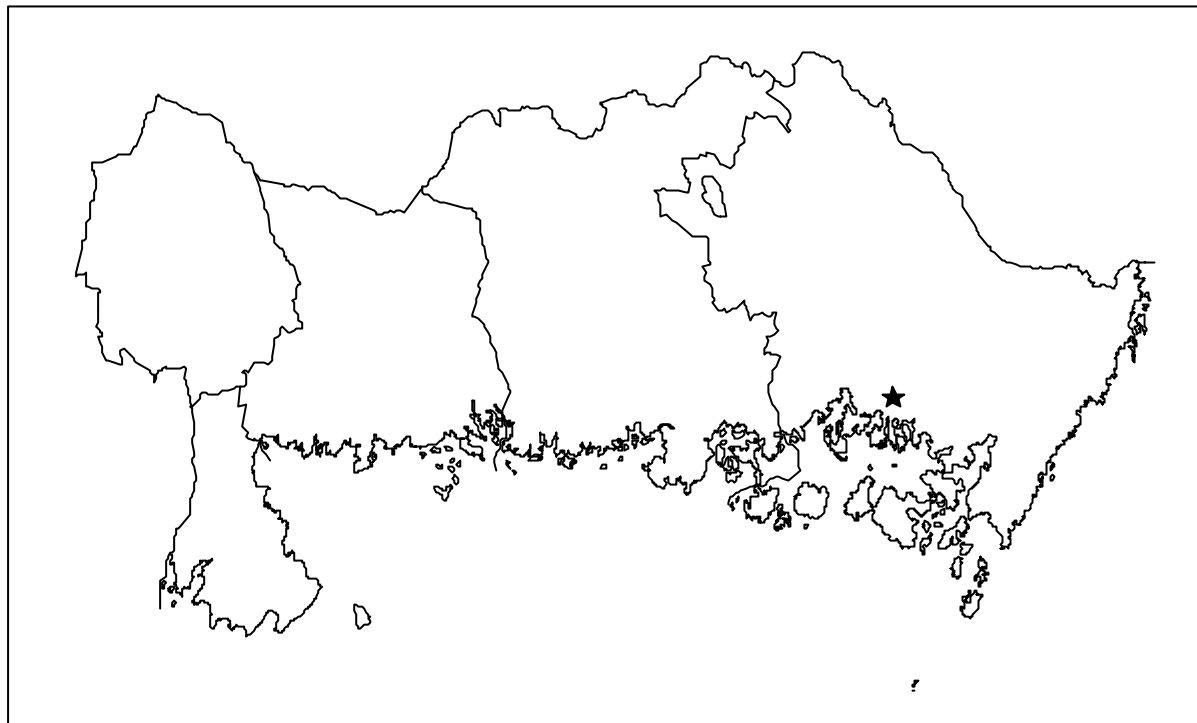
Hot: Om trädskiktet utglesas kan arten hotas av konkurrenskraftiga arter som slår upp. Populationer på de lokaler som utgörs av öppna marker hotas främst av igenväxning p.g.a. minskad hävd. Arten är troligen rätt tålig och kan finnas kvar vegetativt under en längre tid. Det kan löna sig att restaurera lokaler där den till synes har försvunnit från.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Thor, G. 1992. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Phyteuma spicatum

vitrapunkel

HOTKLASS: 3

Ekologi: Vitrapunkel är flerårig och växer i parker och på annan skuggig gräsmark. Den är, precis som blårapunkel, en gräsfröinkomling, troligen från Sydtyskland. Gräsfröna importerades för att skapa ängsvegetation i parker. Således finner man ofta denna art på herrgårdssäten och slottsträdgårdar mm.

Utbredning: Vitrapunkel är känd från Skåne till Åsele lappmark på ett 80-tal lokaler. Ca 50 tidigare kända lokaler är idag utgångna. I Blekinge finns den i en gammal trädgård vilken nu utnyttjas som betesmark, den är senast sedd 1997. Arten finns även i Danmark, Norge och Finland. Till Finland inkom vitrapunkel till flera platser under 2:a världskriget med hö till de tyska trupperna. Vitrapunkel härstammar från Centraleuropa.

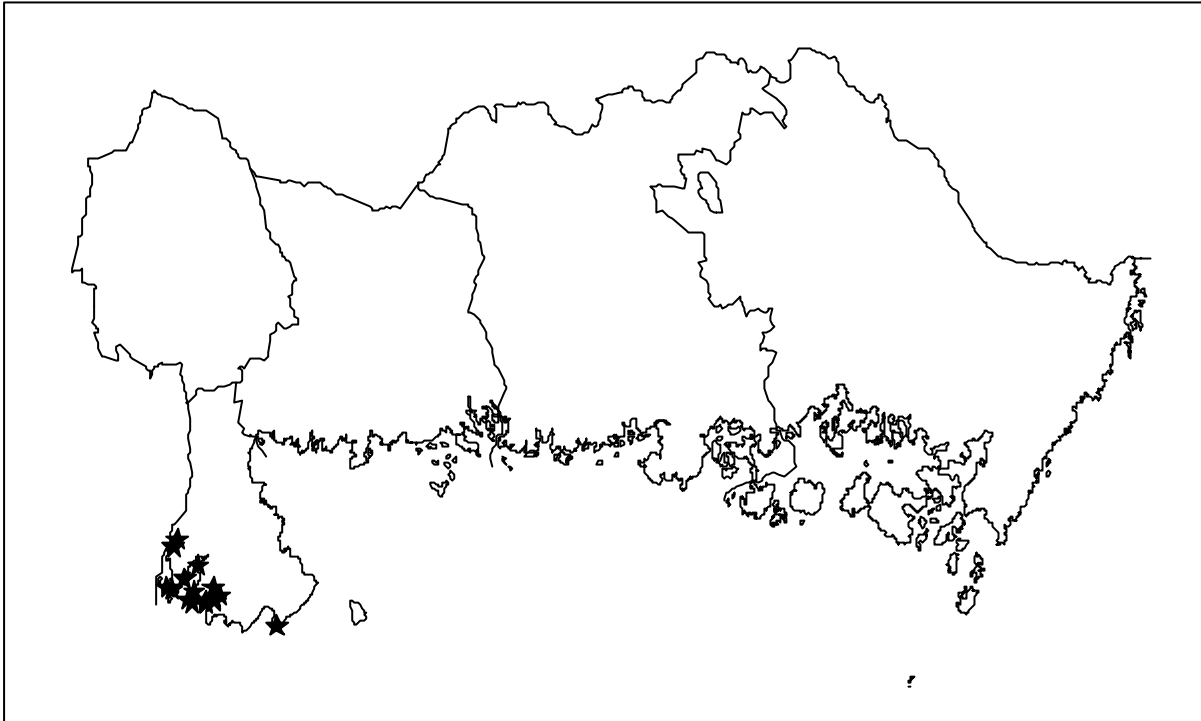
Hot: Arten trivs bäst i orörda delar av äldre parker och reagerar negativt mot ändrad skötsel såsom tät klippning, hård betning och troligen också intensiv användning av ogräsmedel och gödning. En utglesning av trädskiktet kan gynna storvuxna växter som konkurrerar ut vitrapunkel.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Mossberg, B., Stenberg, L. & Ericsson, S. 1992. Den nordiska floran.
Thor, G. 1992. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Potentilla heptaphylla

luddfingerört

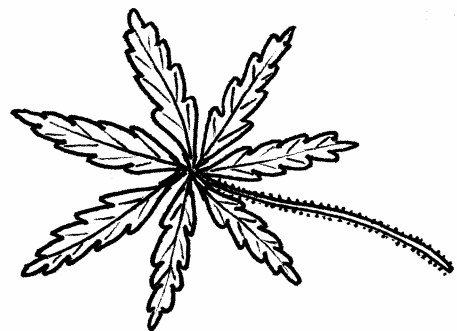
HOTKLASS: 3

Ekologi: Luddfingerört är en flerårig ört med oftast 7-fingrade blad. Den växer på öppna, kalkrika torrängar. Detta växtsamhälle hyser ofta en mycket artrik och skyddsvärd flora, exempelvis växer luddfingerörten gärna tillsammans med backsippa, gullviva, backruta, brudbröd mm. I Skåne återfinns den tillsammans med rariteten fältnocka. Arten gynnas av bete.

Utbredning: I Sverige finns arten endast i Skåne och Blekinge. Den saknas i de nordiska länderna med undantag för några lokaler i Danmark. Arten har sin huvudsakliga spridning i Syd- och Mellaneuropa. De skandinaviska förekomsterna utgör dess nordliga utbredningsgräns.

Hot: Många lokaler hotas av upphörd betesdrift eller igenplantering av företrädesvis gran. Gödning av naturbetesmarkerna och eventuellt ett ökat kvävenedfall missgynnar arten som trängs undan till restbiotoper, ofta vid stenblock, gärdesgårdar mm.

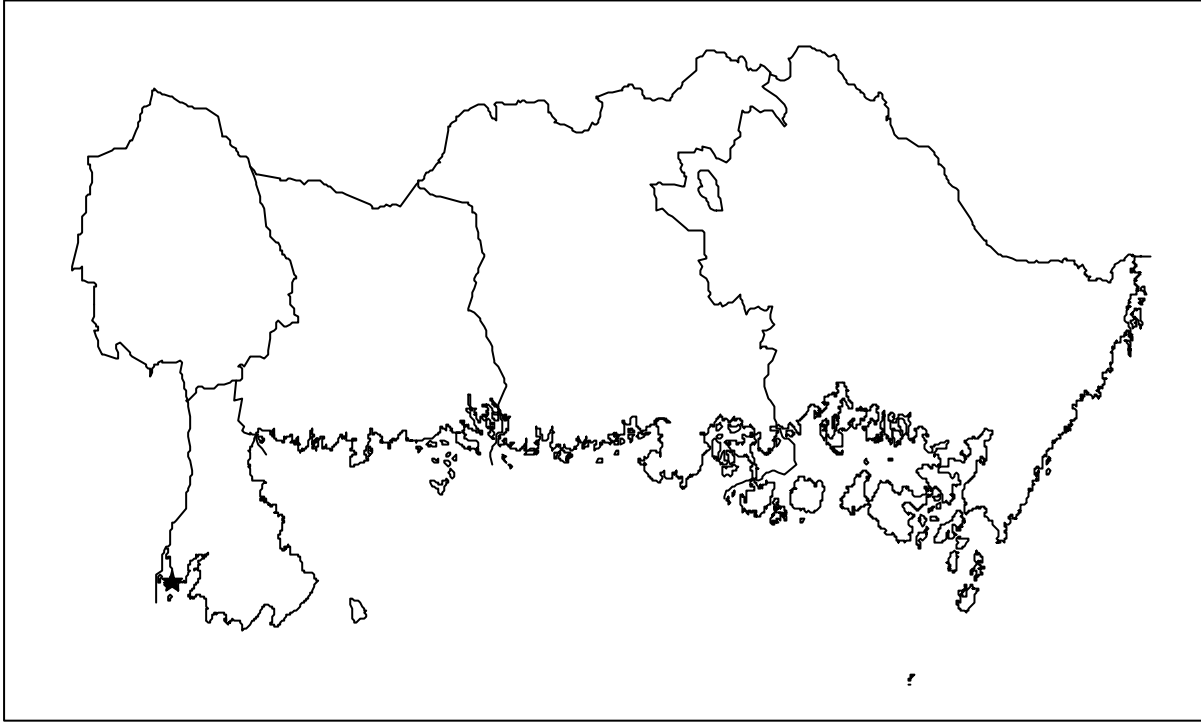

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Olsson, K-A. 1992. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Rumex conglomeratus

dikesskräppa

HOTKLASS: 3

Ekologi: Dikesskräppa är en flerårig ört som växer på fuktig och näringsrik jord exempelvis sjöstränder, diken, åar och bäckar. Den har även funnits på ruderat mark.

Utbredning: Arten finns idag i Skåne, Blekinge och på Gotland. I Blekinge är den funnen i ett dike. Den är tillfälligt funnen längre norrut i Sverige. I Halland är den utgången. I övriga Norden har den bofasta lokaler i Danmark och tillfälliga lokaler på avfallsplatser i Norge och Finland. Den har en stor utbredning i Europa, västra Asien och Nordafrika. Arten är dessutom införd på en mängd platser, exempelvis Nord- och Sydamerika och Australien.

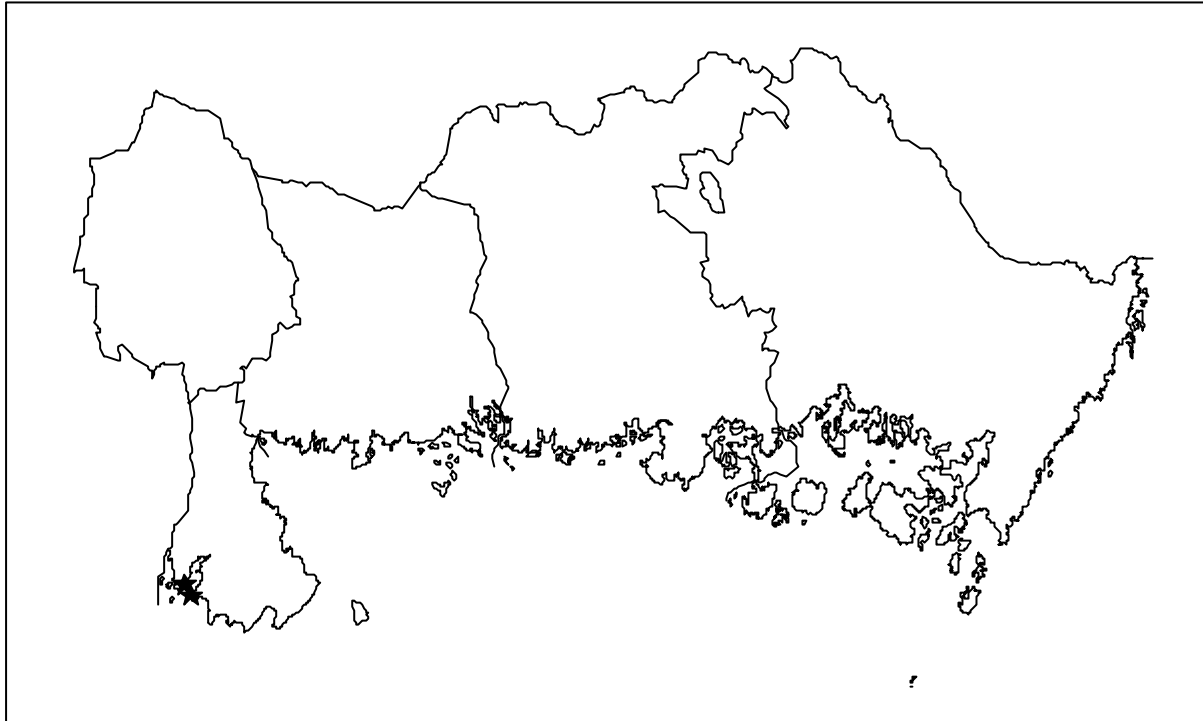
Hot: Hot mot arten är dikning, rensning av vattendrag samt vattenföroreningar. Igenväxning med buskar kan även missgynna dikesskräppa.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Mossberg, B., Stenberg, L. & Ericsson, S. 1992. Den nordiska floran.
Thor, G. 1992. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Scrophularia vernalis

vårflenört

HOTKLASS: 3

Ekologi: Vårflenört är en två- eller flerårig ört. Den är förvildad från gamla odlingar samt inkommen via trädgårdsfrö. Örtan har naturaliserats i parker, på gårdar, murar, kring gödselstäder, på ruderalmark m.fl. Den föredrar fuktig och starkt kulturpåverkad mark. På de svenska lokalerna tycks ett varmt mikroklimat ha en stor betydelse. Arten blommar och sätter frö under våren och klarar därför bättre av konkurrensen från övriga arter på lokalen.

Utbredning: Arten är känd från Skåne till Uppland och Västmanland. Aktuella stabila lokaler finns i Skåne, Gotland, Småland, Uppland och Västmanland. I Blekinge är växten funnen på en stenmur där den tycks stabil. Uppgifter finns även från 1983 då den hittades på ruderalmark. Vårflenört finns även i Danmark, Norge och Finland. Den har sin huvudsakliga utbredning i Centraleuropa.

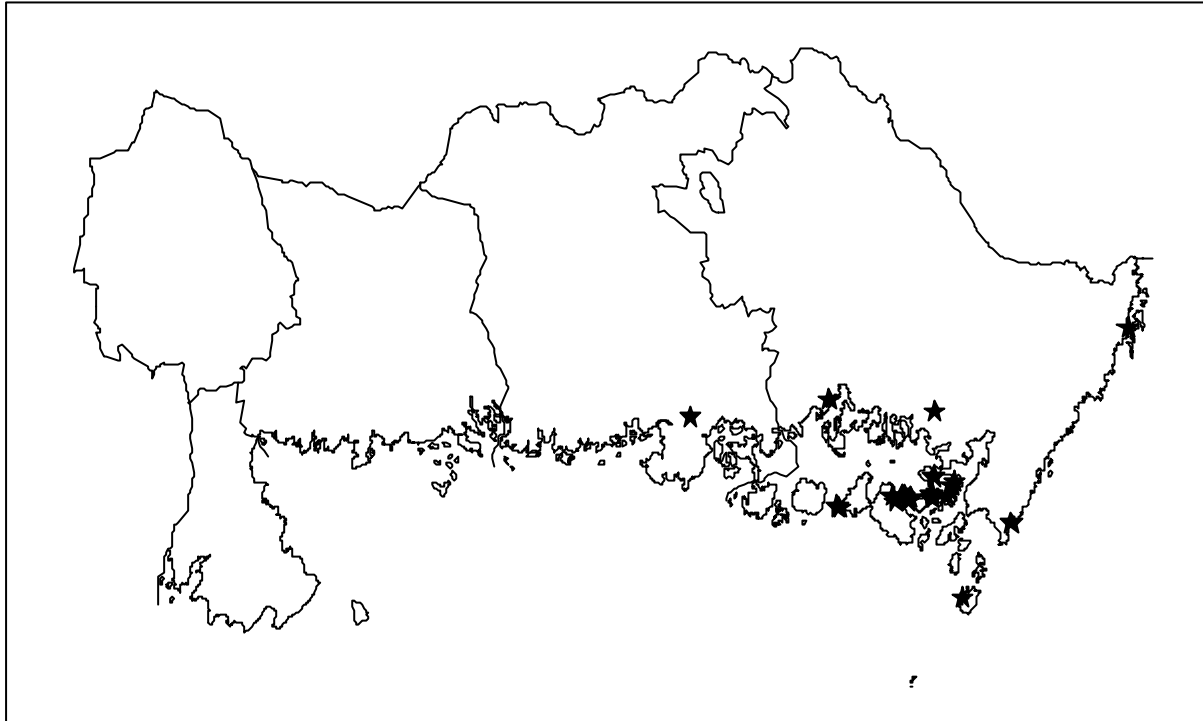
Hot: Artens tillbakagång beror bl.a. på att den inte odlas länge. Eftersom arten är så kulturbunden är hoten mot dagens lokaler främst okunskap vid ingrepp såsom renovering av murar, exploatering eller ändrad markanvändning.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Mossberg, B., Stenberg, L. & Ericsson, S. 1992. Den nordiska floran.
Thor, G. 1992. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Trifolium striatum

strimklöver

HOTKLASS: 3

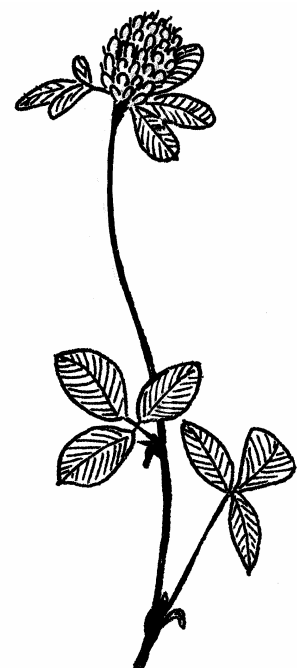

Ekologi: Strimklöver är en ettårig ört som växer i gles, ofta störd, grässvål på torra kulturpåverkade marker, exempelvis på gräshedar och backar. Arten gynnas av riklig nederbörd under sen vår och tidig sommar. Efter flera torrår i följd går arten tillbaka. Detta innebär att antalet individer växlar kraftigt från år till år.

Utbredning: Arten har växtlokaler i Skåne, Blekinge, Västergötland, Bohuslän och på Öland och Gotland. Den är tämligen allmän på Öland. I övriga Norden har tillfälliga fynd gjorts på avfallsplatser i Norge och Finland. I Danmark är den vanligare. Dess utbredning sträcker sig över stora delar av Europa, västra Asien och Nordafrika. Den är av människan införd i bl.a. Nordamerika och Australien.

Hot: Arten klarar inte av igenväxning men verkar, i alla fall tillfälligt, klara av måttlig gödsling.

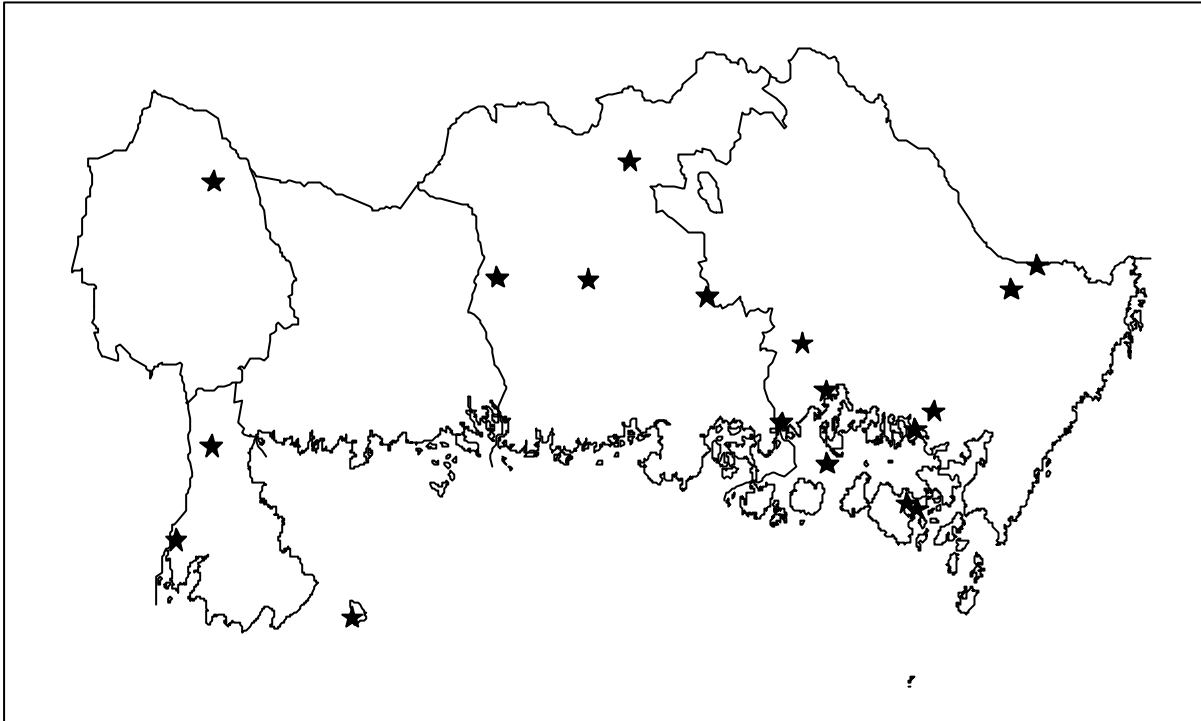
Källor: Aronsson, M. et al. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Thor, G. 1992. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Agrimonia procera

luktsmåborre

HOTKLASS: 4

Ekologi: Luktsmåborre är en flerårig, upp till meterhög ört med små gula blommor i långa, smala ax. Arten är lik småborren och hybrider mellan dessa kan förekomma. Luktsmåborre har i regel god frösättning men saknar förmåga till vegetativ förökning. Arten växer främst på torr till frisk kulturpåverkad mark som väg- och åkerrenar, igenlagda åkrar eller i soliga bryn. Den kan även finnas i lövsnår i skärgården eller i skuggig, relativt starkt betad hagmark. På våra breddgrader är den något kalkgynnad och värmekrävande.

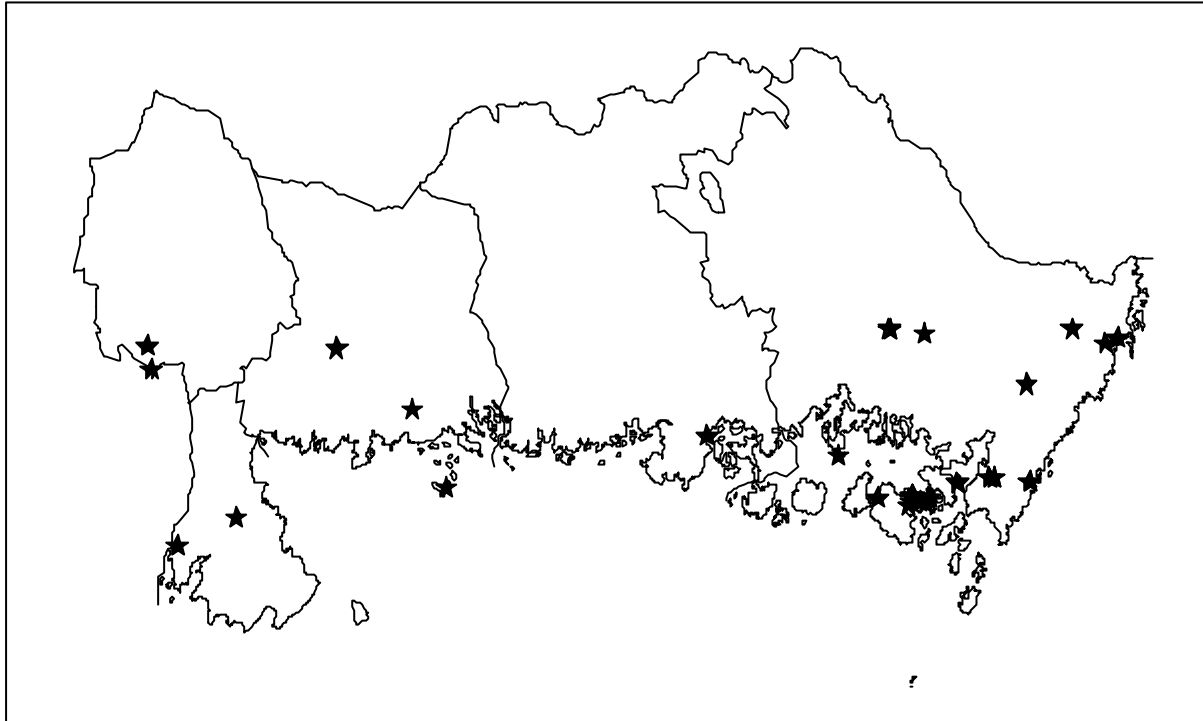
Utbredning: Arten är känd från södra Sverige upp till Dalsland, Västmanland och Uppland. I Blekinge är den rapporterad från 18 lokaler, de flesta rapporterade på 80-talet. I utbredningsområdet förefaller sig arten inte gå tillbaka, tvärt om har nya förekomster rapporterats. Arten är europeisk och i Norden finns den även i Danmark, Norge och på Åland.

Hot: Arten hotas av borttagande av bryn och renar samt vägbreddning och för tidig slåtter av vägrenar. Arten gynnas troligen, kortsiktigt, av igenväxning av kulturlandskapet, men kommer framöver att missgynnas av detta.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Karlsson, T. 1992. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Aira caryophyllea vittåtel

HOTKLASS: 4

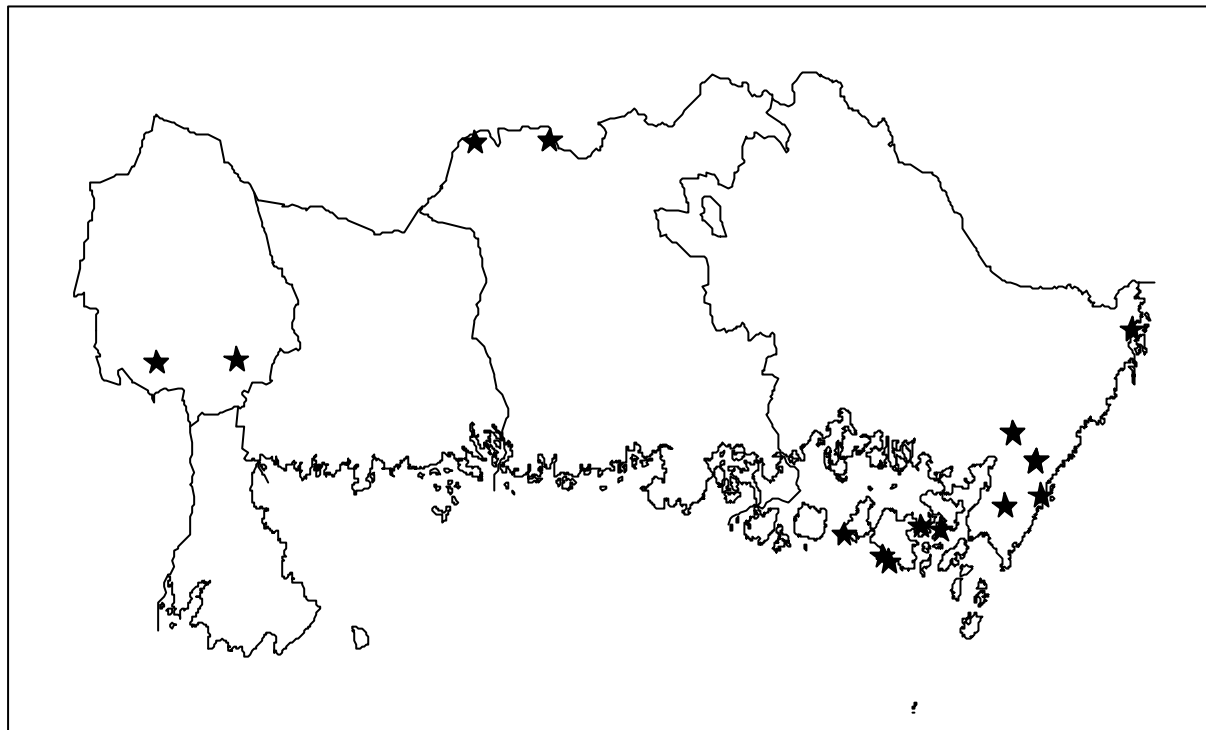
- Ekologi:** Vittåtel är ett ettårigt gräs med strån som står ensamma eller få tillsammans. Arten är som är liten och konkurrenssvag växer på torr, näringsfattig, sandig mark som sandiga hedar och torra väggenar. Arten kan även påträffas på starkt kulturpåverkad mark som banvallar, grustag och väggenar.
- Utbredning:** Arten, som finns i de kustnära trakterna i södra och sydöstra Sverige, förefaller sig ha gått tillbaka de senaste decennierna. I Blekinge är arten rapporterad från 33 lokaler och här tycks den ha varit mer konstant under 1900-talet. Arten är europeisk och de nordiska (Danmark och Sverige) förekomsterna är artens mest nordliga. Den finns även införd i stora delar av världen.
- Hot:** Vittåteln har gått tillbaka kraftigt, även i områden som till synes är lämpliga biotoper. En anledning till detta kan vara att arten uppträtt mer obeständigt och tillfällig på många lokaler. Igenväxning, plantering, konstgödning av betesmarker samt en minskad störning av dess sandiga lokaler kan missgynna arten.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Olsson, K-A. 1995. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Anagallis minima

knutört

HOTKLASS: 4

Ekologi: Knutört är en mycket liten ettårig ört med oansenliga blommor i bladvecken. Arten kräver naken mark, goda ljusförhållanden och ett fuktigt underlag. Den återfinns främst i havstrandängarnas övre delar, men även på fuktig, blottlagd sand i exempelvis grustag och diken, på stigar i lågt och glest gräs eller på sandiga åkrar. Då den öppna markfläcken växer igen försvinner växten och dyker upp på något annat lämpligt ställe. Knutörten är salttolerant och föredrar kalkhaltig mark.

Utbredning: Arten är sydlig och kustbunden, och är tidigare känd från samtliga landskap upp till Värmland och Östergötland. Artens minskning i landet kan vara skenbar då växten är svårobserverad och lokalerna ofta obeständiga. Artens utbredningsområde omfattar större delarna av Europa (utom de varmaste delarna), Nord och Sydamerika samt Australien.

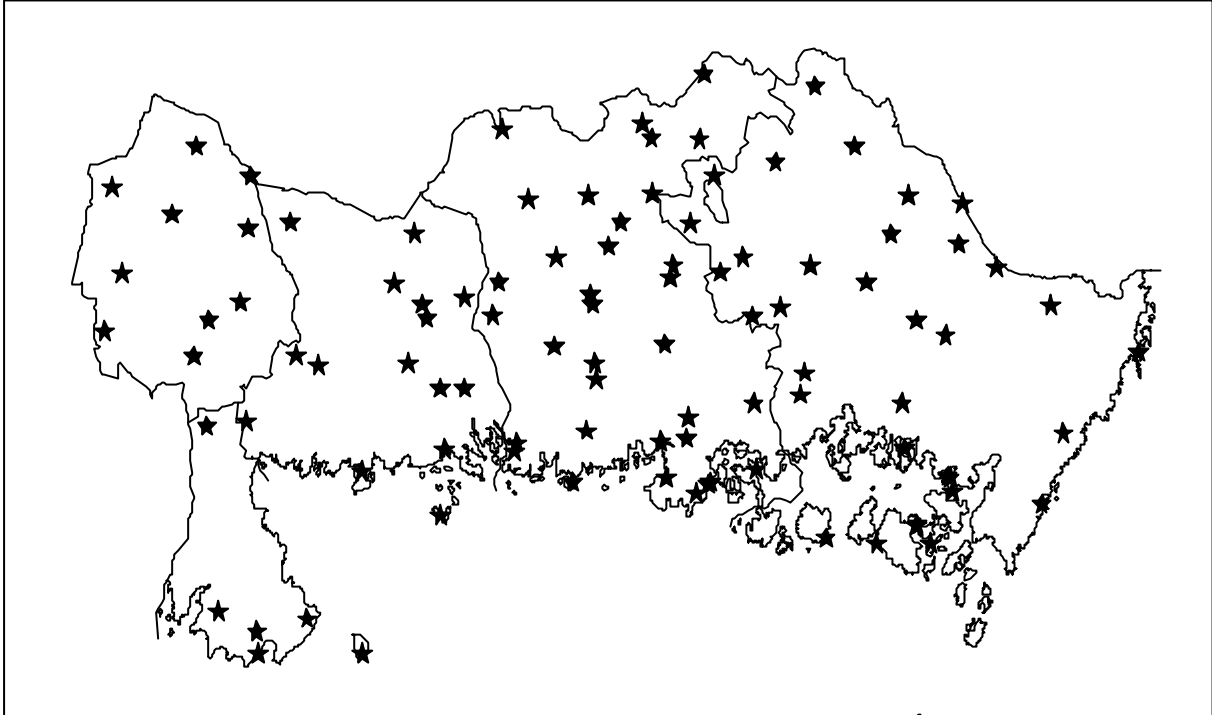
Hot: Knutörtspopulationerna på strandängarna är betesberoende så att de kala markfläckar arten kräver ej ska växa igen. Arten missgynnas av gödning.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995. Karlsson, T. 1992. Faktablad. ArtDatabanken. Blekinge Flora

Aphanes inexpectata

småfruktig jungfrukam

HOTKLASS: 4

Kommentarer till kartan: I Blekinge är arten relativt vanlig och har inte alltid rapporterats. Det torde därför finnas betydligt fler lokaler än vad kartan visar.

Ekologi: Småfruktig jungfrukam är en späd, ettårig ört med oansenliga blommor i små knippen mellan stiplerna. Den växer på sandiga, magra och kalkfattiga marker. Vanligen hittar man den på öppna, kulturpåverkade lokaler, ofta i höstsäd (företrädevis råg), men även på glest bevuxna platser i trampad gräsmark. De flesta Blekingelokaler utgörs av betesmarker.

Utbredning: Arten förekommer i Götaland norrut till Bohuslän, Västergötland och Östergötland. Den ses idag främst i de södra kustlandskapen Skåne, Blekinge och östra Småland. I Norden finns småfruktig jungfrukam i Danmark och den är nyligen funnen i Norge. Arten är europeisk och utbreder sig från Storbritannien i väster till Polen i öster. Den är även införd i Nordamerika.

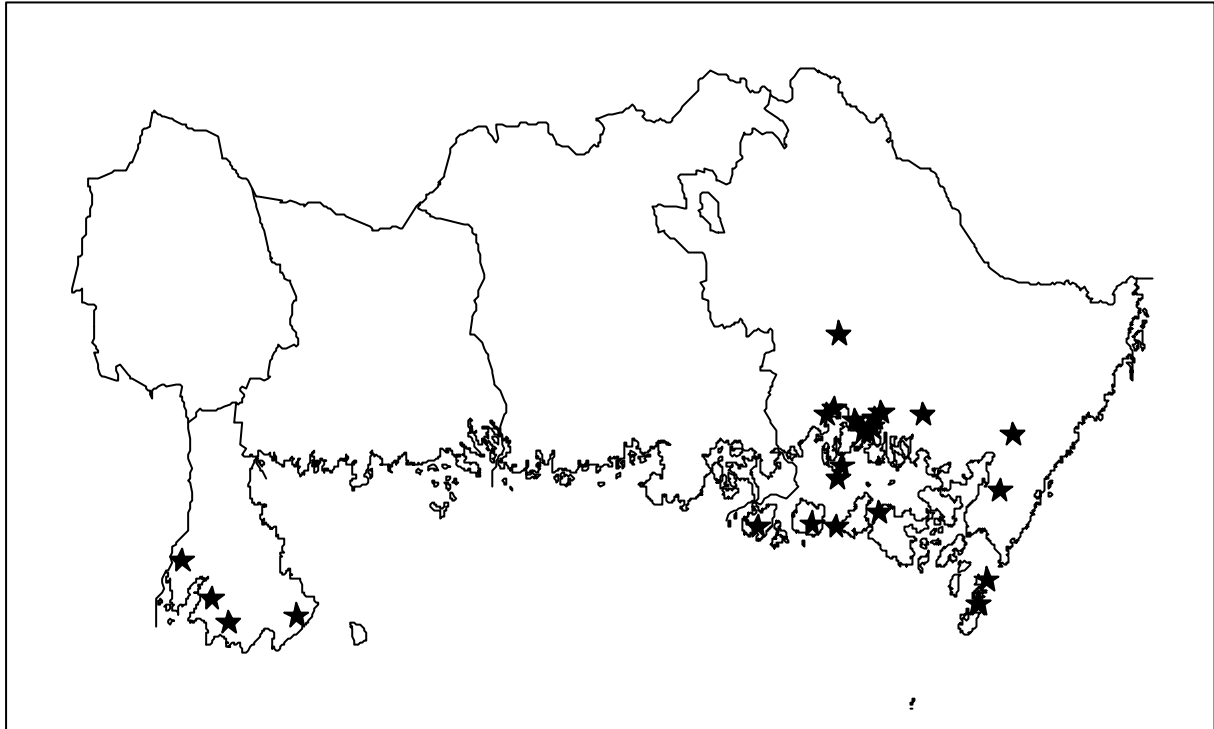
Hot: Arten är dåligt anpassad till det moderna jordbruket då den är konkurrenssvag och känslig mot ogräsmedel. Att spara ytterkanterna på åkrarna vid ogräsbesprutning ger arten en chans till överlevnad. I Blekinge torde igenväxning p.g.a. upphörd hävd vara det största hotet.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995. Wigren-Svensson, M & Svensson, R. 1992. Faktablad. ArtDatabanken. Blekinge Flora

Asperugo procumbens

paddfot

HOTKLASS: 4

Ekologi: Paddfot är en vanligen nedliggande ettårig ört som föredrar näringsrik jord där konkurrensen från andra växter är liten. Ofta finns arten i öppna, kulturpåverkade miljöer som ruderat- och åkermark, gårdsmiljöer och annan gödslad mark intill bebyggelse. Paddfot har ett svagt rotsystem och är mycket känslig för torka. Efter blomning växer fodret ut till ett paddfotsliknande skydd runt delfrukterna, härav artens namn.

Utbredning: Paddfot har tidigare förekommit i hela Sverige nedan fjällkedjan. Arten har minskat de senaste decennierna men finns fortfarande kvar i hela utbredningsområdet. Idag finns dess mest rikliga förekomster på Öland, Gotland och i Bohuslän. I Blekinge finns 24 lokaler rapporterade. I Norden finns arten rapporterad från Danmark, Norge och Finland. Arten är spridd som ogräs i större delarna av Europa, Nordafrika och Nordamerika.

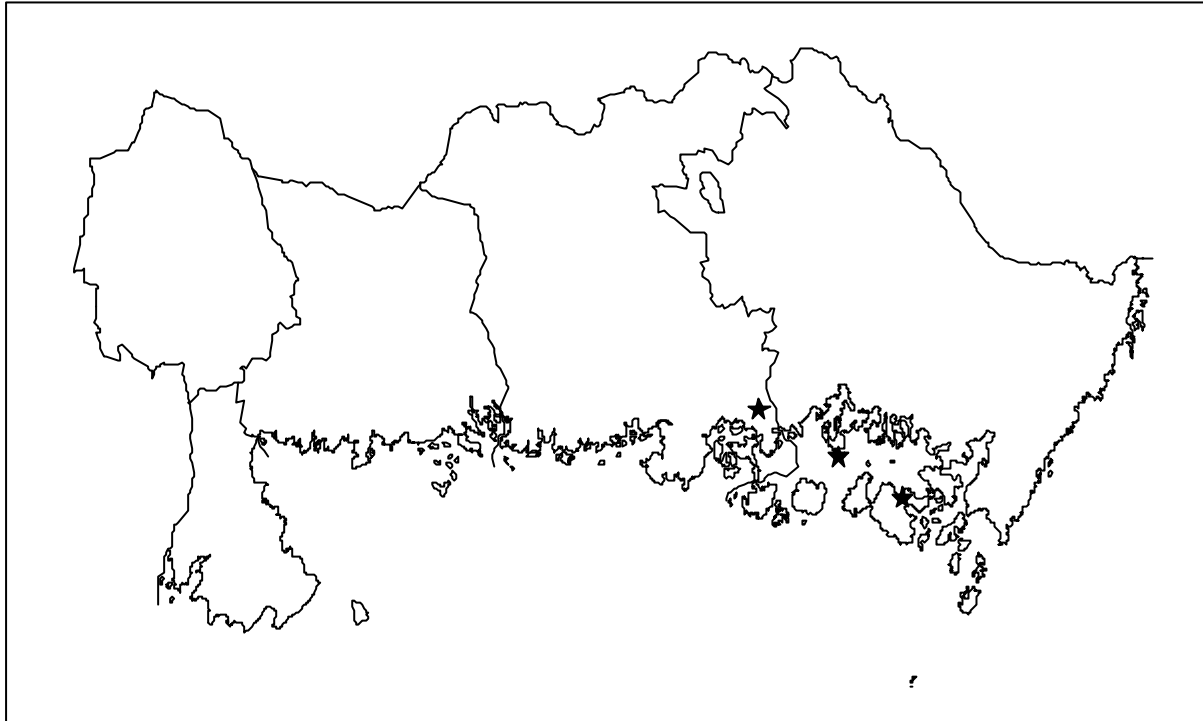
Hot: Paddfotens tillbakagång beror främst på den förändring som sker på gårdsmiljöerna idag. Djurhållning och gödselhanteringen har förändrats och ökade krav ställs på en uppstädd miljö.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995. Wigren-Svensson, M & Svensson, R. 1992. Faktablad. ArtDatabanken. Blekinge Flora

Camelina microcarpa

sanddådra

HOTKLASS: 4

Ekologi: Sanddådra är en ettårig, halvmeterhög korsblommig ört med ljusgula blommor. Den förekommer som ett ogräs i sandiga åkrar, främst råg- och trädesåkrar. Den återfinns även på sandig kulturmark av olika slag. Arten är ofta tillfällig och den antas ha höga värmekrav.

Utbredning: Sanddådra har idag spridda förekomster norrut till Uppland. I Blekinge finns tre lokaler rapporterade (från 1985, -88 respektive -90). Sanddådra kom till Norden under 1800-talet som ett ogräs i gräsmattor och klöverbullar, idag finns den sällsynt kvar i Danmark, Norge och Finland. Arten är ursprungligen en eurasisk stäppväxt som har spridit sig till hela Europa, det kontinentala Asien och Amerika.

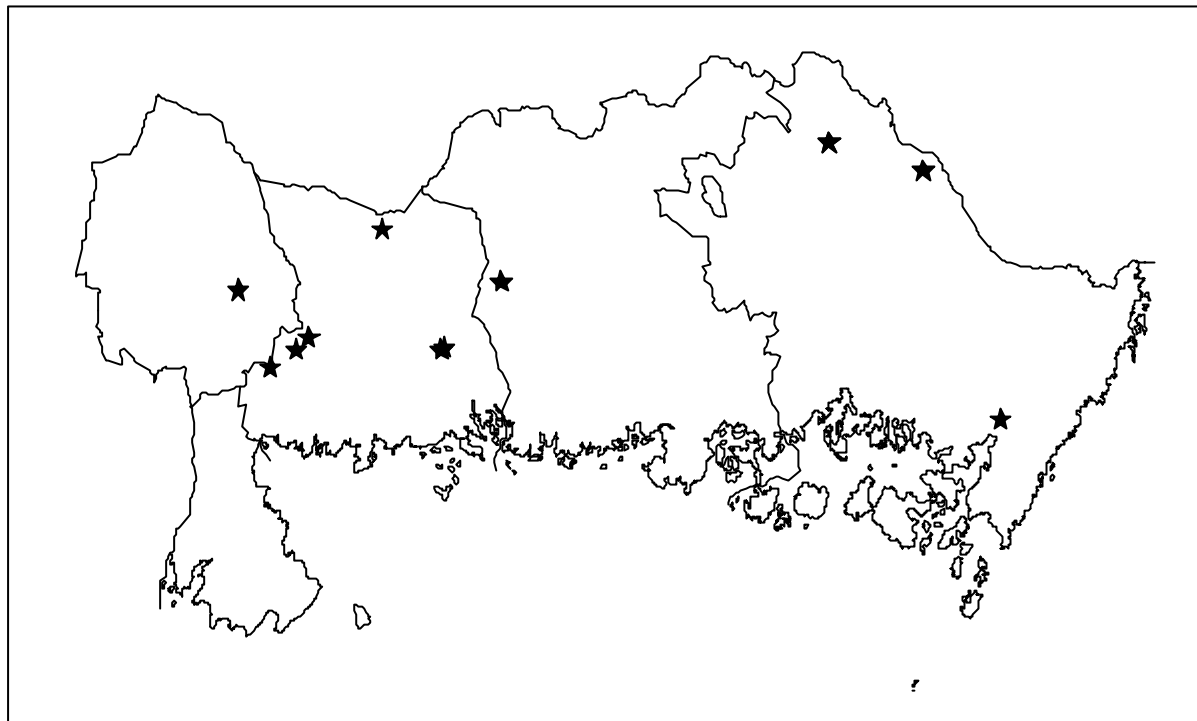
Hot: Arten hotas av det moderna jordbruket då den är känslig för ogräsmedel och dess frön rensas lätt ut ur säden med dagens rensningsmetoder. Arten antas även vara konkurrens- och klimatkänslig.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995. Wigren-Svensson, M & Svensson, R. 1992. Faktablad. ArtDatabanken. Blekinge Flora

Campanula cervicaria

skogsklocka

HOTKLASS: 4

Ekologi: Skogsklocka är en tvåårig ört med blekblå, oskaftade blommor samlade i ett huvud. Arten, som är knuten till kulturlandskapet, är en typisk brynväxt och kan hittas på exempelvis vägkanter, stigar, traktorvägar, åkerdiken och bryn i anslutning till odlad mark. Skogsklockan var förr vanlig i slåtterängar och utmarksbeten men har sedan hävden upphört försvunnit härifrån. Tack vare att det idag finns fler skogsvägar och kraftledningsgator kompenseras arten lite. Skogsklockan är nästan alltid fåtalig på sina lokaler och är tillfällig. Arten är ljuskrävande och gynnas av mer basiska jordar.

Utbredning: Skogsklocka förekommer från Skåne till Värmland, Dalarna och Ångermanland. Den har tidigare varit relativt vanlig i skogs- och mellanbygden men har idag minskat kraftigt. I Norden finns arten bara i Norge och Finland. Utbredningen är kontinental.

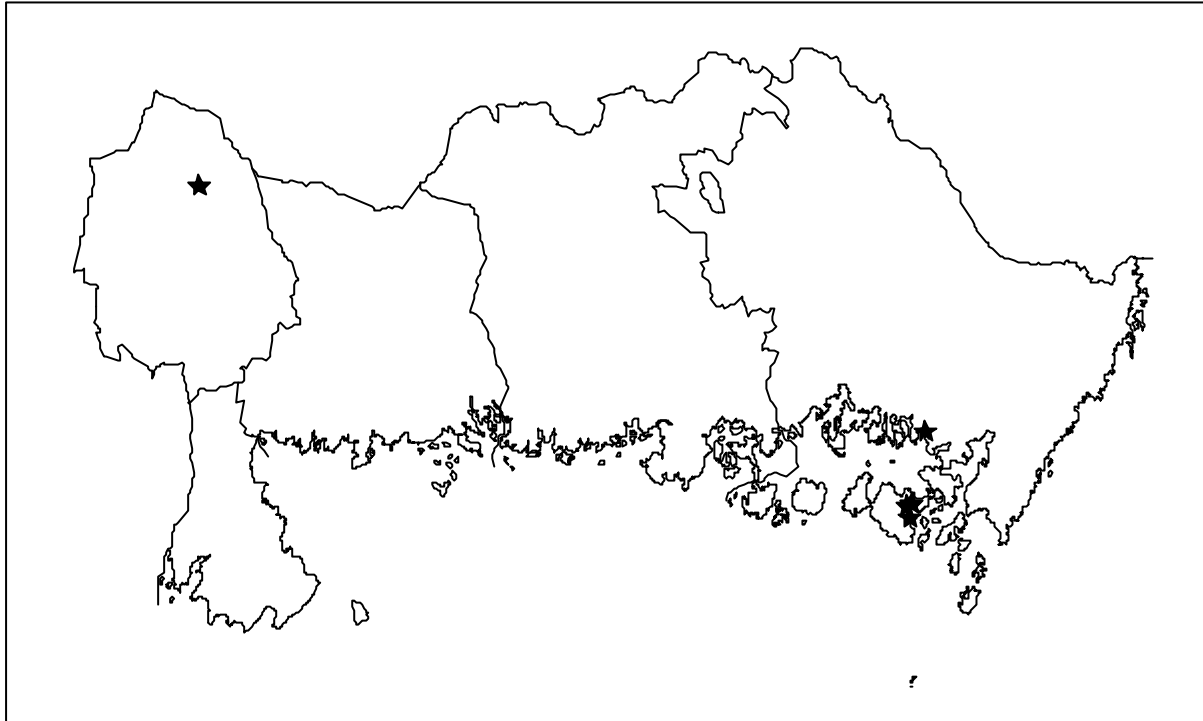
Hot: Hoten mot arten är igenplantering, upphörd hävd och igenväxning. Skogsbetets upphörande, borttagande av skogsbryn och modernisering i jordbruket (borttagande av odlingshinder, öppna diken mm) har varit förödande.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995. Thor, G & Ingelög, T. 1994. Reviderad av Ståhl, P. 1997. Faktablad. ArtDatabanken. Blekinge Flora

Carex hartmannii

hartmansstarr

HOTKLASS: 4

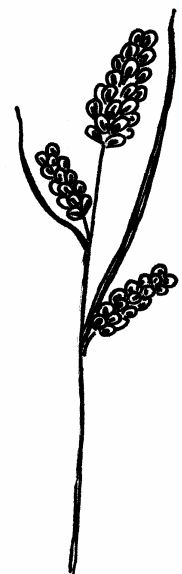

Ekologi: Hartmansstarr är ett upp till 6 dm högt halvgräs med långa utlöpare. Arten växer i fuktängar och kärrkanter, ofta på friska, ogödslade slåtter- eller beteshävdade ängsmarker. Enstaka lokaler finns på hävdade strandängar och på torrängar med kalkgrund. Arten är både slåtter- och kalkgynnad.

Utbredning: Hartmansstarr förekommer från Skåne till Gästrikland men är ovanlig överallt, dock är arten lätt förbisedd. Antalet förekomster har minskat. I Blekinge finns arten rapporterad på 5 lokaler varav den har försvunnit från åtminstone en lokal. Hartmansstarr förekommer sällsynt i våra nordiska grannländer och dess världsutbredning omfattar centrala- och östra Europa samt troligen angränsande delar i Asien.

Hot: Arten hotas av utdikning och av igenväxning p.g.a. upphörd hävd. På de lokaler där arten förekommer är fortsatt hävd med slåtter eller bete nödvändig.

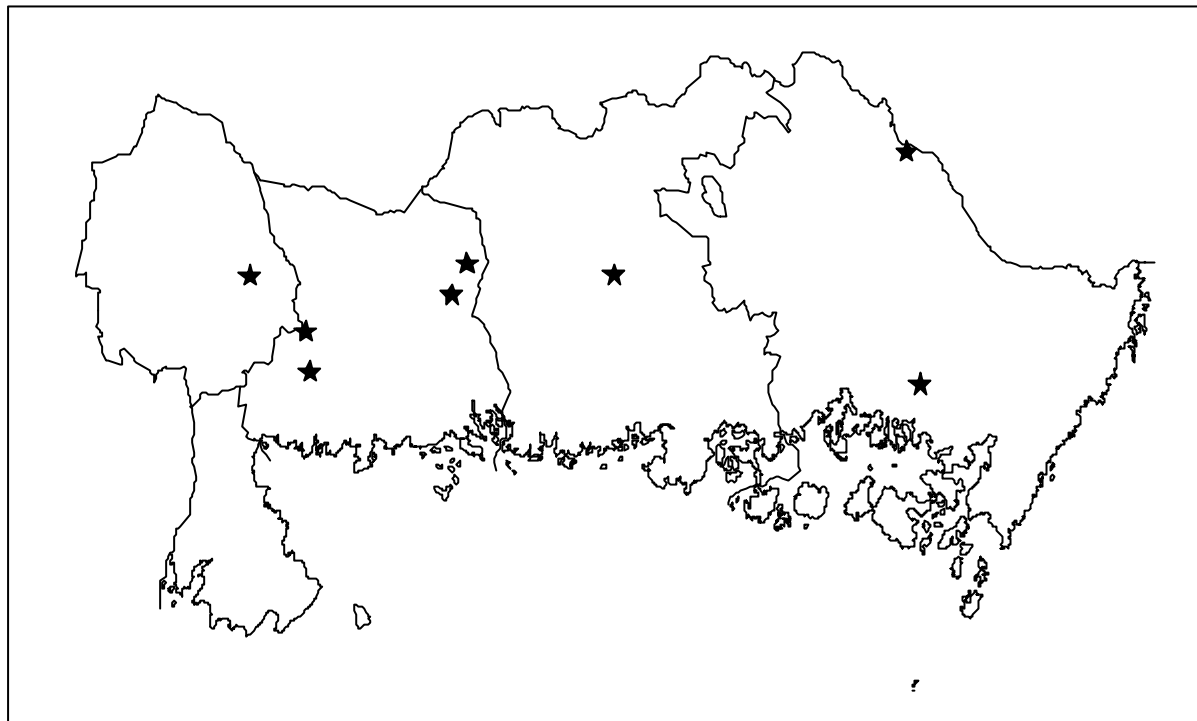
Källor: Aronsson, M. et al. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Thor, G. 1992. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Chimaphila umbellata

ryl

HOTKLASS: 4

Ekologi: Ryl är ett flerårigt, vintergrönt ris som kan förväxlas med lingon. Arten är en ljuskrävande skogsväxt som kräver magra, inte för sura men gärna kalkpåverkade, jordar. Den finns huvudsakligen i gles tallskog och påträffas oftast längs stigar, vid rotvältor eller andra markblottor. Artens frön behöver naken jord för att kunna etablera sig. Skogsbränder och skogsbete gynnar troligen arten. Om granskogen etablerar sig eller om blåbärriset blir för tätt brukar ryl upphöra blomma. Arten kan komma igen om lokalen gallras.

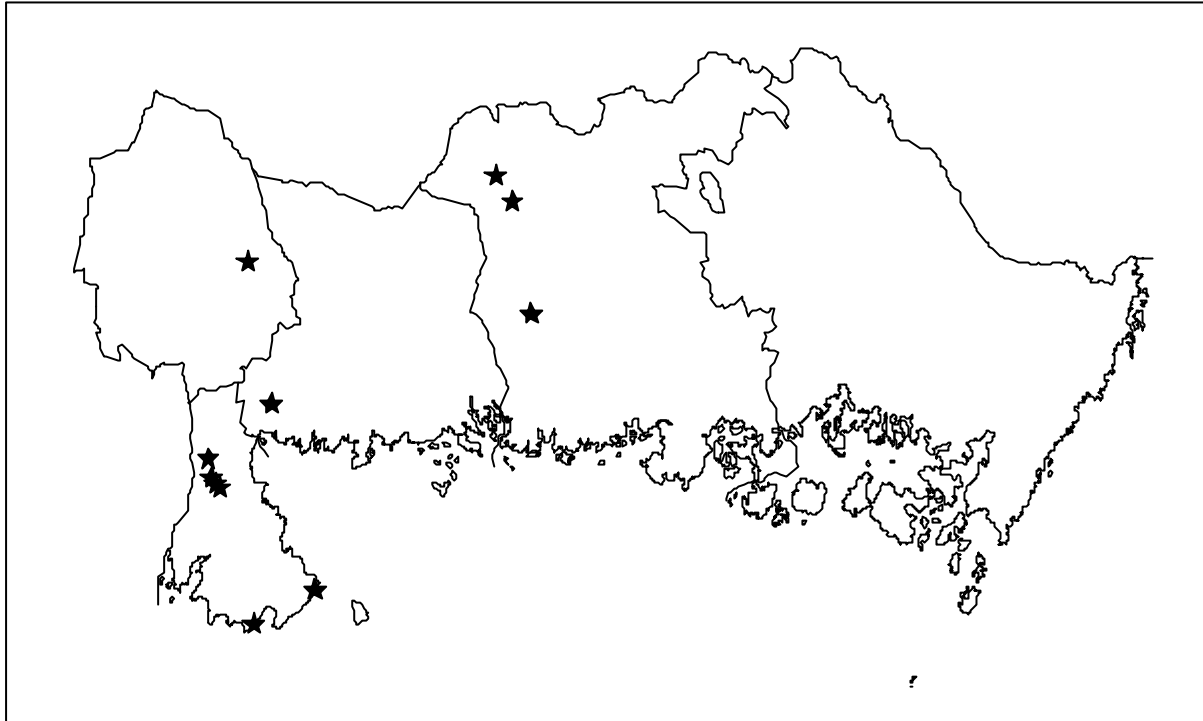
Utbredning: Ryl finns sällsynt från Skåne upp till Värmland, Dalarna och Gästrikland samt södra Norrlands kust. I Blekinge är den rapporterad från 8 lokaler. Vid besök 1998 hade tallskogen tagits ned på två av lokalerna och ytterligare två växte igen av björk och kruståtel. Arten finns säkert kvar på en lokal, möjligen fler. Rylen är på tillbakagång i stora delar av Norden. Dess världsutbredning är cirkumpolar och sträcker sig från Norden till Japan.

Hot: Slutavverkning, ökad slutenhet, körskador och markberedning hotar arten. Ökad kvävebelastning som ger en succession mot blåbärsskog är ett stort framtida hot.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995. Ericsson, L & Ingelög, T. 1994. Reviderad av Ståhl, P. 1997. Faktablad. ArtDatabanken. Blekinge Flora

Circaea x intermedia mellanhäxört

HOTKLASS: 4

Ekologi: Mellanhäxörten är en flerårig ört som förekommer i fuktig, mullrik ängsskog med god näringstillgång, ofta skuggigt. Den kan även förekomma som ogräs på kulturmark. Mellanhäxörten förökar och sprider sig vegetativt och bildar mer eller mindre sammanhängande kloner. Om frukt bildas faller den praktiskt taget alltid ned på marken före mognad. Arten är en spontan hybrid mellan stor häxört och dvärghäxört.

Utbredning: Arten förekommer sällsynt på Öland, Blekinge, Skåne samt i ett bälte från västkusten till Småland över Värmen och Vättern. Enstaka lokaler förkommer även längre norrut. I Blekinge finns mellanhäxört rapporterad från 11 lokaler i västra delen av länet. Arten förekommer i Danmark och Norge. Dess världsutbredning omfattar Europa och främre Asien.

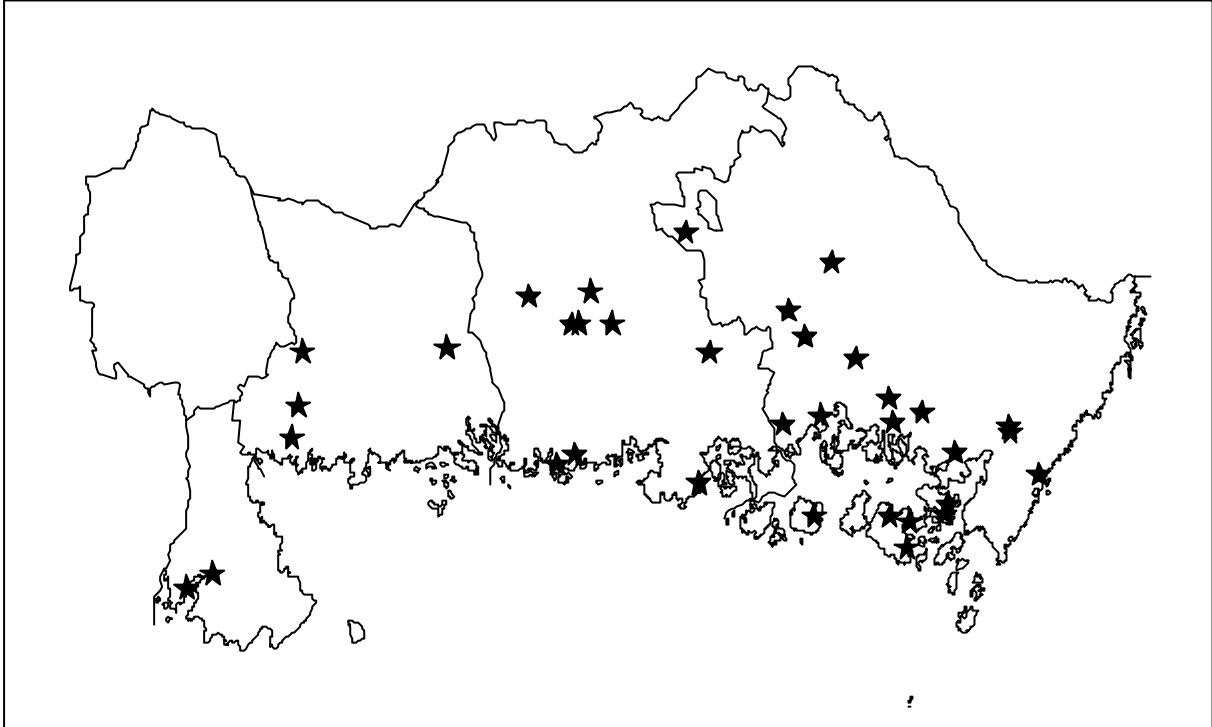
Hot: Mellanhäxört hotas troligen av slutavverkning, särskilt om det åtföljs av markberedning. Eftersom arten bildar en klon på en begränsad yta kan slumpen komma att spela en stor roll. Då arten inte utbildar frön är nykolonisering via långspridning förmodligen sällsynt.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995. Weimarck, G. 1984. Reviderad av Brunet, J. 1996. Faktablad. ArtDatabanken. Blekinge Flora

Conium maculatum

odört

HOTKLASS: 4

Ekologi: Odört är en tvåårig, upp till flera meter hög, flockblomstrig ört som växer på frisk, basisk, näringsrik gärna humusrik mulljord. Arten är en kulturväxt och finns främst vid gårdar, avfallsplatser och vägkanter. Arten är införd under medeltiden för odling i klosterträdgårdar som gift- och medicinalväxt. Arten kan vara ursprunglig på tångvallar vid havsstränder. Odört är mest känd för att den anses ha ingått i Sokrates giftbägare.

Utbredning: Odört var från 1700- till 1900-talet ett tämligen vanligt åkerogräs. Idag finns den spridd i samtliga sydsvenska landskap. I Blekinge är den rapporterad från 35 lokaler. Arten är ursprunglig i medelhavsområdet samt Västasien. Den finns representerad i våra skandinaviska grannländer.

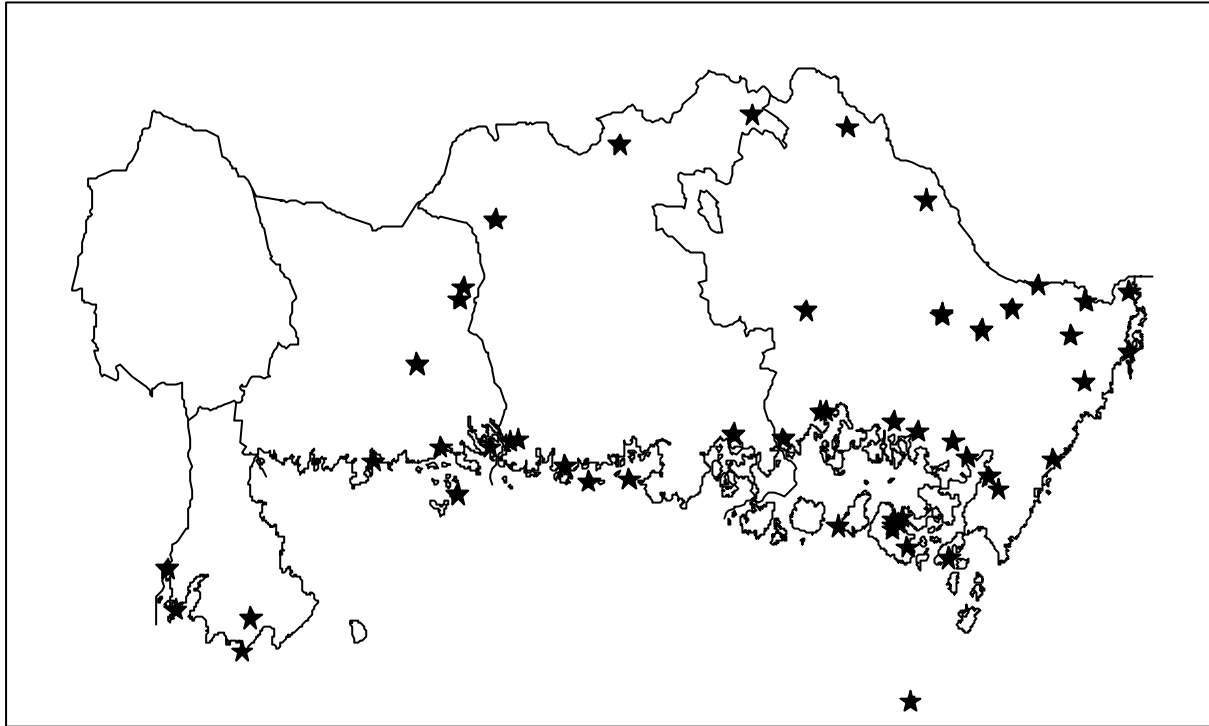
Hot: Odörten har gått tillbaka kraftigt sedan den slutade att odlas. Arten är känslig för igenväxning och den rensas ibland bort p.g.a. sin giftighet. Norden utgör artens nordligaste utbredningsområde och här hinner inte alltid dess frön att mogna.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995. Wigren-Svensson, M. & Svensson, R. 1992. Faktablad. ArtDatabanken. Blekinge Flora

Cuscuta europaea

nässelsnärja

HOTKLASS: 4

Ekologi: Nässelsnärja är en ettårig parasit som saknar klorofyll, blad och rötter. Grodden utbildar dock en svag rot och kan leva i 2-3 veckor under vilka den beskriver en cirkulär rörelse på jakt efter en värdväxt. Arten har ett hundratal värdväxter, men föredrar nässlor. Den slingrar sig runt sin värdväxt och tar ut näring med hjälp av särskilda sugorgan. Arten finns främst på kväve- och fosforrika kulturmarker, ofta i skuggiga miljöer. Förekomsterna på havsstränder är eventuellt av en särskild underart, strandsnärja, ssp halophyta.

Utbredning: Nässelsnärja förekommer i södra och mellersta Sverige samt längs kusten upp till Västerbotten. Den var troligen vanligare under 1800-talet men den var aldrig allmän. I Blekinge är den rapporterad från 51 lokaler men finns troligen på fler ställen, främst i skärgården. Arten förekommer i Norge, Danmark och Finland och i större delen av Europa. Den är även införd i Nordamerika och Australien.

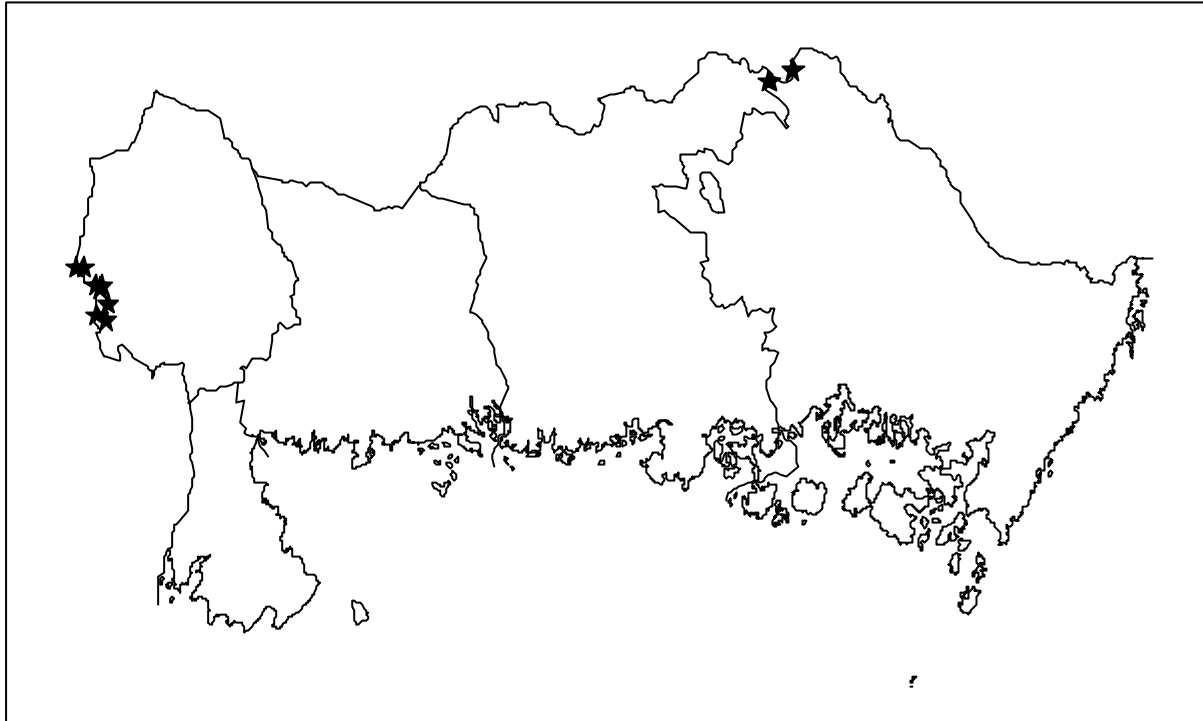
Hot: Då nässlor och andra värdväxter expanderar idag finns ingen större risk att nässelsnärjan ska försvinna. De hot som föreligger är främst moderniseringen av gårdsmiljöerna: färre gårdar, minskad djurhållning, förbättrad gödselhantering, uppstädning samt användning av ogräsmiddel. Förekomsterna på havsstränder är knappast hotade.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995. Wigren-Svensson, M. & Svensson, R. 1992. Faktablad. ArtDatabanken. Blekinge Flora

Deschampsia setacea

sjötåtel

HOTKLASS: 4

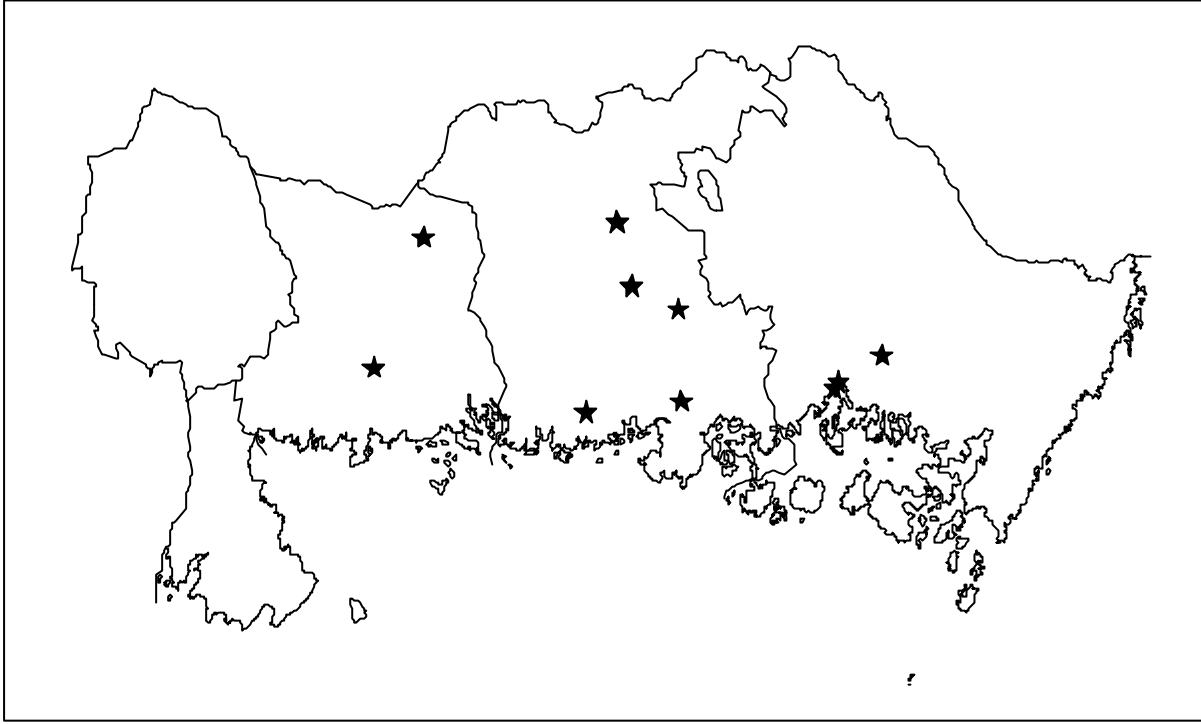
- Ekologi:** Sjötåtel är ett tätt tuvbildande gräs som växer på långgrunda sandiga ständer vid oligotrofa sjöar. De finns främst i den zon som översvämmas vid högvatten. Arten är ljuskrävande och konkurrenssvag. Den är kulturgynnad genom exempelvis tramp och bete vilket ökar arealen fria ytor.
- Utbredning:** Sjötåtel finns i ett band över södra Götaland och når österut upp till södra och mellersta Kalmar län. I Blekinge finns 10 lokaler rapporterade. Arten är tämligen allmän i delar av Danmark och den förekommer i Norge. Dess utbredning är liten och strikt västeuropeisk.
- Hot:** Många av artens gamla lokaler har sannolikt utplånats genom sjösänkning. De långgrunda sjöarna var attraktiva under 1800-talets sjösänkningsepok då de gav mycket åkermark. Hot mot arten idag är främst igenväxning.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Karlsson, T. 1992. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Dryopteris cristata

granbräken

HOTKLASS: 4

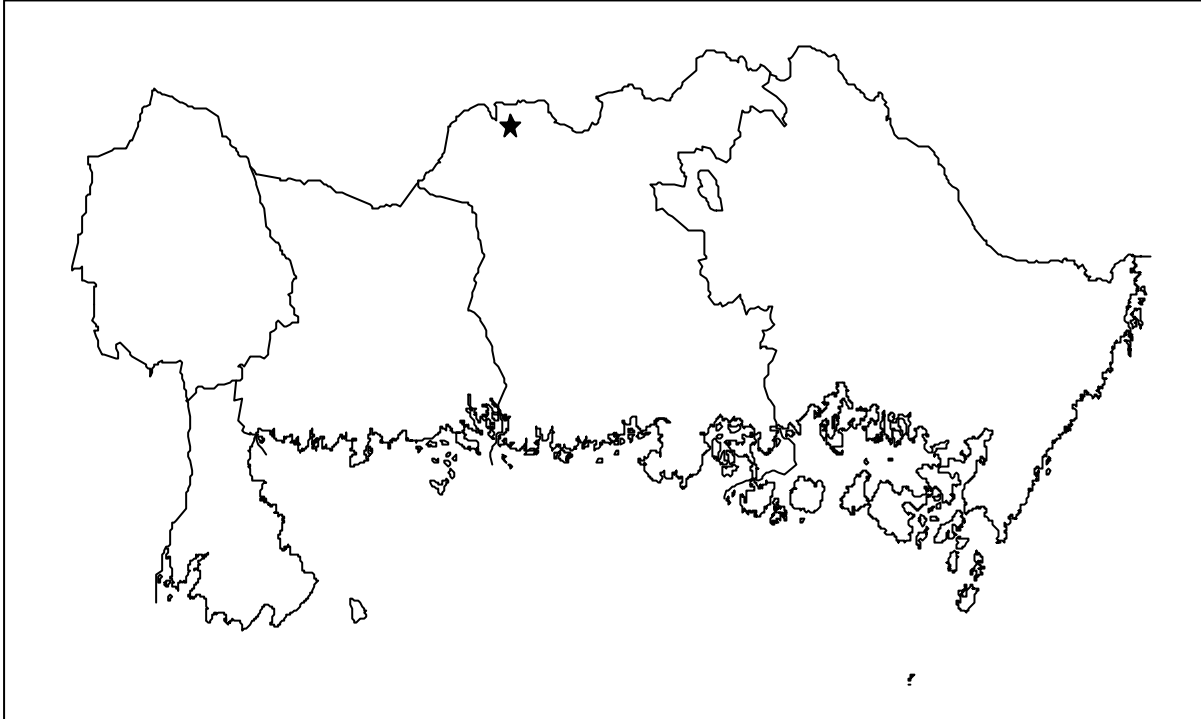
- Ekologi:** Granbräken är en flerårig, vintergrön ormbunke som återfinns i sumpskogar, strandkärr, utmed skogstjärnar och skogsbäckar. Den kan vara något kalk- och kulturgynnad, t.ex. drar den fördel av kraftledningsgator, torrlagd sjöbotten, överdämda våtmarker etc. Oftast förekommer den mer rikligt på kulturopåverkade lokaler än på naturliga.
- Utbredning:** Granbräken förekommer i Sverige söder om den biologiska norrandsgåransen. Enstaka fynd finns längre norrut. Arten är atlantisk och förekommer i Norden i Danmark, Norge och Finland.
- Hot:** Arten tros på kort sikt vara gynnad på kulturopåverkade lokaler, men hur de påverkas långsiktigt är ej klart. Det är osäkert hur arten svarar på dikning, slutavverkning och gallring.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995. Drakenberg, B. 1984. Reviderad av Ståhl, P. 1997. Faktablad. ArtDatabanken. Blekinge Flora

Euphrasia micrantha

ljungögontröst

HOTKLASS: 4

Ekologi: Ljungögontröst är en liten, ettårig, halvparasitisk ört som växer på torr till frisk sandig mark. I naturen förekommer den alltid tillsammans med ljung. Den är ljusberoende, kalkskyende och konkurrenskänslig. Om hävden upphör trängs arten tillbaka. Ljungögontröst saknar förmåga till vegetativ förökning och dess frön håller bara grobarhet i ett eller två år. Arten kan hittas på lokaler som längs skogsvägar, på skjutfält och i kraftledningsgator.

Utbredning: Ljungögontröst finns norrut upp till Dalsland, Södermanland och möjligen Närke. Från flera ställen i landet uppges arten gå tillbaka. I Blekinge finns arten på en plats. Här fanns den rikligt 1997. Arten finns i Danmark, Norge och sällsynt i Finland. Dess utbredningsområde omfattar det mellaneuropeiska låglandet och de Brittiska öarna. Den är troligen införd i Nordamerika.

Hot: Arten försvinner om lokalen växer igen eller gödslas. Arten kan inte återkomma om hävden återupptas då dess frön har kort grobarhet och arten ej förökar sig vegetativt. Allt för intensivt bete innebär att blomning uteblir.

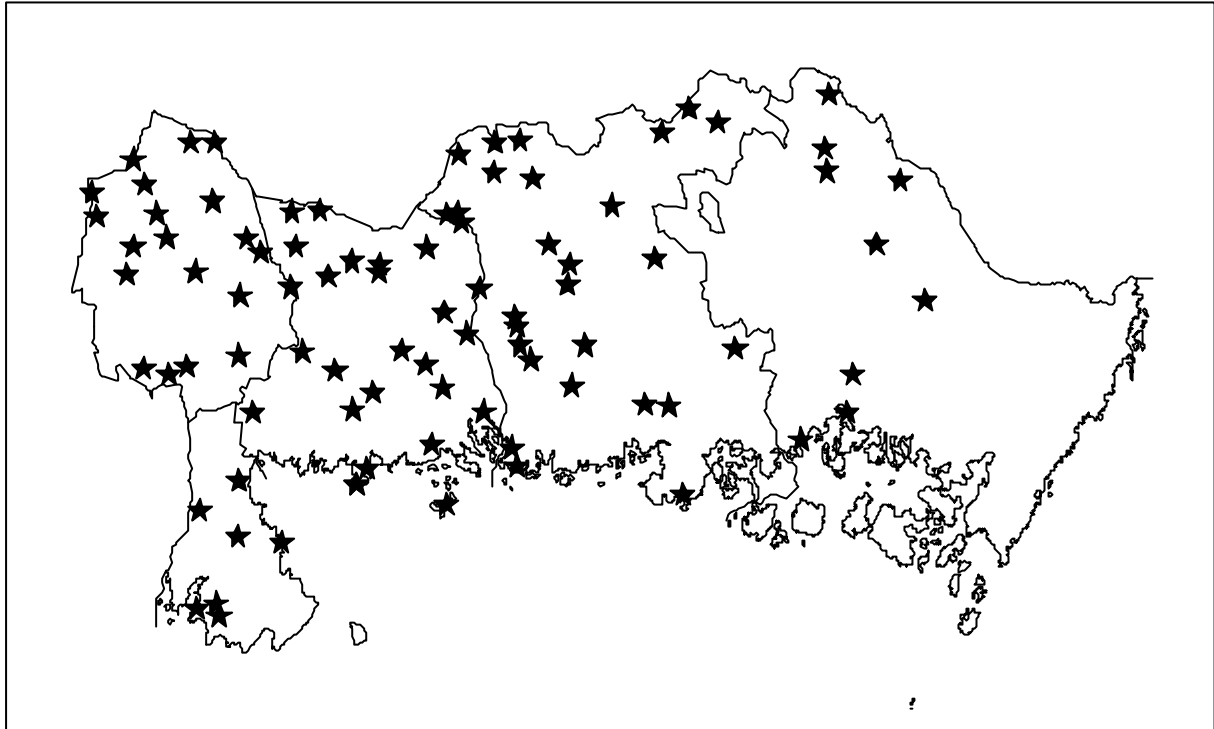
Källor: Aronsson, M. et al. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Karlsson, T. 1992. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Galium suecicum

backmåra

HOTKLASS: 4

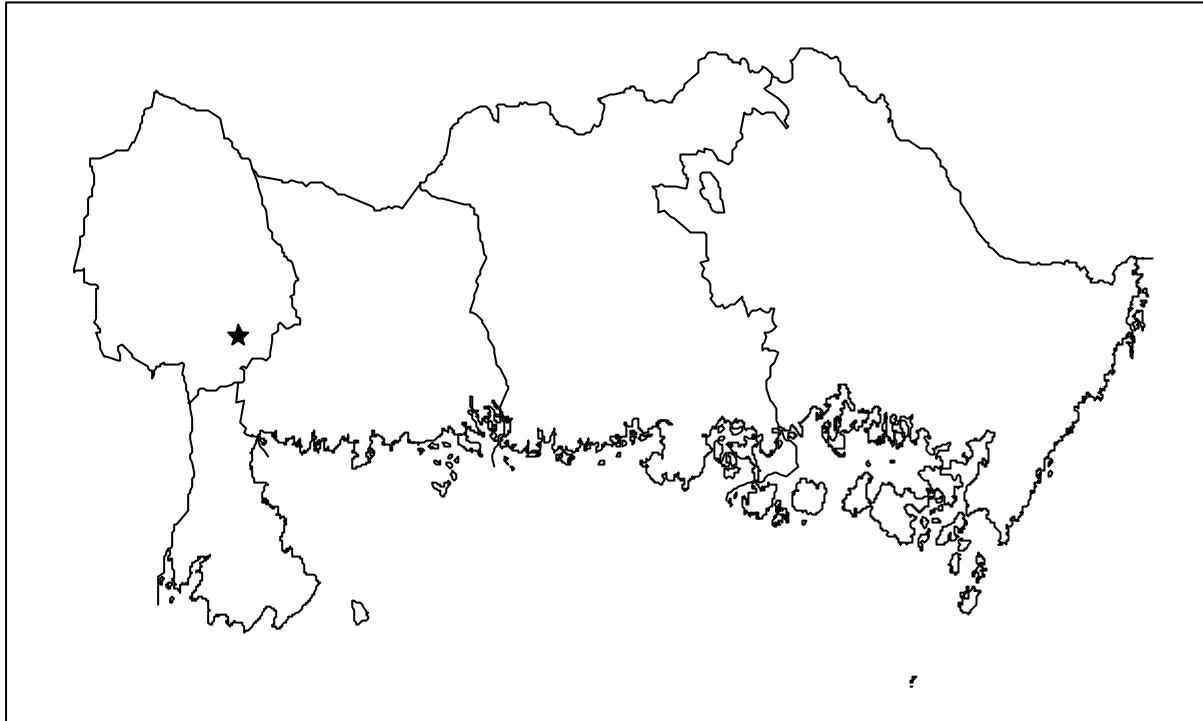
- Ekologi:** Backmåra är en mattbildande, spenslig ört som främst växer på torr, mager mark, exempelvis naturbetesmark, vägrenar, stigar och åkerholmar. Arten kan även finnas i skogsgläntor och i inte allt för tät slyvegetation. Den har inga särskilda krav på markunderlag. Backmåran sprids med frö men även genom vegetativ mattbildning. Arten anses ha kommit till landet strax efter istiden och hållit sig kvar i öppna områden. Arten har en avvikande form i Västergötland.
- Utbredning:** Backmåran har en utbredning som nästan helt är begränsad till Sverige, en utpost finns dock i Brandenburg, Tyskland. Dess utbredning i landet är inskränkt till nordöstligaste Skåne, västra Blekinge där 88 lokaler finns rapporterade, och södra Smålands inland upp till Växjö/Kosta.
- Hot:** Backmåran som är småvuxen och konkurrenssvag missgynnas av gödning, skogsplantering och igenväxning. Den tycks dock kunna upprätthålla livskraftiga bestånd i restbiotoper på vägrenar och stigar. Förekomster i vägrenar gynnas sannolikt av slåtter i mitten av juli.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995. Karlsson, T. 1992. Faktablad. ArtDatabanken. Blekinge Flora

Gentianella campestris ssp baltica

kustgentiana

HOTKLASS: 4

Ekologi: Kustgentiana är en ettårig, helt kal ört som dör efter blomning. Den står mycket nära fältgentianan och det är möjligt att gränsen mellan dessa är flytande. Kustgentianan förekommer enbart i ogödslade betesmarker. Dess fröbank är troligen kortlivad och groddplantorna är mycket känsliga för tjock förna. De vuxna individerna missgynnas av hög vegetation och de har en liten tolerans mot skada genom bete eller slåtter, och den gynnas därför av sparsmakande djur som häst och får som undviker den beska plantan.

Utbredning: Kustgentiana förekommer idag i Skåne, Blekinge, Halland och Bohuslän. I Blekinge finns en lokal rapporterad (1983). Den förekommer bara i Europa och är här begränsad till de väst- och nordliga delarna. Dess spridning sträcker sig från Storbritannien och österut till Polen. I övriga Norden förekommer den i Danmark samt på enstaka lokaler i Norge och på Åland.

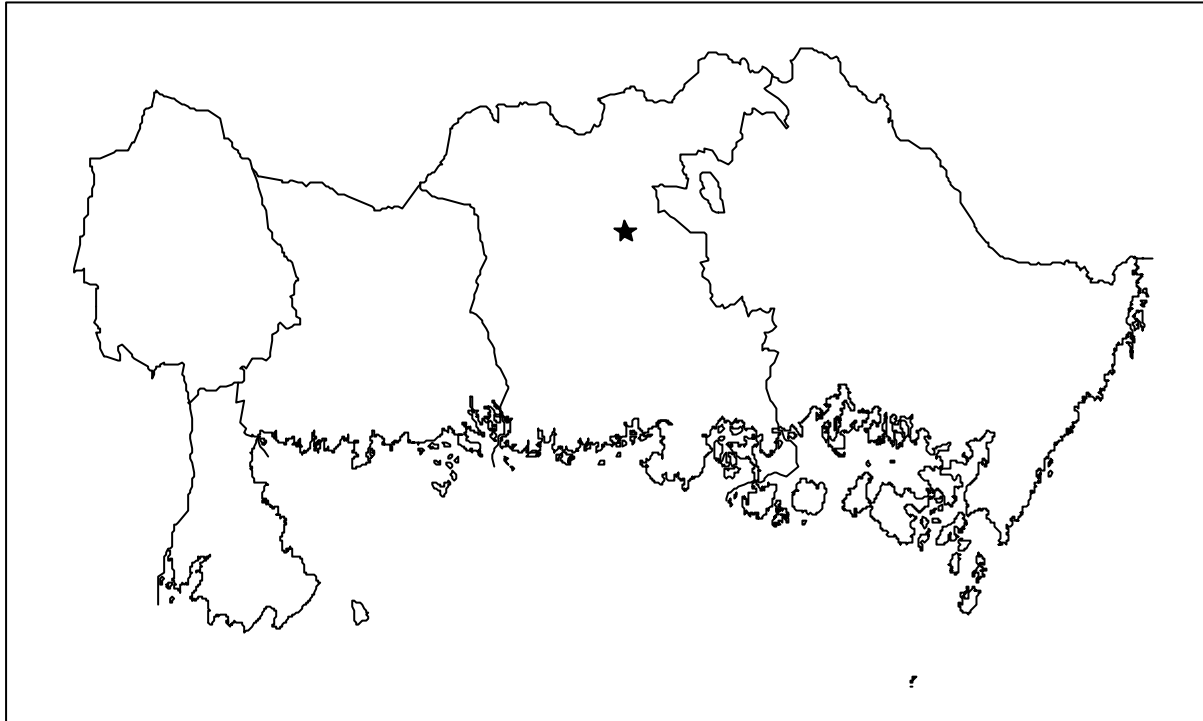
Hot: Artens tillbakagång beror främst på moderniseringen inom jordbruket och upphörande bete på ogödslade gräsmarker. Populationerna kan lätt slås ut vid gödsling, igenväxning eller för hårt bete.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995. Jonsell, B et al. 1992. Reviderad av Lennartsson, T. 1998. Faktablad. ArtDatabanken. Blekinge Flora

Geum hispidum

sträv nejlikrot

HOTKLASS: 4

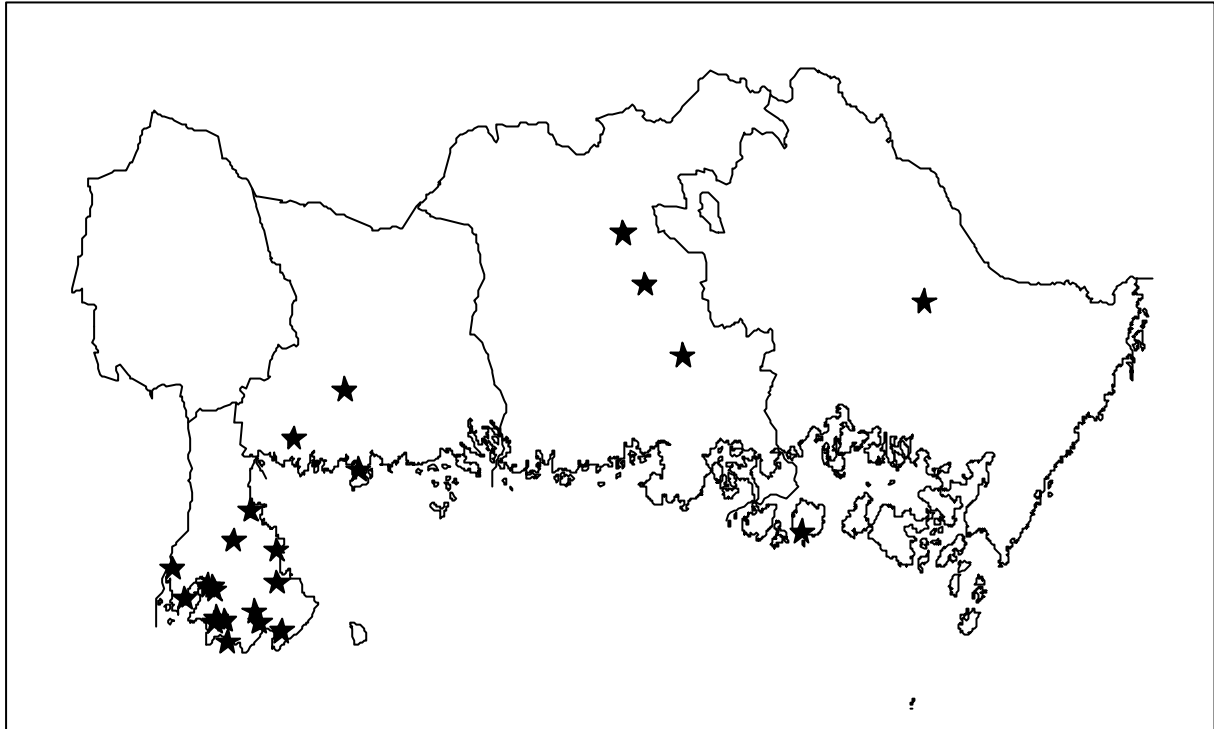
- Ekologi:** Sträv nejlikrot är en ört med gula blommor och sträva blad. Den växer ofta i kanten av ängs- och betesmark, vid diken, stenar och buskar samt i vägrenar. Den stora andel lokaler i vägrenar kan antas bero på att arten ofta eftersöks här. Arten kan finnas kvar på en lokal länge om biotopen ej förändras. Sträv nejlikrot är sannolikt mer abundant idag p.g.a. igenväxningen av odlingsmarker. Troligtvis kommer samma faktor så småningom slå tillbaka och påverka arten negativt.
- Utbredning:** Sträv nejlikrot har sin största utbredning i östra Småland (ca 280 lokaler) samt en lokal vardera i Blekinge och i Östergötland samt två lokaler i Sörmland. Arten finns bara i Sverige, Lettland och Spanien. Det är oklart hur arten kommit till Sverige.
- Hot:** Största hot mot arten är alltför hårt bete, men även upphört bete och därmed igenväxning. På sikt kan även nedläggning av jordbruksmark och skogsplanterig påverka negativt på arten.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Thor, G. 1992. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Helichrysum arenarium

hedblomster

HOTKLASS: 4

Ekologi: Hedblomster är en flerårig korgblommig ört med nästan klotrunda korgar. Arten växer i närings- och humusfattiga miljöer, främst sanddyner och sandhedar. Den förekommer även på övergivna, magra åkrar och betesmarker. Den är konkurrenskänslig och föredrar fläckar där växtligheten är sparsam eller obehövad gräshedar. Arten gynnas av ett visst markslitage och omrörning av jorden.

Utbredning: Hedblomster förekommer främst utmed kusten från Halland till Småland, samt Öland och Gotland. I Blekinge är arten rapporterad från 24 lokaler, varav 19 är rapporterade på 80-talet och övriga under tidigt 90-tal. I Norden förekommer arten endast i Danmark där den är sällsynt. Dess totala utbredning är kontinental och omfattar centrala och östra Europa samt Asien.

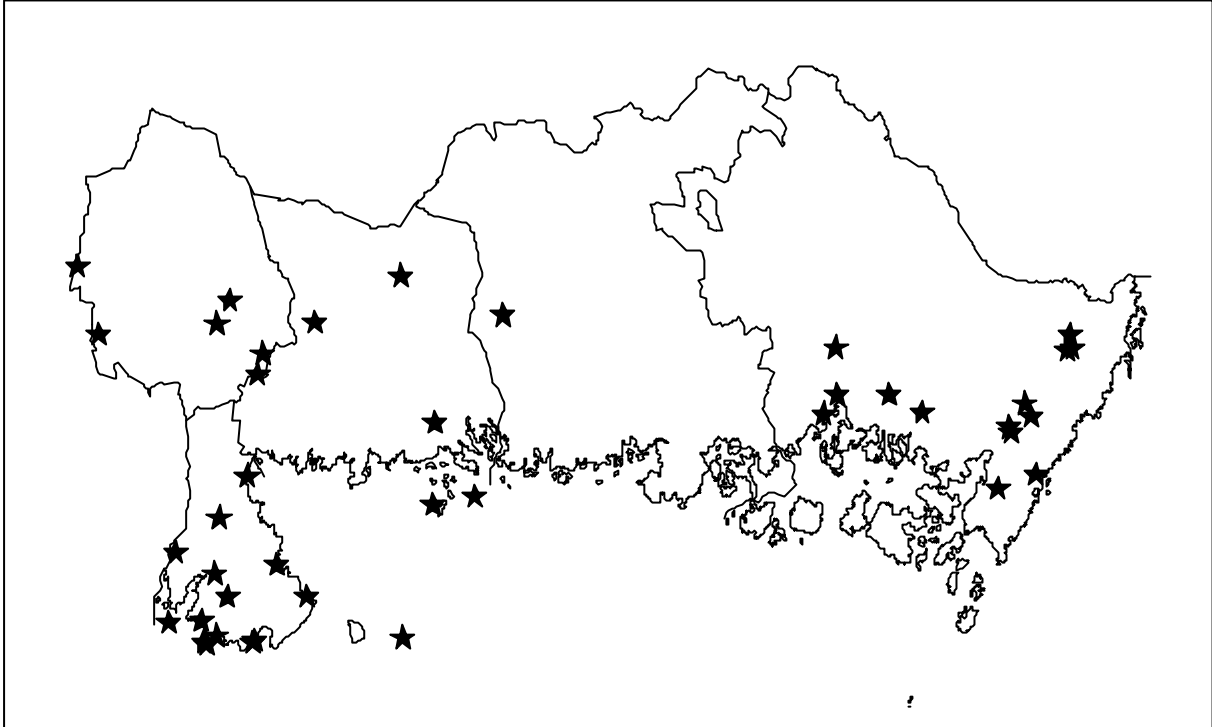
Hot: Arten hotas av igenväxning, uppodling och skogsplantering. Om betetrycket är för svagt kan ljung eller gräs ta överhand och hedblomstern kan trängas ut. Lokalt har eternellplockning varit ett problem.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995. Thor, G. 1992. Faktablad. ArtDatabanken. Blekinge Flora

Leonurus cardiaca

hjärtstilla

HOTKLASS: 4

Ekologi: Hjärtstilla är en flerårig ört med rosa blommor i täta kransar i bladvecken. Arten växer på kulturlandskap som i hönsgräsmarker, vid ladugårdar och uthus men även vid kyrkor och klosterruiner. Arten föredrar näringsrik jord. Den sprider sig med delfrukter som skakas ned av vinden eller fastnar på djur eller människor. Groddplantorna behöver mer eller mindre öppna platser för att kunna utvecklas. Hjärtstilla odlades i klosterträdgårdar under medeltiden som medicinalväxt. Den spreds sedan ut i landet via odling på gårdar.

Utbredning: Hjärtstilla är känd från samtliga landskap i Götaland och Svealand samt tillfälligt i delar av Norrland. Arten har sin ursprungliga utbredning i Asien och är sedan spridd som medicinalväxt i Europa och Nordamerika. Den är på tillbakagång i Sverige men har minskat ännu mer längre söder ut.

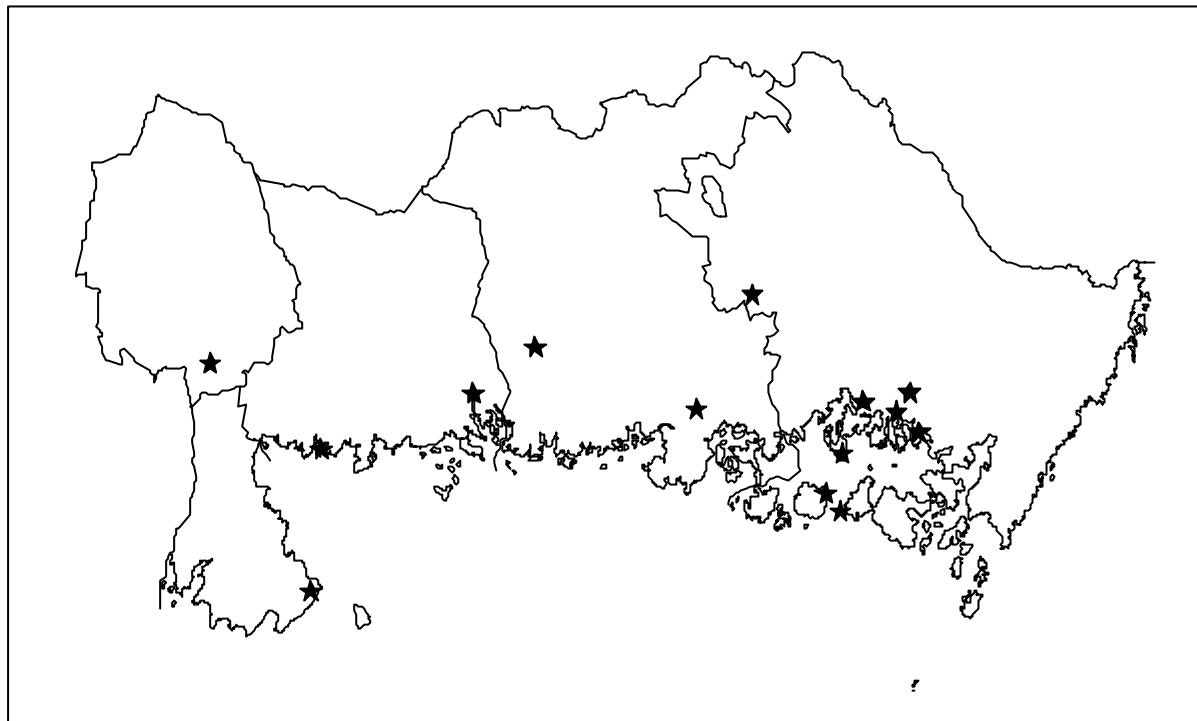
Hot: Arten är dåligt anpassad till vårt klimat och den är känslig för konkurrens. Den verkar kräva den skötsel den fick som odlad. Även städning av gårdsmiljöer kan utgöra ett hot för arten.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995. Wigren-Svensson, M & Svensson, R. 1992. Faktablad. ArtDatabanken. Blekinge Flora

Lepidium campestre

fältkrassing

HOTKLASS: 4

Ekologi: Fältkrassing är en ett- eller tvåårig gråluden ört som växer på grusig till sandig, öppen kulturmark. Vanligen påträffas den i åkerkanter, hamnar, i vägskärningar, på banvallar och strandvallar. Den är konkurrenskänslig och växer aldrig i sluten vegetation. Många av artens ståndorter är instabila och den måste förlita sig till spridning och nyetablering. Arten sprider sig uteslutande med frö.

Utbredning: Fältkrassing förekommer i de sydligare odlingsbygderna och den finns norrut upp till Gästrikland. Längre norrut förekommer den tillfälligt. Arten har gått tillbaka i hela landet. I Blekinge finns arten rapporterad från 15 lokaler varav en tredjedel är från 90-talet. I Danmark förekommer arten sällsynt och tillfälliga lokaler finns i Norge och Finland. Arten är ursprunglig på kontinenten.

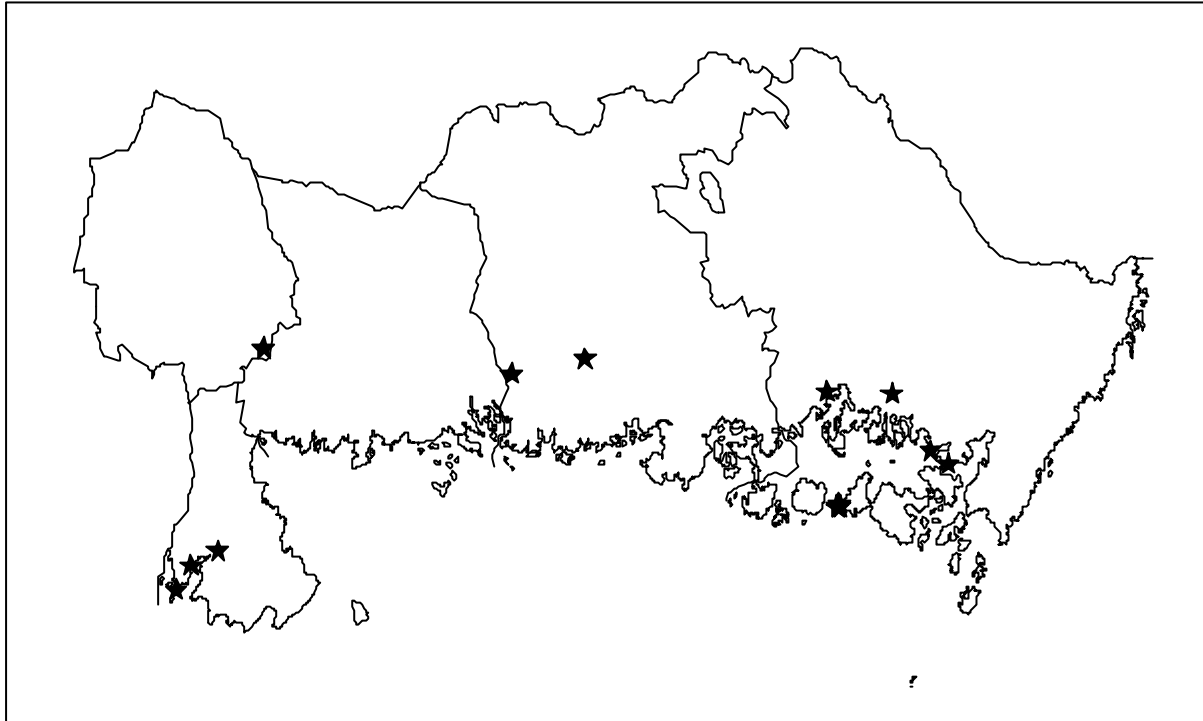
Hot: Arten hotas främst av igenväxning, ogräsbekämpning och av minskad tillgång till biotoper såsom exempelvis områden mellan vägar och åkrar.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Jonsell, B. 1992. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Lithospermum arvense ssp arvense

sminkrot

HOTKLASS: 4

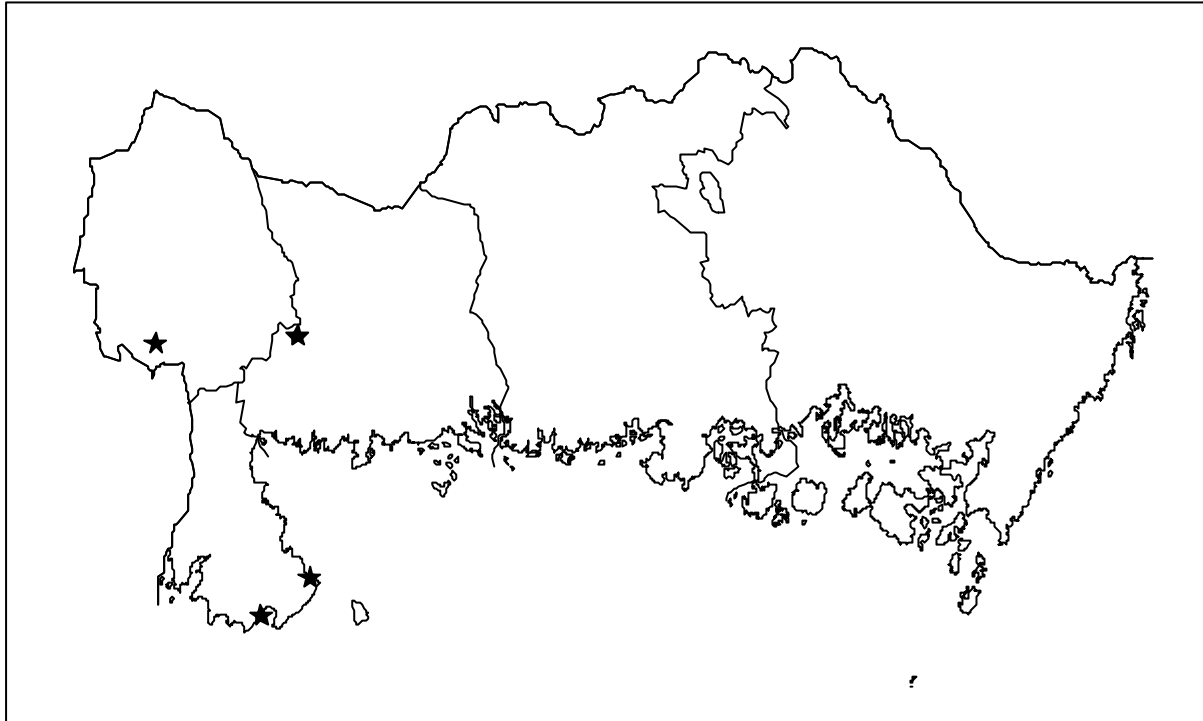
- Ekologi:** Sminkrot är en ettårig, strävbladig växt som kan bli upp till en meter hög men är vanligtvis lägre. Den är främst ett åkergräs men kan även förekomma på vägkanter, sandtag och andra kulturmarker. Arten har haft stort anseende som medicinalväxt och dess starkt rödfärgade rot har använts som smink och till färgning.
- Utbredning:** Sminkrot har förekommit som ett allmänt ogräs norrut till Västerbotten. Idag är den koncentrerad till södra och östra delar av landet och den har haft en måttlig tillbakagång. Arten förekommer i våra nordiska grannländer och den har en utbredning i hela Europa, delar av Asien och Nordafrika. Till Sverige kom den troligen som ogräs under järnåldern.
- Hot:** Arten är konkurrenskänslig och dess storlek reduceras i normaltät säd och om åkern besprutas med ogräsmedel blir örten endast decimeterhög och ofta uteblir frösättningen. Sätts åkern i träda konkurreras arten snabbt ut. För att gynna arten bör åkrarnas ytterkanter ej besprutas.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Wigren-Svensson, M & Svensson, R. 1992. Faktablad. ArtDatabanken
Blekinge Flora

Lunaria rediviva

månviol

HOTKLASS: 4

Ekologi: Månviol är en flerårig, 70-100 cm hög ört, med ljus violetta blommor och stora, platta frukter. Arten föredrar näringsrika, fuktiga ängslövskogar, företrädesvis bok- och almskog men även bland ask lind och lönn. Den finns på de finaste brunjordarna, i grundvattenpåverkade områden, ofta med gleybildningar, och alltid i kalkmark. Ofta hittar man månviolen på nordsluttningar där markfuktigheten är relativt hög.

Utbredning: Månviol finns ursprungligt vildväxande i Skåne samt södra Halland. I Blekinge finns arten förvildad i exempelvis vägrenar och på ruderalmarker nära bebyggelse. Förvildade förekomster finns även i t.ex. Väster- och Östergötland. Månviol förekommer sällsynt som vildväxande i Danmark. Den finns i stora delar av Europa och angränsande västra Ryssland.

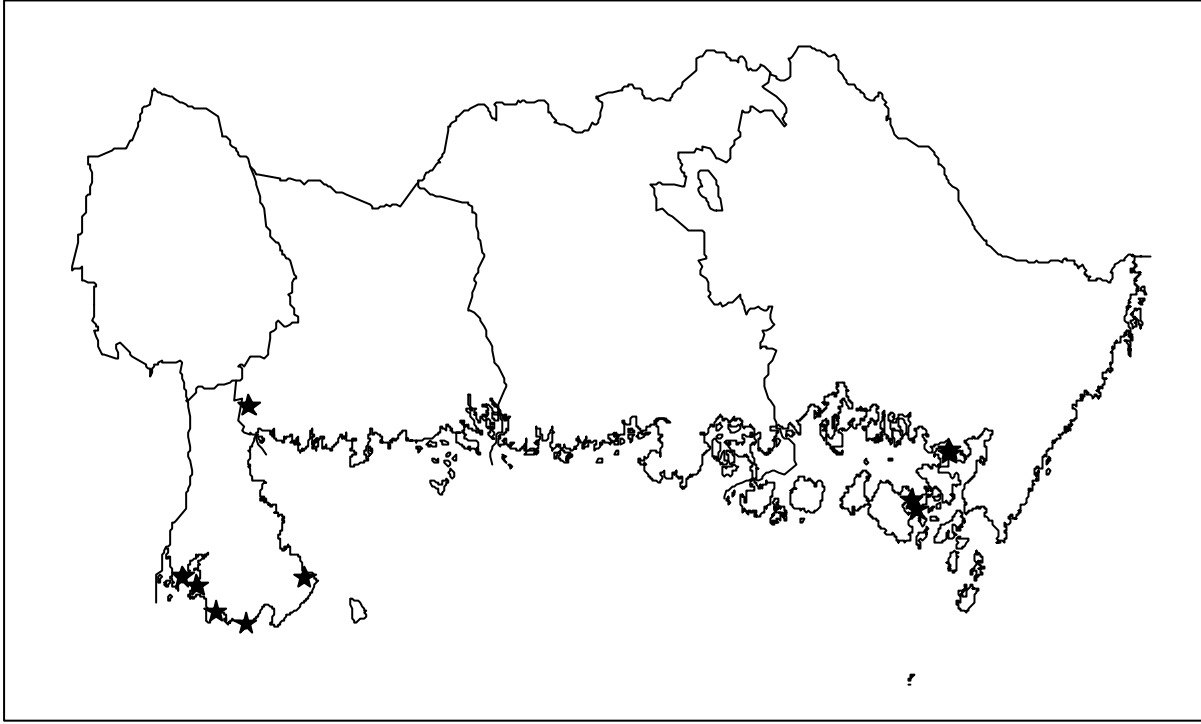
Hot: Hot mot arten är exempelvis dikning och kalavverkning samt plantering av barrskog. Artens hotsituation i ett längre perspektiv är idag inte helt klarlagt.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995. Mattiasson, G. 1984. Reviderad av Brunet, J. 1996. Faktablad. ArtDatabanken Blekinge Flora

Melampyrum arvense

pukvete

HOTKLASS: 4

Ekologi: Pukvete är en ettårig halvparasitisk ört som växer på torr, näringsrik, kalkrik, lucker grus- och sandjord. Idag återfinns arten i vägrenar, soliga torrängar och åkerkanter, Fram till 1800-talets mitt var den ett vanligt åkerogräs. Namnet härstammar från den gotländska benämningen av Djävulen, ”Puken”, och växten fick detta namn p.g.a. den skada den gjorde i säden. Växtens frön innehåller ett gift som om det hamnar i bröd gör det beskt, violetterfärgat och kan orsaka diarré, yrsel och huvudvärk.

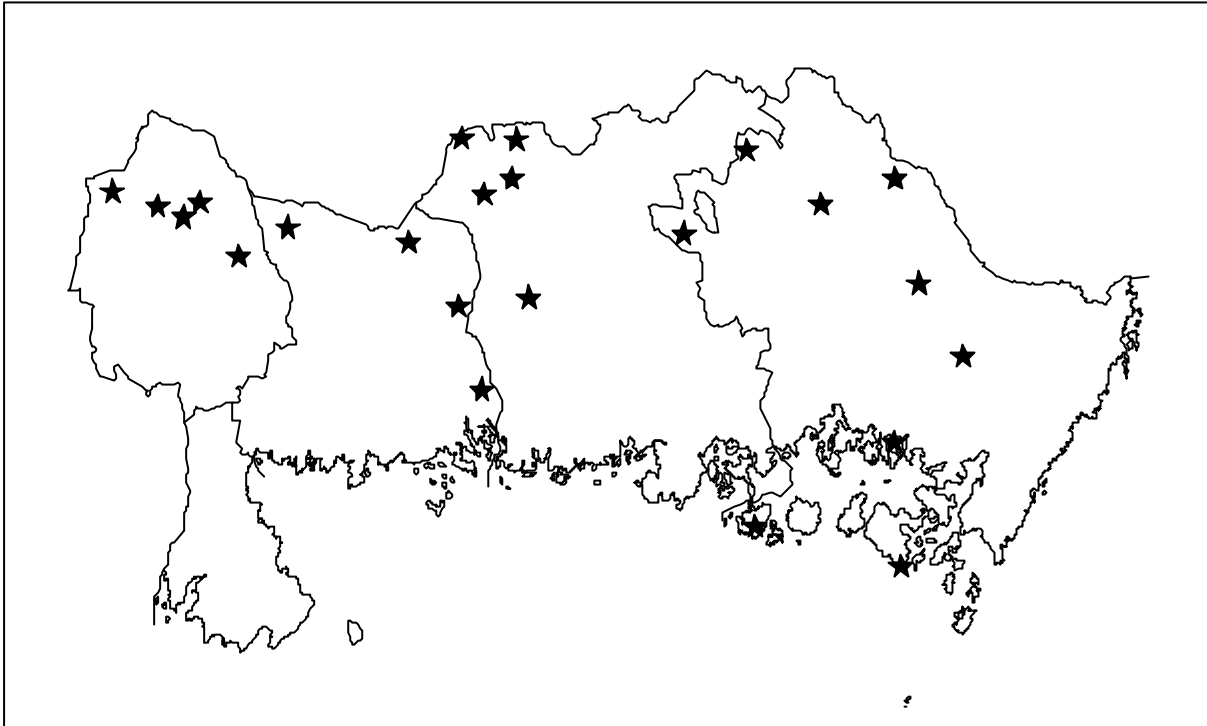
Utbredning: Pukvete förekommer i landets södra och mellersta delar. Arten har gått tillbaka på fastlandet men minskningen är inte lika tydlig på Öland och Gotland. Troligen skedde minskningen i landet fram till sekelskiftet och utbredningen har sedan dess varit stabil. I Blekinge finns den rapporterad från 14 lokaler. Under 1998 återfanns arten på fem av sex besökta lokaler. Pukvete finns i Danmark och på enstaka lokaler i Finland. Den är ursprunglig i Central- och Östeuropa samt angränsande Asien.

Hot: Arten är rel. konkurrenssvag och hotas av igenväxning och ökad slutenhet.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Thor, G. 1992. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Neslia paniculata korndådra

HOTKLASS: 4

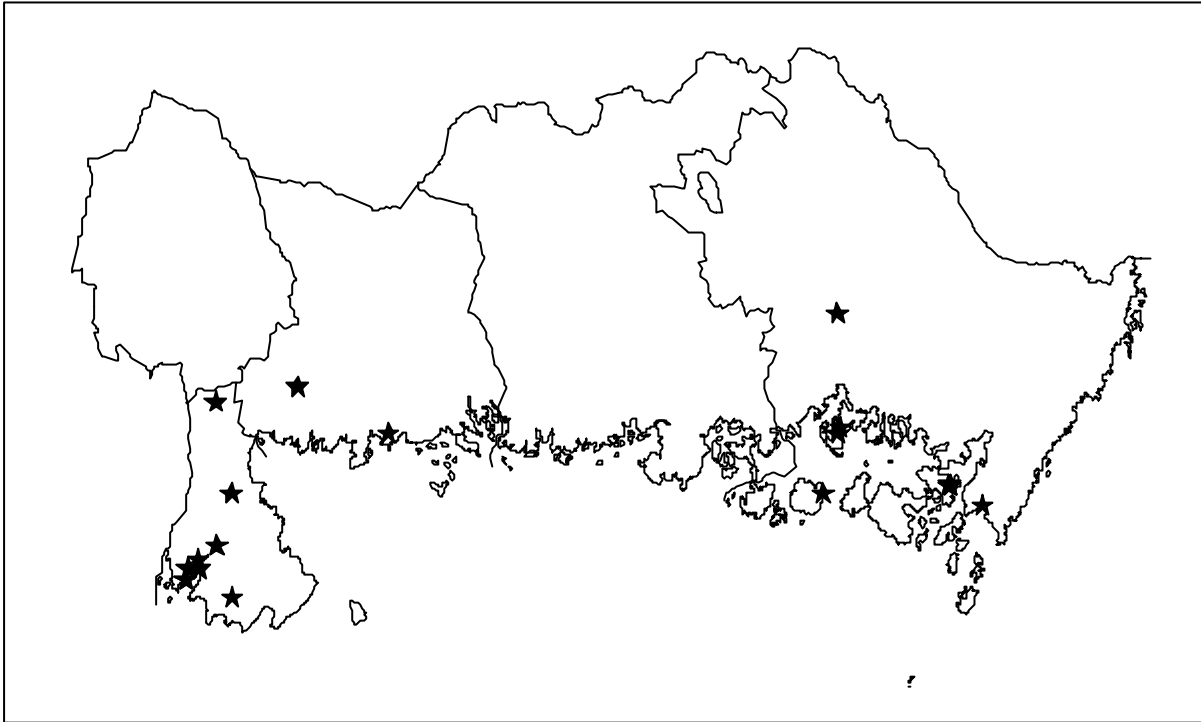
- Ekologi:** Korndådra är en ettårig, upp till halvmeterhög, korsblommig ört som främst växer i leriga och kalkrika jordar. Den hittas ofta i trädgårdsland och på åkermark. Den har troligen förekommit som förorening i stråsädsutsäde. Korndådrans frön kan överleva minst 10 år i jorden. Arten är relativt konkurrenskänslig.
- Utbredning:** Korndådra är känd från Götaland och Svealand och har spridda förekomster upp till norra Norrland. Idag är den relativt vanlig i de sydöstra delarna av landet. I Blekinge är arten rapporterad från 22 lokaler. Arten finns tillfälligt i våra nordiska grannländer. Den härstammar från Centraleuropa och Västasien och är spridd som ogräs till Nordafrika och Amerika.
- Hot:** Arten är tämligen konkurrenskänslig och hotas av gödning samt är känslig för ogräsbekämpning. På dess åkerlokaler bör ytterkanterna på åkern sparas från gödsling och ogräsmedel.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995. Svensson, R & Wigren-Svensson, M. 1992. Faktablad. ArtDatabanken. Blekinge Flora

Onopordum acanthium

ulltistel

HOTKLASS: 4

Ekologi: Ulltistel är en tvåårig, praktfull, upp till 2 meter hög, taggig tistel. Den växer på stränder, i hamnar, grustag, på ruderatmark och vägrenar, kring gårdar mm. Den föredrar torr, kalk- och näringsrik jord och växer i öppna lägen. Arten är relativt obeständig och uppträder inte sällan bara ett år på en lokal.

Utbredning: Ulltistel är känd från Skåne till Norrbotten. Den har inom de flesta områden dock aldrig varit bofast. Mest beständig är den i sydvästra Skåne och på Öland och Gotland. Arten är spridd och i stor utsträckning bofast i Danmark, den förekommer tillfälligt i Norge och Finland. Dess världsutbredning omfattar hela Europa och västra Asien. Den är införd till bl.a. Amerika och Australien.

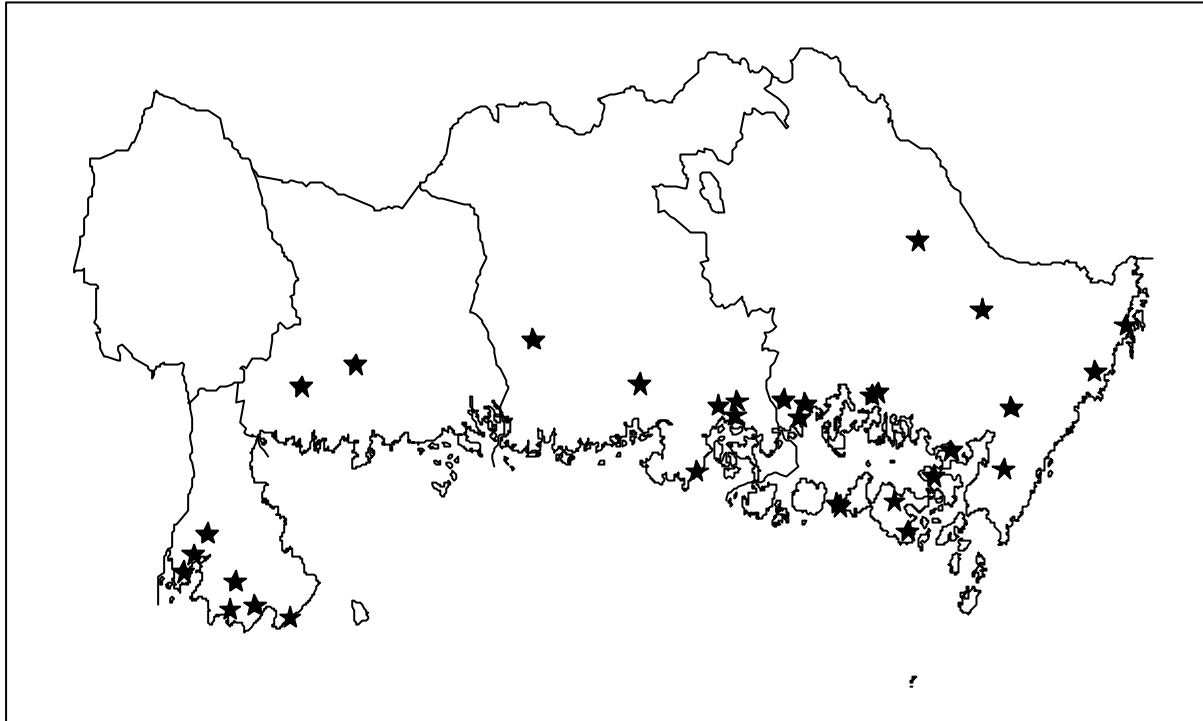
Hot: Ulltistel är mycket konkurrenskänslig och försvinner vid igenväxning.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Thor, G. 1992. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Papaver argemone

spikvallmo

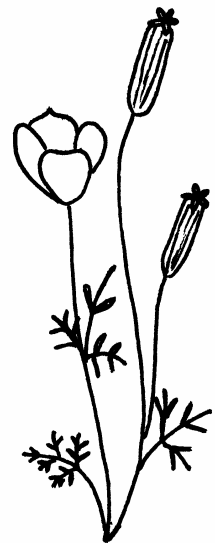
HOTKLASS: 4

Ekologi: Spikvallmo är en ettårig, ofta liten och spenslig, vallmo som bara växer på kulturmark, t.ex. åkrar, banvallar och grustag. Den prefererar öppen, varm och lätt jord men är inte kalkkrävande. Som åkerogräs brukar den förekomma i den brukade kanten utanför höstrågen.

Utbredning: Spikvallmo har främst en sydlig utbredning men är känd upp till Ångermanland. Den var fram till mitten av 1900-talet allmän på Öland och Gotland samt tämligen allmän i Skåne, Östergötland och Mälardalsregionen. Den har idag gått tillbaka. I Danmark är den fortfarande allmän, i Norge och Finland finns tillfälliga förekomster. Arten är ursprungligen sydeuropeisk.

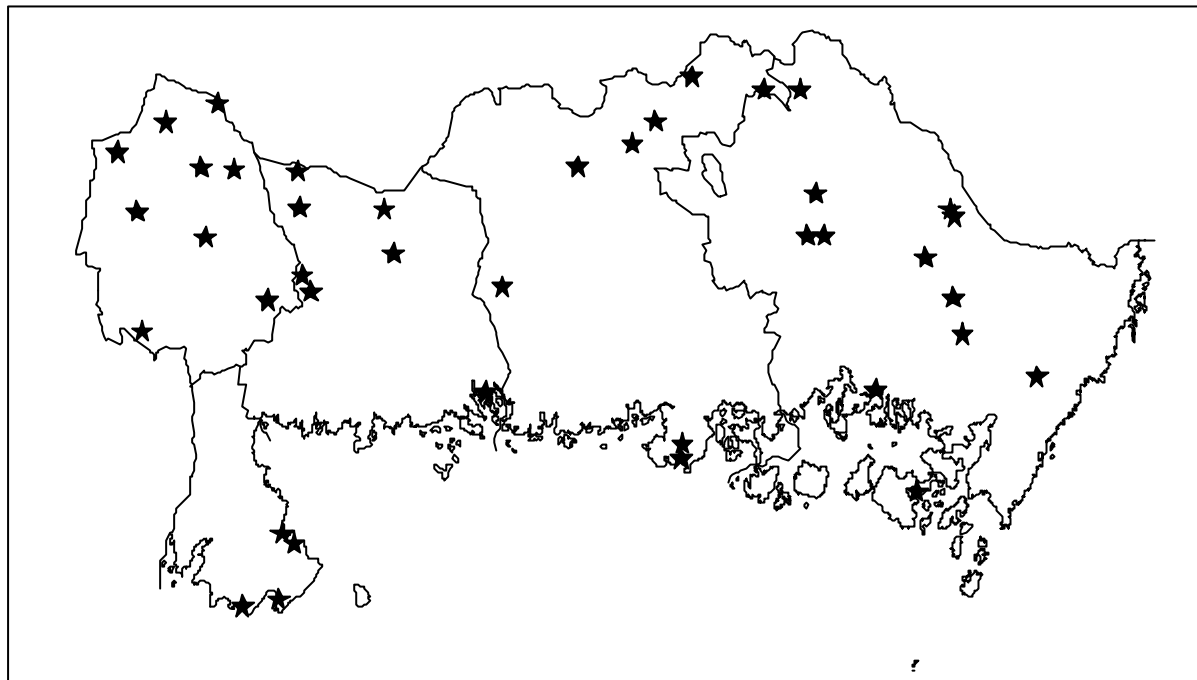
Hot: Arten är mycket konkurrenskänslig och slås också ut av ogräsmedel. Den har svårt att övervintra i vårt land. I dagens täta och ogräsbekämpade sädesbestånd finns inga livsförutsättningar för spikvallmon.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995. Wigren-Svensson, M & Svensson, R. 1992. Faktablad. ArtDatabanken. Blekinge Flora

Pedicularis sylvatica granspira

HOTKLASS: 4

Ekologi: Granspira är en två- till flerårig halvparasitisk ört med ljusröda blommor. Arten blommor i juni-juli och dess frön sprids med hjälp av myror. Den växer främst på växelfuktig till blöt, hävdad gräsmark med hedartad vegetation men den kan även förekomma på skogs- och markvägar med kortvuxen vegetation eller på sjöstränder. Granspiran är typisk för urbergsregionen med kvävefattig mark och sur markreaktion. Arten gynnas av bete och slåtter och är brandgynnad.

Utbredning: Granspira förekommer främst i sydvästra Sverige men finns norrut till Dalarna. Den har minskat kraftigt under 1900-talet som en följd av upphörd hävd. I Blekinge är granspira rapporterad från 40 lokaler. 1998 uppsöktes 6 lokaler och arten återfanns bara på en. Granspira är allmän på Jylland och tämligen allmän längs delar av Norges kust. Dess totalutbredning är atlantisk till subatlantisk med tyngdpunkt på de Brittiska öarna.

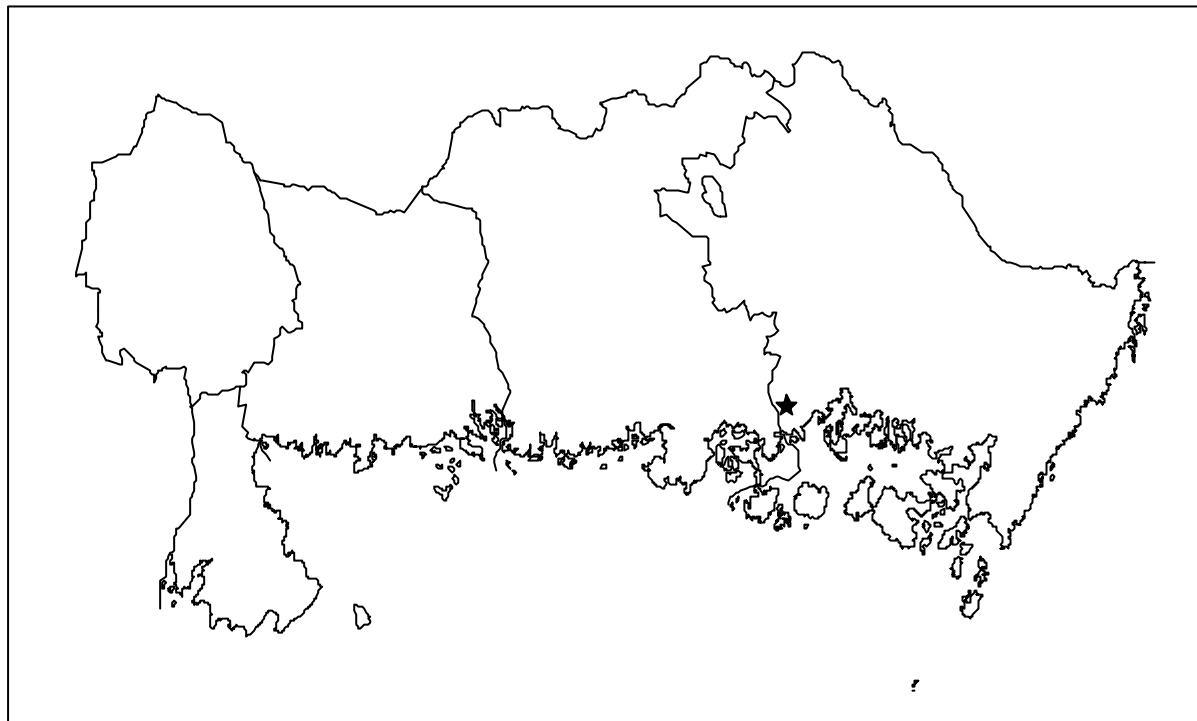
Hot: Hot mot arten är igenväxning som följd av upphörd hävd av de magra traditionella fodermarkerna, skogsplantering och gödsling av naturbetesmarker.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Johansson, O. 1992. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Peucedanum oreoselinum

backsilja

HOTKLASS: 4

Ekologi: Backsilja är en flerårig, 48 dm hög ört, som ofta växer i ängsbackar och på stäppartad torräng i kalkrika trakter. Dess lokaler är huvudsakligen kreatursbetade och de växer gärna i sydsluttningar med mer finmaterial. Arten förekommer även ofta i skogsbyn i lätt betade områden. Backsilja är en utpräglad ljusväxt med liten konkurrenskraft.

Utbredning: Backsilja förekommer i östra och sydöstra Skåne, södra Öland och på en lokal i Blekinge. Lokalen i Blekinge utgörs av en sandig vägren där arten är funnen och rapporterad 1988 och 1993. I övriga Norden förekommer backsilja enbart på Bornholm idag. Backsilja förekommer endast i Europa, främst de centrala, östra och västra delarna.

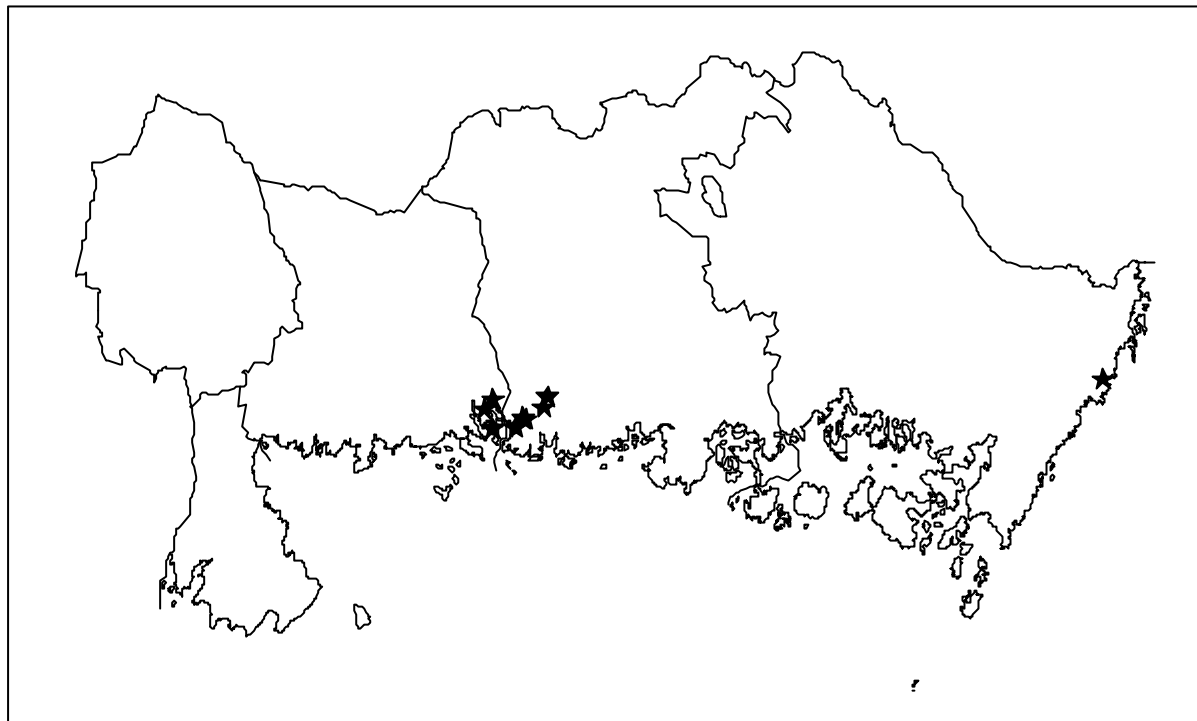
Hot: Hot mot den konkurrenssvaga och ljuskrävande arten är främst upphörande bete, gödsling av de magra betesmarkerna och skogsplantering. Arten gynnas till en början vid igenväxning men går tillbaka vid kraftig igenväxning. Ett allt för hårt bete missgynnar arten.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Thor, G. 1992. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Ranunculus sardous

sydsmörblomma

HOTKLASS: 4

Ekologi: Sydsmörblomma är en ettårig ört med stora ljusgula blommor som tidigare främst återfanns som åkerogräs på sankmarker och på strandängar. Idag är arten betydligt mer ovanlig och återfinns främst på sandiga, strandnära åkrar, betesmarker och vallar, ibland även på ruderalmark som i hamnar och vid kvarnar. Sydsmörblomman tycks gynnas under fuktiga år.

Utbredning: Idag är sydsmörblomma känd från främst Gotland men den förekommer även sällsynt i Skåne, Blekinge, på Öland och i sydöstra Småland. I Blekinge finns arten rapporterad från 9 lokaler, varav 7 är rapporterade på 90-talet. Arten förekommer här främst i betesmarker och åkrar. Arten är ovanlig i Danmark och tillfällig i Norge och Finland. Den är ursprunglig i Central- och Sydeuropa samt Nordafrika. Den är införd med odling till bl.a. Skandinavien.

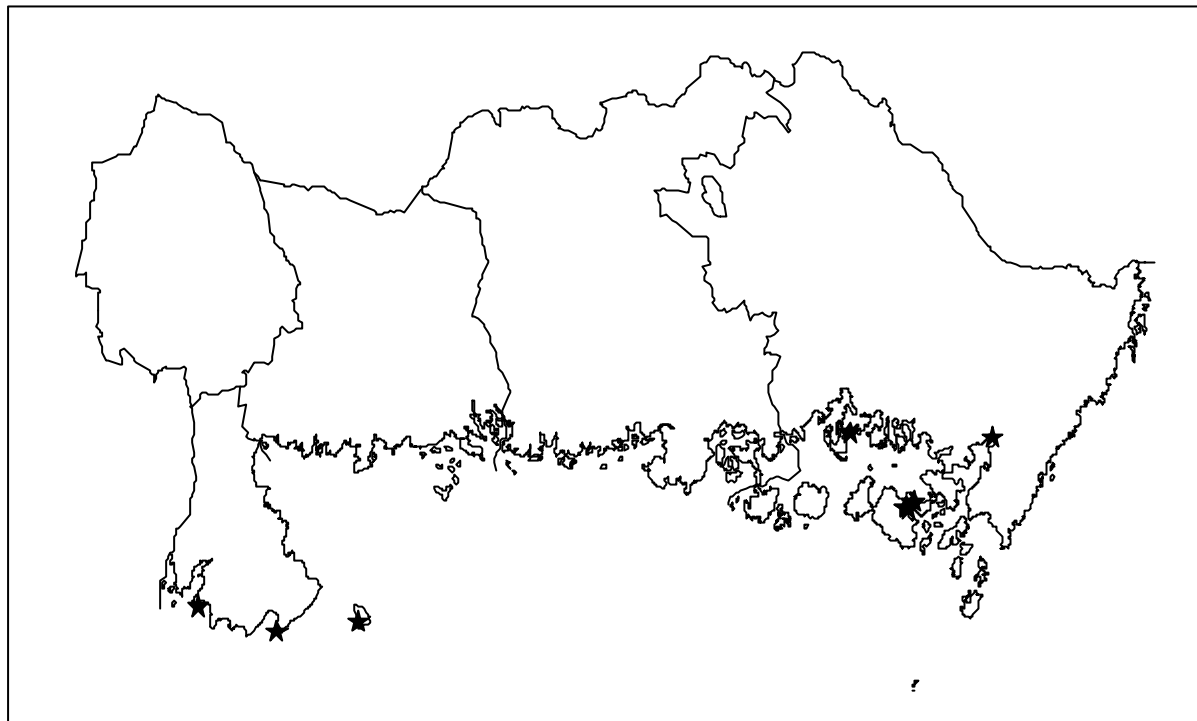
Hot: Arten är känslig för konkurrens och ogräsmedel. Den hotas därför av de moderna jordbruksmetoderna samt att sandiga åkrar där arten trivs tas ur bruk och blir vall eller betesmark.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995. Wigren-Svensson, M & Svensson, R. 1992. Faktablad. ArtDatabanken. Blekinge Flora

Rosa obtusifolia

flikros

HOTKLASS: 4

Ekologi: Flikros är en upp till 2.5 meter hög buske med vita eller mycket ljus rosa blommor. Nyponen mognar sent på sommarhalvåret och sprids med fåglar. Arten saknar vegetativ förökning. Som hos andra rosor har arten speciella genetiska förhållanden. En stor del av flikrosens arvsanlag kommer från modern och därmed blir avkommans variation mindre och ett antal mer eller mindre distinkta varianter inom arten uppkommer. På kontinenten är arten starkt variabel men den förefaller enhetlig hos oss. Flikros växer i bryn längs åkerrenar samt i snår på tidigare hävdad mark, men inte i sluten skog. Den prefererar torra lokaler, men kan finnas på måttligt fuktiga. Den är inte kalkgynnad men bunden till områden med mildt klimat, här starkt kustbunden.

Utbredning: Arten har länge varit obeaktad och dess utbredning är ej helt utredd. Den förekommer idag i kusttrakterna i Skåne, Blekinge, på Öland och Gotland, och Småland. I övriga Norden är den främst känd från Bornholm. Flikrosen är en centraleuropeisk låglandsart som undviker Europas västkust.

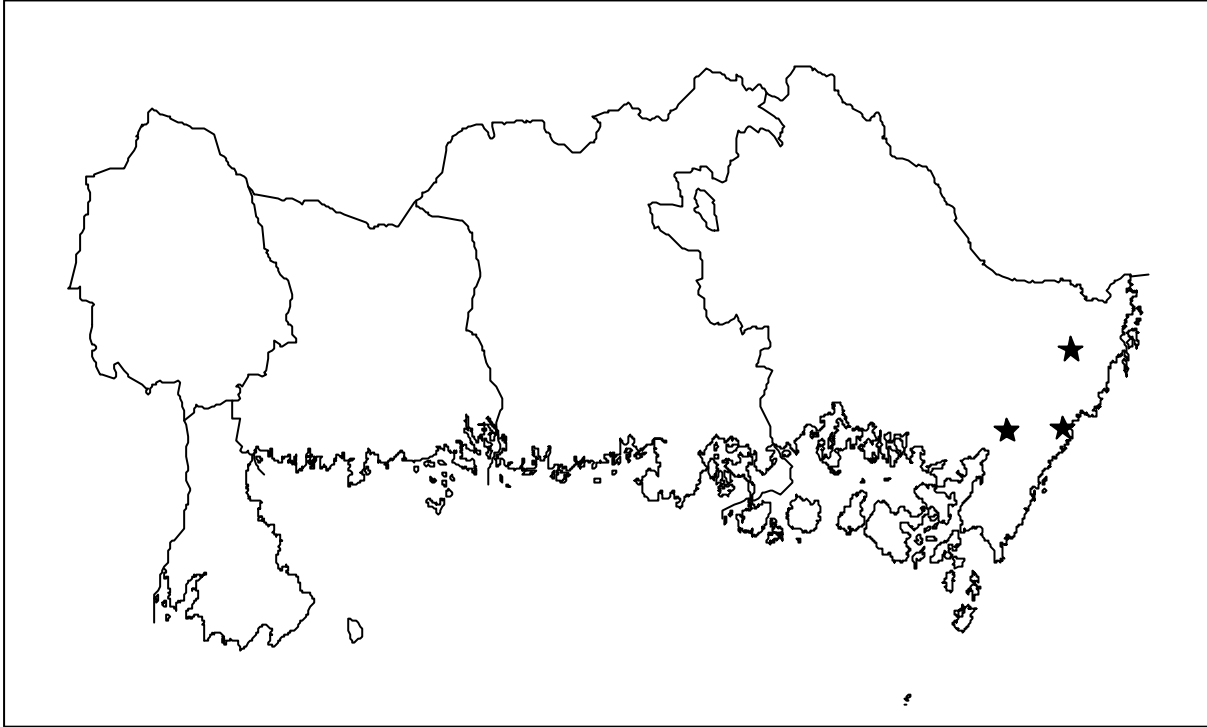
Hot: Buskröjning på betesmark, borttagning av åkerrenar och ogräsbekämpning.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Karlsson, T. 1992. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Rubus scissus

nålbjörnbär

HOTKLASS: 4

Ekologi: Nålbjörnbär är en tvåårig buske med bågböjda taggiga stammar. Årsskotten har många små, gula taggar. Arten växer i betesmarker och i bryn och diken utmed skogsvägar och järnvägar på urlakade jordar.

Utbredning: Nålbjörnbär förekommer i norra Skåne och Halland samt på ett fåtal lokaler i Blekinge, Småland och Västergötland. Den är även tillfälligt inkommen med timmer på en lokal i Värmland. I Blekinge växer den i en dikeskant, i ett grustag och vid ett bryn i de östra delarna av länet. I övriga Norden förekommer arten i Norge och Danmark. Artens huvudutbredningsområde utgörs av Centraleuropa, från de Brittiska öarna i väster till Vitryssland i Öster.

Hot: Hot mot nålbjörnbär är igenväxning och igenplantering av naturbetesmarker samt bortröjning av åkerrenar och bryn. Längs skogsbilvägar förefaller sig dock arten ha goda utsikter att överleva.

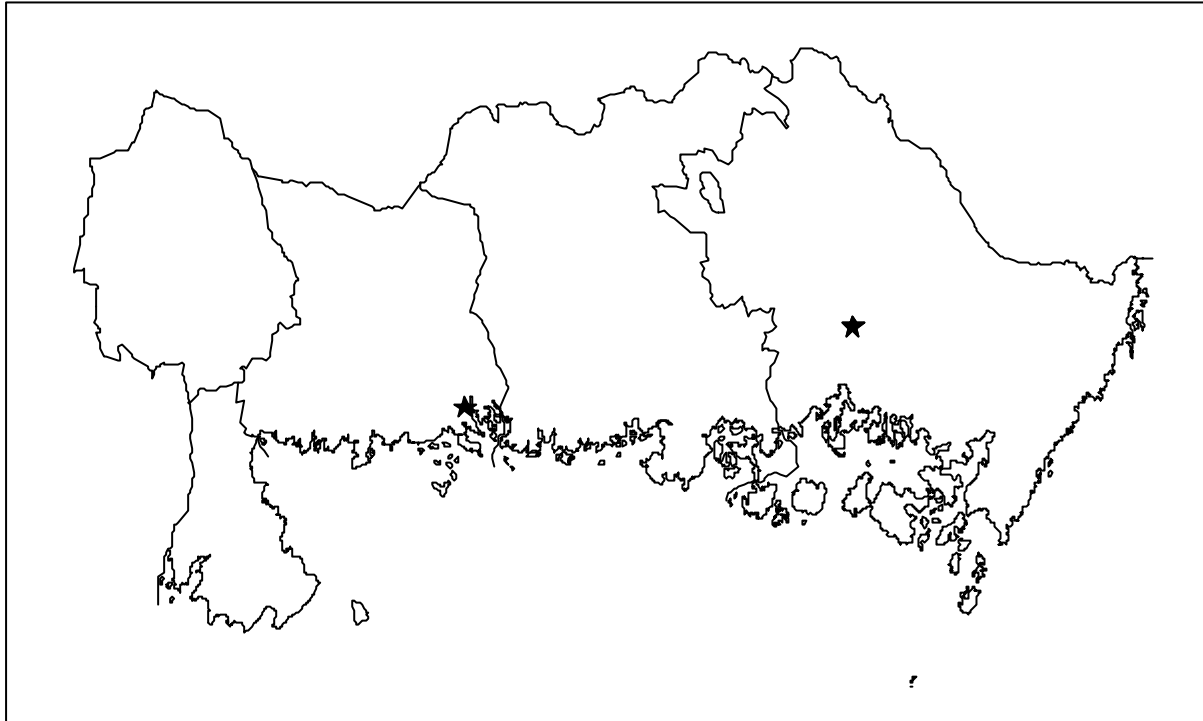

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995. Karlsson, T. & Thor, G. 1992. Rev. Ljungstrand, E. 1997. Faktablad. ArtDatabanken. Blekinge Flora

Sherardia arvensis

åkermadd

HOTKLASS: 4

Ekologi: Åkermadd är en liten, ettårig ört med ljus blåviolettera blommor. Arten växer enbart på kulturmark, främst i åker och trädgårdsland, i Sverige. Den finns främst på lätta, ofta kalkrika jordar. Näringsinnehållet spelar viss roll för plantstorleken men mindre roll för blomningen.

Utbredning: Aktuella fynd av åkermadd finns i Skåne, Blekinge (2 lokaler rapporterade 1990), på Öland och Gotland och i Halland. Den har gått tillbaka starkt som åkerogräs. Den kan dyka upp som gräsfröinkomling i nysådda gräsmattor. I delar av Danmark är den fortfarande vanlig och i Norge och Finland kan den visa sig som trädgårdsogräs. Arten är ursprunglig vid Svarta havet och Medelhavet men har spridits med odlingen till stora delar av Europa och andra tempererade områden.

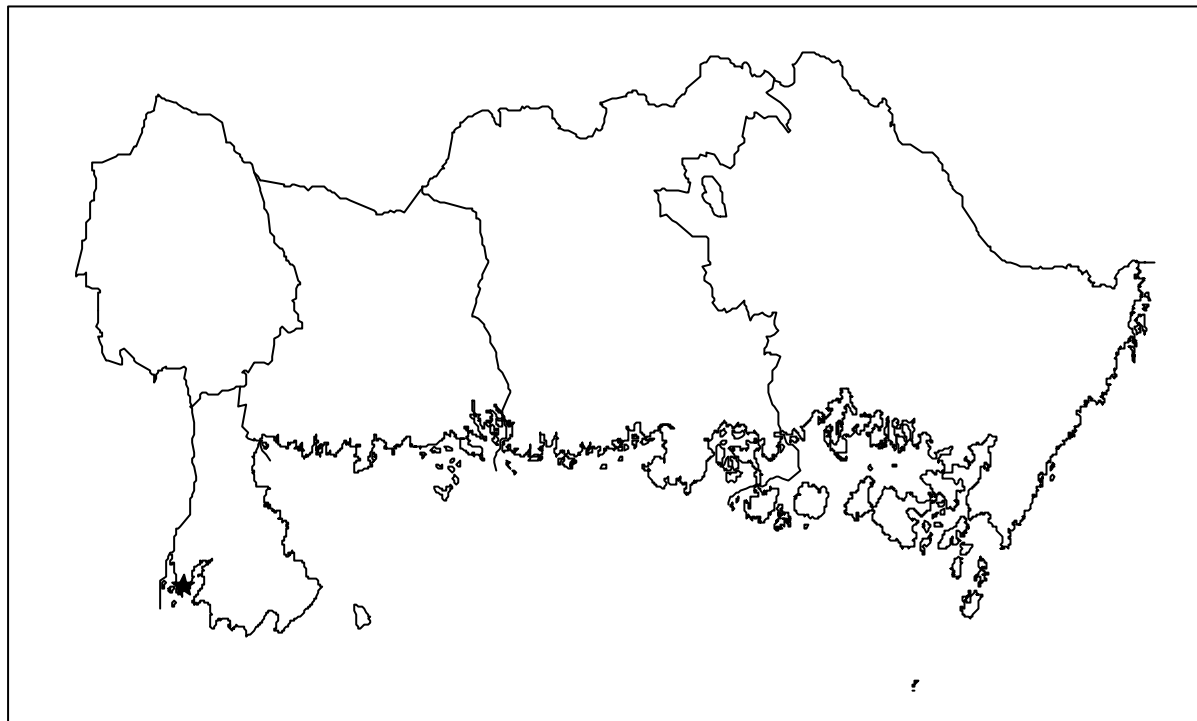
Hot: Arten är känslig för konkurrens och ogräs och därmed dåligt anpassad till det moderna jordbruket. Dess frön håller bara grobarheten över en vinter och höstgrodda plantor har svårt att överleva vinterhalvåret. Arten kommer troligen inte att kunna fortleva som åkerogräs i Sverige utan hjälp.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995. Wigren-Svensson, M & Svensson, R. 1992. Faktablad. ArtDatabanken. Blekinge Flora

Silene conica

sandglim

HOTKLASS: 4

Ekologi: Sandglim är en 1.5-3 dm hög ört med uppblåst foder. Blommorna är endast utslagna om kvällen eller vid mulet väder. Arten förekommer som ogräs i sandiga åkerträdor, sandiga vägrenar och i sand- och grustag. Den förekommer även naturaliserad i sandstäppartad torräng och sandstäpp. Antalet exemplar på en lokal kan variera markant mellan åren. Sandglim är en värmeälskande och konkurrenssvag ört.

Utbredning: Sandglim förekommer i Skåne och på Öland samt tillfälligt i bl.a. Småland, Göteborg och Stockholm. I Blekinge är arten rapporterad 1985 på en sandig, nyanlagd gräsmatta. Arten är sent inkommen i landet. Den blev funnen första gången 1894 i Skåne. I Norden förekommer sandglim sällsynt i Danmark. I övrigt återfinns arten i stora delar av Europa, i Asien och Nordafrika, den är troligen ursprunglig i det östra Medelhavsområdet.

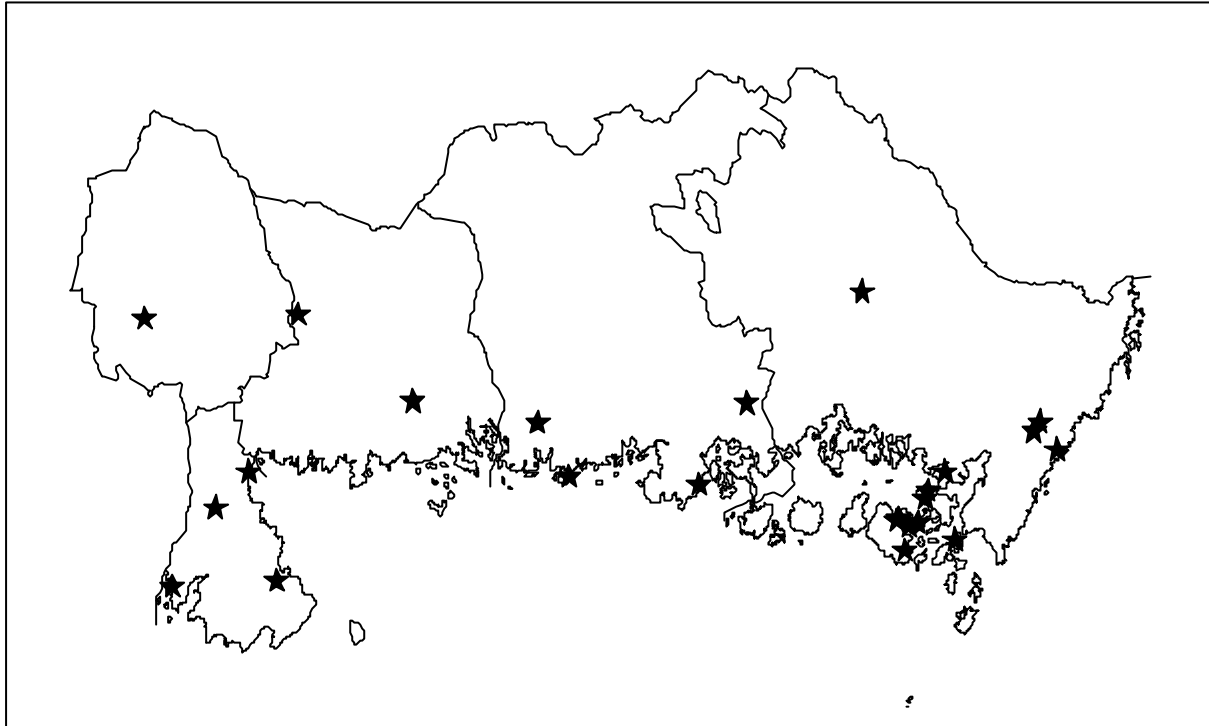
Hot: Hot mot arten är igenväxning, igenplantering och uppodling. De lokaler som utgörs av grus- eller sandtäkter kan hotas av igenfyllning.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Thor, G. 1992. Reviderad av Olsson, K-A. 1998. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Stachys arvensis

åkersyska

HOTKLASS: 4

Ekologi: Åkersyska är en nedliggande eller uppstigande kransblommig ört med blek röd, sällan vit och rödfläckig, krona. Arten förekommer främst i näringsrik, sandig mark, framför allt i åkrar med vårsådda grödor. Arten är känslig för konkurrens och ogräsmiddel och återfinns därför vanligen i åkrarnas kanter. Åkersyskan finns även på mer lerhaltiga jordar. Arten kan också finnas i trädgårdsland, på avfallsplatser och annan kulturstörd mark.

Utbredning: Åkersyska är känd från många lokaler i framför allt Skåne, Blekinge, södra Kalmar län och i ett kuststråk till Bohuslän. Arten är tillfälligt funnen norrut ut till Medelpad. Åkersyska har sina rikaste lokaler i Skåne där den i vissa delar fortfarande är relativt vanlig. Arten är allmän i vissa delar av Danmark och känd från Norge och Finland. Dess utbredningsområde omfattar Väst- och Centraleuropa, Nordafrika. Den är införd i bl.a. Amerika och Australien.

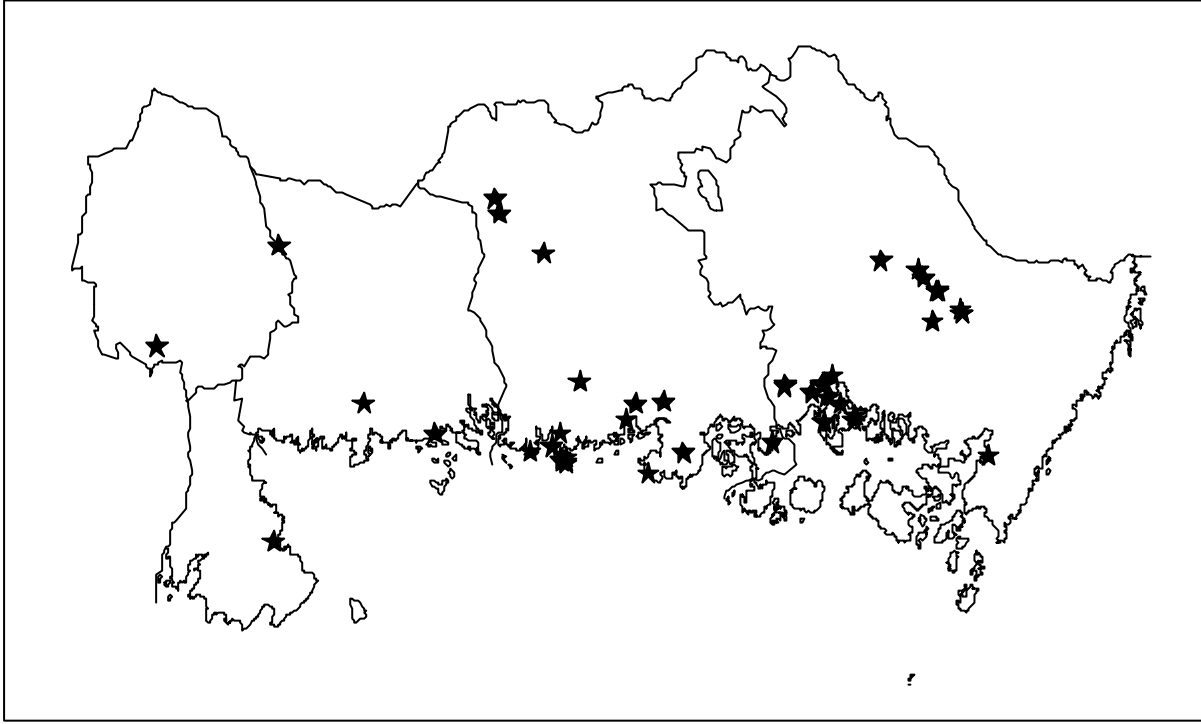
Hot: Arten hotas av det intensiva, moderna jordbruket. Den är konkurrenskänslig och hotas av gödsling, tätvuxna grödor och ogräsbekämpning. För att bibehålla arten på dess förekommande åkerlokaler bör en kantzon lämnas orörd.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995. Olsson, K-A. 1995. Faktablad. ArtDatabanken. Blekinge Flora

Taxus baccata

idegran

HOTKLASS: 4

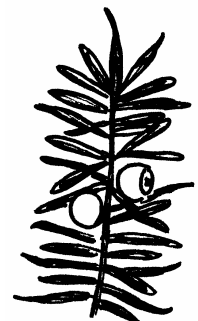
Kommentarer till kartan: Idegranen är traktvis så allmän i Ronneby att dess lokaler ej har rapporterats. Betydligt fler lokaler finns än vad denna karta visar.

Ekologi: Idegran är vanligen ett 1-3m högt barrträd med rundad, pyramidformad krona. Den kan i mer utpräglade skogsbestånd bli upp till 12m hög. Arten förekommer i skog och i kusttrakter även på klippor. I kustområdena kan arten växa i mer exponerade lägen än i inlandet där den förekommer i mullrik, relativt skuggig skogsmark. Arten är kalkgynnad. Den förekommer ofta som planterad och kvarstående.

Utbredning: Idegran är koncentrerad till kusttrakterna och förekommer i Bohuslän, Halland och på Ostkusten från Blekinge till Gästrikland och på Öland och Gotland. De största inlandsförekomsterna finns i Dalsland. I Norden förekommer den i Danmark, Norge och Finland. Dess totala utbredning omfattar Europa, Nordafrika och främre Asien.

Hot: Arten hotas av skogsbruket, nedhuggning av misstag samt rådjursbetning. Nyetableringen är i det närmaste obefintlig p.g.a. rådjursbetning.

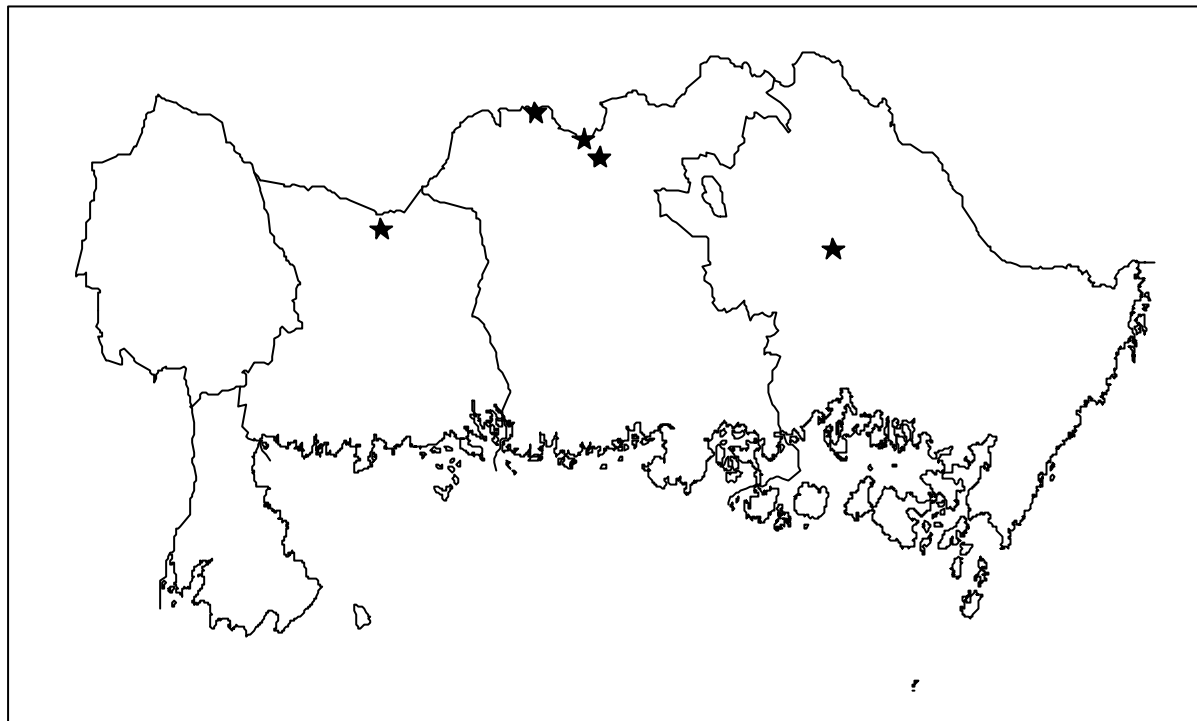
Källor: Aronsson, M. et al. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Andersson, P-A. 1984. Rev. Jonsell, L. 1996. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Thesium alpinum

spindelört

HOTKLASS: 4

Ekologi: Spindelört är en flerårig, halvparasitisk ört med gulgröna blad och små vita blommor. Arten är den enda representanten från familjen Santalaceae i Sverige. Den parasiterar genom rotkontakt på diverse blomväxter. Dess frukter sprids med myror vilka attraheras av det oljerika fruktskäftet. Arten förekommer på magra, sandiga torrängar, gräshedar och naturbetesmarker. Den kan även finnas på vägrenar, körvägar och järnvägsbanker.

Utbredning: Arten har sin svenska huvudutbredning i östra Småland. Dess utbredningsområde stäcker sig från Blekinge i söder till Linköping i norr. Arten är tydligt minskande i landet. I Blekinge är arten återfunnen på 4 besökta lokaler 1998. Den förekommer rikligt på någon lokal men hotas på andra lokaler av igenväxning. Den saknas i övriga Norden, dock har den tidigare förekommit i Danmark, där den senast rapporterades i början av 1900-talet.

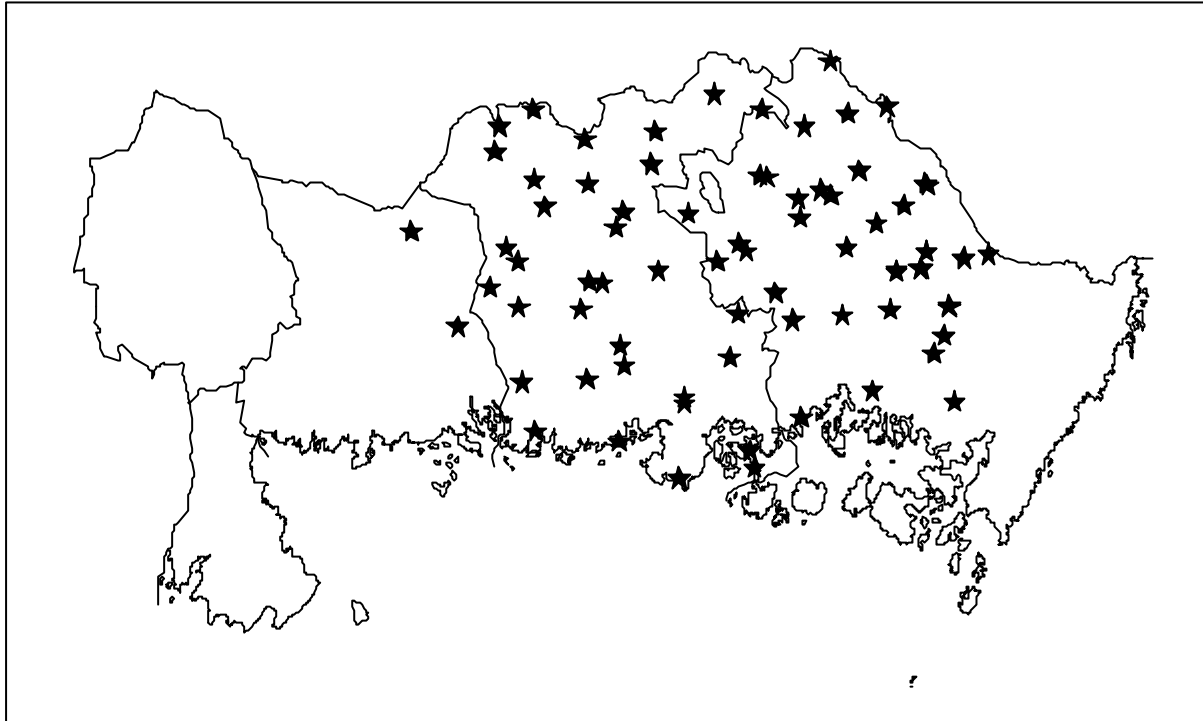
Hot: Arten hotas av gödning, igenväxning som följd av upphörd hävd eller skogsplantering.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Jonsell, L. 1997. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Thymus pulegioides

stortimjan

HOTKLASS: 4

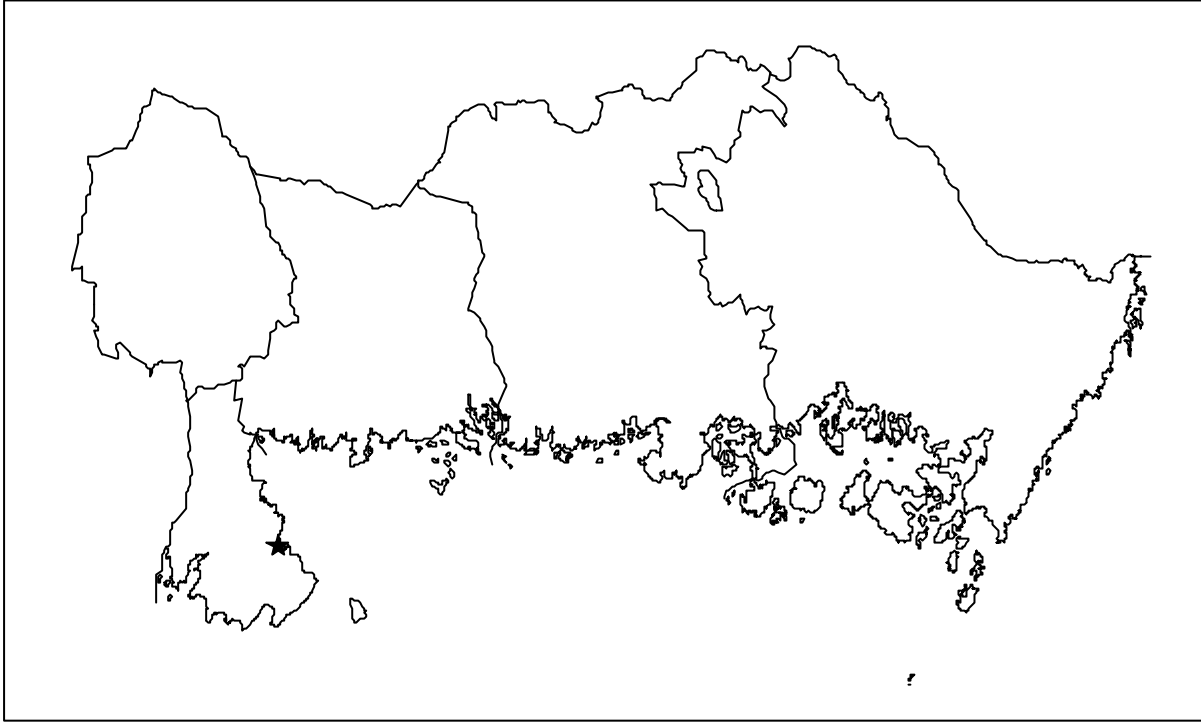
- Ekologi:** Stortimjan är en låg dvärgbukse som har fyrkantig stjälek med hårlister längs kanterna. Örten doftar aromatiskt vid gnidning. Arten växer på ogödslad, mager och torr betes- och ängsmark. Den förekommer på sand eller sandig morän. Den är inte kalkgynnad men kan förekomma på kalkhaltig mark. Stortimjan prefererar lokaler där grässvålen tunnats ut.
- Utbredning:** I Blekinge, södra Småland och i Bohuslän är arten en gammal floramedlem i betes- och slåttermarker. Den är även funnen som gräsfröinkomling i stort sett alla landskap upp till Västerbotten. Arten förekommer i Danmark, där den i stora områden är vanlig, Norge och Finland. Arten har en västeuropeisk utbredning österut fram till Rysslandsgränsen.
- Hot:** Stortimjan är konkurrenssvag och försvinner vid gödsling, skogsplantering och stark igenväxning.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Karlsson, T. 1992. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Veronica catenata

dikesveronika

HOTKLASS: 4

Ekologi: Dikesveronika är en flerårig, köttig, kal ört som endast återfinns i kalkrika marker. Den växer i och vid grunt, näringsrikt, stillastående eller sakta rinnande vatten, t.ex. myrkanter, pölar, bäckar, diken eller havsstränder.

Utbredning: Dikesveronikan förekommer främst i Skåne (ca 50 lokaler) och på Öland och Gotland. Enstaka förekomster finns i Blekinge, Halland och Östergötland. Lokalen i Blekinge rapporterades 1995. Här hittades dikesveronikan på en dyig havsstrandäng. Arten är spridd i hela Danmark men saknas i Norge och har bara hittats en gång i Finland. Dess totala utbredningsområde utgörs av stora delar av Europa, Nordafrika, Asien och Nordamerika. Den är införd till Afrika och Australien.

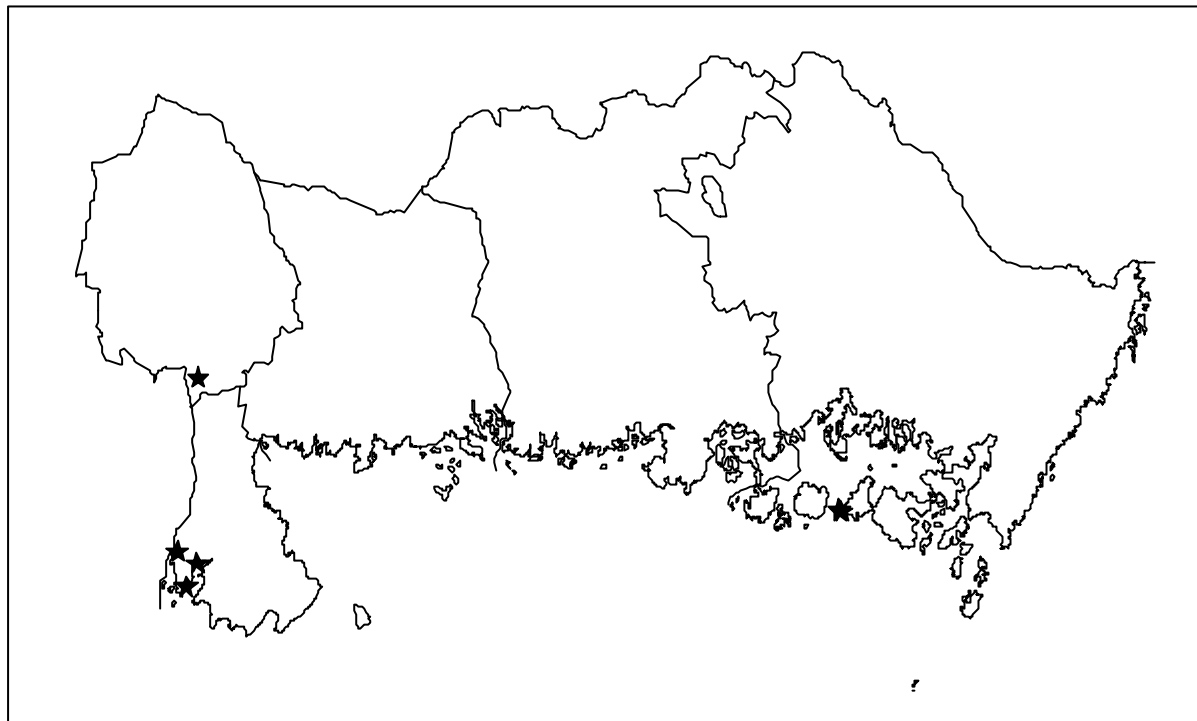
Hot: Hot mot arten är rätning och rensning av vattendrag samt ändring av vattenföringen, övergödning eller föroreningar i vattnet. Den påverkas troligen negativt av allt för kraftigt bete.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995.
Thor, G. 1992. Faktablad. ArtDatabanken.
Blekinge Flora

Veronica triphyllos

klibbveronika

HOTKLASS: 4

Ekologi: Klibbveronika är en ettårig och mjukluden ört med nästan köttiga blad. Dess blommor är mörkblå och hela växten svartnar vid torka. Den växer som ogräs i sandiga eller grusiga åkrar och trädor, men kan även förekommer i annan torr och sandig mark, exempelvis trädgårdsland och banvallar. Arten har ofta angetts vara kalkgynnad men det är möjligt att den istället är gynnad av värme (den trivs utmärkt i det kalkfattiga sydöstra Småland).

Utbredning: Klibbveronika har aktuella lokaler i Skåne, Blekinge, på Öland och Gotland, i Småland och Östergötland. I Blekinge och Småland är den ofta kustbunden. I Blekinge är den rapporterad från sex lokaler varav fyra finns i de västra delarna av länet och de andra två ligger mycket nära varandra i Karlskronas skärgård. Den förekommer i nästan hela Europa och angränsande delar av Asien och Nordafrika. Den är införd i Nordamerika och Japan.

Hot: Arten är konkurrenskänslig och hotas av en jämn och sluten gräsvål. Som åkerogräs hotas den av ogräsmedel och troligen även stark gödsling.

Källor: Aronsson, M., Hallingbäck, T. & Mattsson, J-E. 1995. Rödlistade växter i Sverige 1995. Thor, G. 1992. Reviderad av Olsson, K-A. 1998. Faktablad. ArtDatabanken. Blekinge Flora

REGISTER

LATINSKT NAMN	SVENSKT NAMN	
<i>Aethusa cynapium</i> ssp <i>segetalis</i>	Liten vildpersilja	1
<i>Agrimonia procera</i>	Luktsmåborre	55
<i>Agrostemma githago</i>	Klätt	10
<i>Aira caryophylla</i>	Vittåtel	56
<i>Ajuga reptans</i>	Revsuga	37
<i>Alchemilla xanthochlora</i>	Kustdaggekåpa	38
<i>Anagallis minima</i>	Knutört	57
<i>Anthericum liliago</i>	Stor sandlilja	11
<i>Anthriscus caucalis</i>	Taggkörvel	12
<i>Aphanes inexpectata</i>	Småfruktig jungfrukam	58
<i>Apium inundatum</i>	Krypfloka	13
<i>Arnoseris minima</i>	Klubbfibbla	14
<i>Asperugo procumbens</i>	Paddfot	59
<i>Baldellia repens</i>	Revsvärling	15
<i>Botrychium matricariifolium</i>	Rutlåsbräken	16
<i>Bromus secalinus</i>	Råglösta	17
<i>Camelina microcarpa</i>	Sanddådra	60
<i>Campanula cervicaria</i>	Skogsklocka	61
<i>Carduus nutans</i>	Nicktistel	39
<i>Carex hartmannii</i>	Hartmansstarr	62
<i>Carex ligetica</i>	Ölandsstarr	40
<i>Centaurium erythraea</i> var. <i>erythraea</i>	Flockarun	19
<i>Chaerophyllum bulbosum</i>	Rotkörvel	18
<i>Chimaphila umbellata</i>	Ryl	63
<i>Circaea x intermedia</i>	Mellanhäxört	64
<i>Cochlearia officinalis</i> ssp <i>anglica</i>	Engelsk skörbjuggsört	41
<i>Conium maculatum</i>	Odört	65
<i>Conopodium majus</i>	Nötkörvel	2
<i>Cuscuta epithymum</i>	Ljungs närja	20
<i>Cuscuta europaea</i>	Nässels närja	66
<i>Dactylorhiza majalis</i>	Majnycklar	42
<i>Deschampsia setacea</i>	Sjötåtel	67
<i>Dianthus armeria</i>	Knippnejlika	21
<i>Digitaria ischaemum</i>	Fingerhirs	43
<i>Dryopteris cristata</i>	Granbräken	68
<i>Epipactis phyllanthes</i>	Kal knipprot	44
<i>Euphrasia micrantha</i>	Ljungögontröst	69
<i>Euphrasia rostkoviana</i> ssp <i>rostkoviana</i>	Stor ögontröst	3
<i>Galium suecicum</i>	Backmåra	70
<i>Genista tinctoria</i>	Färgginst	45
<i>Gentianella campestris</i> ssp <i>baltica</i>	Kustgentiana	71
<i>Geum hispidum</i>	Sträv nejlikrot	72
<i>Gysophila muralis</i>	Grusnejlika	22
<i>Helichrysum arenarium</i>	Hedblomster	73
<i>Holosteum umbellatum</i>	Fågelarv	23
<i>Hypericum humifusum</i>	Dvärgjohannesört	24
<i>Juncus capitatus</i>	Huvudtåg	25
<i>Lathyrus tuberosus</i>	Knölvial	26
<i>Leersia oryzoides</i>	Vildris	46
<i>Leontodon taraxoides</i>	Strimfibbla	4

<i>Leonurus cardiaca</i>	Hjärtstilla	74
<i>Lepidium campestre</i>	Fältkrassing	75
<i>Lithospermum arvense</i> ssp <i>arvense</i>	Sminkrot	76
<i>Lunaria rediviva</i>	Månviol	77
<i>Malva pusilla</i>	Vit kattost	27
<i>Melampyrum arvense</i>	Pukvete	78
<i>Mentha x gentilis</i>	Ädelmynta	5
<i>Montia arvensis</i>	Vårkällört	28
<i>Myosotis laxa</i> ssp <i>baltica</i>	Strandförgätmigej	47
<i>Nepeta cataria</i>	Kattmynta	6
<i>Neslia paniculata</i>	Korndådra	79
<i>Oenanthe lachenalii</i>	Smalstäkra	7
<i>Ononis campestris</i>	Busktörne	29
<i>Onopordum acanthium</i>	Ulltistel	80
<i>Oreopteris limbosperma</i>	Bergbräken	48
<i>Ornithopus perpusillus</i>	Dvärgseradella	30
<i>Papaver argemone</i>	Spikvallmo	81
<i>Pedicularis sylvatica</i>	Granspira	82
<i>Petrorhagia saxifaga</i>	Klippnejlika	31
<i>Peucedanum oreoselinum</i>	Backsilja	83
<i>Phyteuma nigrum</i>	Blårapunkel	49
<i>Phyteuma spicatum</i>	Vitrapunkel	50
<i>Pilularia globulifera</i>	Klotgräs	32
<i>Potentilla heptaphylla</i>	Luddfingerört	51
<i>Ranunculus sardous</i>	Sydsömblomma	84
<i>Rosa obtusifolia</i>	Flikros	85
<i>Rosa pimpinellifolia</i>	Pimpinellros	8
<i>Rubus scissus</i>	Nålbjörnbär	86
<i>Rumex conglomeratus</i>	Dikesskräppa	52
<i>Scrophularia vernalis</i>	Vårflenört	53
<i>Sherardia arvensis</i>	Åkermadd	87
<i>Silene conica</i>	Sandglim	88
<i>Stachys arvensis</i>	Åkersyska	89
<i>Taxus baccata</i>	Idgran	90
<i>Thesium alpinum</i>	Spindelört	91
<i>Thymus pulegioides</i>	Stortimjan	92
<i>Tragopogon dubius</i>	Stor haverrot	9
<i>Trifolium striatum</i>	Strimklöver	54
<i>Verbascum lychnitis</i>	Grenigt kungsljus	33
<i>Veronica catenata</i>	Dikesveronika	93
<i>Veronica triphyllos</i>	Klibbveronika	94
<i>Vicia villosa</i>	Luddvicker	34
<i>Viola uliginosa</i>	Sumpviol	35
<i>Vulpia bromoides</i>	Ekorrsvingel	36

SVENSKT NAMN	LATINSKT NAMN	
Backmåra	Galium suecicum	70
Backsilja	Peucedanum oreoselinum	83
Bergbräken	Oreopteris limbosperma	48
Blårapunkel	Phyteuma nigrum	49
Busktörne	Ononis campestris	29
Dikesskräppa	Rumex conglomeratus	52
Dikesveronika	Veronica catenata	93
Dvärgjohannesört	Hypericum humifusum	24
Dvärgseradella	Ornithopus perpusillus	30
Ekorrsvingel	Vulpia bromoides	36
Engelsk skörbjuggsört	Cochlearia officinalis ssp anglica	41
Fingerhirs	Digitaria ischaemum	43
Flikros	Rosa obtusifolia	85
Flockarun	Centaurium erythraea var. erythraea	19
Fågelarv	Holosteum umbellatum	23
Fältkrassing	Lepidium campestre	75
Färgginst	Genista tinctoria	45
Granbräken	Dryopteris cristata	68
Granspira	Pedicularis sylvatica	82
Grenigt kungsljus	Verbascum lychnitis	33
Grusnejlika	Gypsophila muralis	22
Hartmansstarr	Carex hartmannii	62
Hedblomster	Helichrysum arenarium	73
Hjärtstilla	Leonurus cardiaca	74
Huvudtåg	Juncus capitatus	25
Idegran	Taxus baccata	90
Kal knipprot	Epipactis phyllanthos	44
Kattmynta	Nepeta cataria	6
Klibbveronika	Veronica triphyllos	94
Klippnejlika	Petrorhagia saxifraga	31
Klotgräs	Pilularia globulifera	32
Klubbfibbla	Arnoseris minima	14
Klätt	Agrostemma githago	10
Knippnejlika	Dianthus armeria	21
Knutört	Anagallis minima	57
Knölvial	Lathyrus tuberosus	26
Korndådra	Neslia paniculata	79
Krypflöka	Apium inundatum	13
Kustdagglåpa	Alchemilla xanthochlora	38
Kustgentiana	Gentianella campestris ssp baltica	71
Liten vildpersilja	Aethusa cynapium ssp segetalis	1
Ljungsnärja	Cuscuta epihymum	20
Ljungögontröst	Euphrasia micrantha	69
Luddfingerört	Potentilla heptaphylla	51
Luddvicker	Vicia villosa	34
Luktsmåborre	Agrimonia procera	55
Majnycklar	Dactylorhiza majalis	42
Mellanhäxört	Circaea x intermedia	64
Månviol	Lunaria rediviva	77
Nicktistel	Carduus nutans	39

Nålbjörnbär	Rubus scissus	86
Nässelsnärja	Cuscuta europaea	66
Nötkörvel	Conopodium majus	2
Odört	Conium maculatum	65
Paddfot	Asperugo procumbens	59
Pimpinellros	Rosa pimpinellifolia	8
Pukvete	Melampyrum arvense	78
Revsuga	Ajuga reptans	37
Revsvalting	Baldellia repens	15
Rotkörvel	Chaerophyllum bulbosum	18
Rutläsbräken	Botrychium matricariifolium	16
Ryl	Chimaphila umbellata	63
Råglosta	Bromus secalinus	17
Sanddådra	Camelina microcarpa	60
Sandglim	Silene conica	88
Sjötåtel	Deschampsia setacea	67
Skogsklocka	Campanula cervicaria	61
Smalstäkra	Oenanthe lachenalii	7
Sminkrot	Lithospermum arvense ssp arvense	76
Småfruktig jungfrukam	Aphanes inexpectata	58
Spikvallmo	Papaver argemone	81
Spindelört	Thesium alpinum	91
Stor haverrot	Tragopogon dubius	9
Stor sandlilja	Anthericum liliago	11
Stor ögontröst	Euphrasia rostkoviana ssp rostkoviana	3
Stortimjan	Thymus pulegioides	92
Strandförgätmigej	Myosotis laxa ssp baltica	47
Strimfibbla	Leontodon taraxoides	4
Strimklöver	Trifolium striatum	54
Sträv nejlikrot	Geum hispidum	72
Sumpviol	Viola uliginosa	35
Sydsmörblomma	Ranunculus sardous	84
Taggkörvel	Anthriscus caucalis	12
Ulltistel	Onopordum acanthium	80
Vildris	Leersia oryzoides	46
Vit kattost	Malva pusilla	27
Vitrapunkel	Phyteuma spicatum	50
Vittåtel	Aira caryophylla	56
Vårflenört	Scrophularia vernalis	53
Vårkällört	Montia arvensis	28
Åkermadd	Sherardia arvensis	87
Åkersyska	Stachys arvensis	89
Ädelmynta	Mentha x gentilis	5
Ölandsstarr	Carex ligetica	40

RESULTAT FRÅN INVENTERING AV UTVALDA KÄRLVÄXTER I HOTKLASS 3 OCH 4, 1998

LOKAL	SENASTE FYND	RESULTAT INVENTERING 1998	HOTBILD 1998	KOMMENTARER
GRANSPIRA				
Torsö		Växten ej återfunnen.	Lokalen växer igen.	
Hällevik: Björkelund		Växten ej återfunnen.		Svagt betat.
Kroknäs: Töseboviken		Växten ej återfunnen.	Området är kalhugget.	Området utgörs av en blandskog som har huggts ned. Fel koordinater?
Sturkö: Pinarsudde		19 st.		
Kuggeboda		Växten ej återfunnen.	Lokalen växer igen.	
Kuggeboda		Växten ej återfunnen.		Biotopen är lämplig.
Augerum: Sibbamåla		Växten ej återfunnen.	Vägen klippt med gräsklippare.	
LJUNGÖGONTRÖST				
Backaryd: Humlamåla	1987-01-01	Rikligt		
LUDDFINGERÖRT				
Mjällby: Ö. Näsnabben	1983-01-01	Mycket rikligt	Lokalen växer igen.	
Mjällby: V. Näsnabben	1983-01-01	Rikligt	Lokalen växer igen.	
Mjällby: V. Näs	1983-01-01	3 st.		Inventering 1998 utförd av Bengt Nilsson.
Sölvesborg: Tredenborgs camping	1983-01-01	5 st.		Inventering 1998 utförd av Bengt Nilsson.
Sölvesborg: Månsaholm	1983-01-01	5 st.		Inventering 1998 utförd av Bengt Nilsson.
Sölvesborg: Falkvik	1983-01-01	82 st.		Biotopens yta minskade då en parkeringsplats
Sölvesborg: 300m O om Kaninholmen	1983-01-01	Växten ej återfunnen		Inventering 1998 utförd av Bengt Nilsson.
Mjällby: Hjärthalla	1989-01-01	35 st.		Lokalen betas.
Mjällby: Hjärthalla	1989-01-01	200 st.		Lokalen betas.
Mjällby: Sandviken	1991-01-01	16 st.		
Mjällby: Sandviken	1990-01-01	5 st.		
Mjällby: Hjärthalla	1989-01-01	Växten ej återfunnen	Lokalen växer igen.	
Mjällby: Hjärthalla	1989-01-01	Växten ej återfunnen		Lokalen är betad.
Mjällby: Hjärthalla	1987-01-01	Växten ej återfunnen		
Mjällby: Mörbyklint	1989-01-01	Växten ej återfunnen		Lokalen betas.
Sölvesborg: Kämpahuset	1983-01-01	Växten ej återfunnen		Växten försvann från lokalen vid utbyggnaden av E22.
Sölvesborg: Kämpahuset	1983-01-01	50 st.	Lokalen öster om motellbacken växer igen.	38 av plantorna fanns i "Motellbacken" 12 plantor fanns några hundra meter öster om motellbacken. Bengt Nilsson vet exakt var.

LOKAL	SENASTE FYND	RESULTAT INVENTERING 1998	HOTBILD 1998	KOMMENTARER
LUDDFINGERÖRT, forts				
Mjällby: Hjärthalla	1998-05-15	14 st.		Ny lokal.
Mjällby: Hjärthalla	1998-05-21	3 st.		Ny lokal.
Mjällby: Hjärthalla	1998-05-21	13 st.		Ny lokal.
Mjällby: Hjärthalla	1998-05-21	10 st.		Ny lokal.
PADDFOT				
Nättraby: Skärva (skogsomr)	1982-01-01	Växten ej återfunnen		Bokskog med lite markvegetation.
Nättraby: Skärva (vägkant)	1983-01-01	Växten ej återfunnen	Norra vägrenen starkt kvävepåverkad. Södra vägrenen klippt (ligger utmed trädgård).	
Nättraby: Skärva (gård)	1982-01-01			Enl. uppg från L. Fröberg är växten sedd på lokalen i
Kungsholmens fort	1988-01-01			Enl. uppg från T. Woxenius är växten sedd på lokalen
PUKVETE				
Möcklö, vid avtagsväg m. Möcklö	1993-01-01	2 st		Kan ha funnits fler. Vägrenen är nyligen klippt.
Mjällby: Björkelund	1982-01-01	175 st.		Flertalet plantor växer i trädgårdar. Träffade en boende, hon visste om att växten är sällsynt.
Mjällby: Torsö läger	1990-01-01	Växten ej återfunnen		
Södra Skällenäs, Pinarsudde	1989-01-01	40 st.		
Södra Skällenäs, Pinarsudde	1989-01-01	Växten ej återfunnen	Lokalen växer igen.	
Frändatorp, Dragsvik	1983-01-01	50-tal		Inventering 1998 utförd av T. Woxenius.
RYL				
Mörnum: Vittskövle	1983-01-01	Växten ej återfunnen	Tallskogen nedtagen, 10-årig granplantering fanns på lokalen.	
Mörnum: Brötagylet	1984-01-01	Växten ej återfunnen	Tallskogen nyligen nedtagen, kalhyggen på lokalen.	
Kyrkhult: Månasken	1981-01-01	Växten ej återfunnen	Tät sly på den angivna koordinaten.	Obs, om växten istället fanns i någon av de omgivande ravinerna så är det möjligt att den finns kvar, här är biotopen orörd.
Augerum	1981-01-01	Växten ej återfunnen ?		Svårt att hitta lokalen - kan ha missat den.
Ronneby: Ettebro	1987-01-01	Växten ej återfunnen	Lokalen växer igen av kruståtel och björksly.	
Rödeby: Flaken	1986-07-14	Återfynd 1998.	Gallrat och dikat för några år sedan.	Inventering 1998 utförd av Kjell Pettersson.

LOKAL	SENASTE FYND	RESULTAT INVENTERING 1998	HOTBILD 1998	KOMMENTARER
SMINKROT				
Möcklö, Karlsberg	1991-01-01	Växten ej återfunnen	Lokalen växer igen.	
Ramdala: Vid vägen till Trummenäs	1990-01-01	Växten ej återfunnen	Lokalen växer igen.	
Nättraby: Skärva	1993-01-01	Växten ej återfunnen		Lokalen betas.
Augerum: E22:an/Lyckebyån	1983-01-01	Växten ej återfunnen		Högväxt flora.
SPINDELÖRT				
Fridlevstad:Kulerydsgölen	1980-01-01			Hittar ej lokalen. Felangivna koordinater!
Backaryd: Hjorthålan	1989-01-01	60 st.		Meddela Olofströms kraftbolag att växten finns här. Lokalen röjs trol. av dem.
Backaryd: Rävsmåla	1988-01-01	5 st.	Lokalen växer igen.	
Backaryd: Skallavrak	1990-01-01	25 st.		
STORTIMJAN				
Nättraby: Skillinge			Inget hot om igenväxtnig så länge vägrenen röjs.	
Johannishus: skolan		Växten ej återfunnen		
Södra Långgöl	1998-07-17	3 m ²		Ny lokal.
STRANDFÖRGÄTMIGEJ				
Sturkö: Kullavik	1986-01-01			Lokalen ej återfunnen!
Sturkö: Bredavik, Stora Sandvik	1992-01-01			Lokalen ej återfunnen!
Sturkö: Bredavik, Stora Sandvik	1992-01-01			Lokalen ej återfunnen!
Sturkö: Bredavik, Stora Sandvik	1992-01-01			Lokalen ej återfunnen!
STRÄV NEJLIKROT				
Södra Långgöl	1988-01-01	12 st		Inventering 1998 utförd av Ivar Björegren.
ÅKERSYSKA				
Förkärla: Skogsgården	1991-08-24	Växten ej återfunnen	Igenväxtnig. På platsen står 5 oljefat, några med innehåll - hot?	